

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 381

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

47. sējums
2004. gada 28. decembris

Saturs

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

- ★ Padomes Regula (EK) Nr. 2243/2004 (2004. gada 22. decembris), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 2505/96, ar ko ievieš un nosaka Kopienas autonomo tarifu kvotu pārraudzību dažiem lauksaimniecības un rūpniecības produktiem 1
- ★ Komisijas Regula (EK) Nr. 2244/2004 (2004. gada 23. decembris) par tarifu kvotas atvēršanu 2005. gadam dažu preču importam Eiropas Savienībā, kas ražotas pārstrādājot lauksaimniecības produktus, kuru izcelsme ir Rumānijā 8
- ★ Komisijas Regula (EK) Nr. 2245/2004 (2004. gada 27. decembris), ar ko groza I, II, III un IV pielikumu Padomes Regulai (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 10
- ★ Komisijas Regula (EK) Nr. 2246/2004 (2004. gada 27. decembris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1555/96 attiecībā uz sliekšņa līmeni papildnodokļa uzlikšanai bumbieriem, citroniem, āboliem un tumšzaļajiem kabačiem 12
- ★ Komisijas Regula (EK) Nr. 2247/2004 (2004. gada 27. decembris), ar ko atceļ dažas regulas liellopu gaļas nozarē un Regulu (EEK) Nr. 3882/90 aitu un kazu gaļas nozarē 14
- ★ Komisijas Regula (EK) Nr. 2248/2004 (2004. gada 27. decembris), ar ko atklāj Kopienas tarifu kvotu 2005. gadam Taizemes izcelsmes maniokai un paredz tās pārvaldību 16
- ★ Komisijas Regula (EK) Nr. 2249/2004 (2004. gada 27. decembris), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 686/2004, ar ko nosaka pārejas posma pasākumus saistībā ar ražotāju organizācijām svaigu augļu un dārzeņu tirgū sakarā ar Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanos Eiropas Savienībai 23

Cena: 18 EUR

(Turpinājums nākamajā lapā)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

- ★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 2250/2004 (2004. gada 27. decembris), ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 429/90, (EK) Nr. 2571/97, (EK) Nr. 174/1999, (EK) Nr. 2771/1999, (EK) Nr. 2799/1999, (EK) Nr. 214/2001, (EK) Nr. 580/2004, (EK) Nr. 581/2004 un (EK) Nr. 582/2004 attiecībā uz termiņiem piedāvājumu iesniegšanai un Komisijas informēšanai** 25

Komisijas Regula (EK) Nr. 2251/2004 (2004. gada 27. decembris), ar ko groza ievadmitas nodokli labības nozarē, ko piemēro no 2004. gada 28. decembrī 29

II *Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta*

Padome

2004/903/EK:

- ★ **Padomes Lēmums (2004. gada 29. novembris) par nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Kopieni un Sanmarīno Republiku, ar ko paredz līdzvērtīgus pasākumus tiem, kuri noteikti Padomes Direktīvā 2003/48/EK par procentu ienākumu no uzkrājumiem aplikšanu ar nodokli un par nolīgumu papildinošā Saprašanās memoranda apstiprināšanu un parakstīšanu** 32

Nolīgums starp Eiropas Kopieni un Sanmarīno Republiku, ar ko nosaka līdzvērtīgus pasākumus tiem, kuri noteikti Padomes Direktīvā 2003/48/EK par procentu ienākumu no uzkrājumiem aplikšanu ar nodokli .. 33

Saprašanās memorands 45

2004/904/EK:

- ★ **Padomes Lēmums (2004. gada 2. decembris), ar ko izveido Eiropas Bēgļu fondu laikposmam no 2005. gada līdz 2010. gadam** 52

Komisija

2004/905/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2004. gada 14. decembris), ar ko nosaka pamatnostādnes, lai ražotāji un izplatītāji dalībvalstu kompetentajām iestādēm ziņotu par bīstamiem patēriņa produktiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/95/EK 5. panta 3. punktu (*izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 4772*)⁽¹⁾** 63

2004/906/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2004. gada 23. decembris) par Vecāko darba inspektoru komitejas locekļu iecelšanu uz amata pilnvaru laiku** 78

2004/907/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2004. gada 27. decembris) par Kopienas finansiālo ieguldījumu starptautiska semināra par dzīvnieku labturību organizēšanā Eiropas Kopienas un Čīles nolīguma kontekstā par sanitārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem, ko piemēro tirdzniecībā ar dzīvniekiem un dzīvniekizcelsmes produktiem, augiem, augu produktiem un citām precēm, kā arī attiecībā uz dzīvnieku labturību** 80

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

- ★ **Komisijas Lēmums (2004. gada 23. decembris) par noteiktiem aizsardzības pasākumiem attiecībā uz Nūkāslas slimību Bulgārijā** (izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 5650)⁽¹⁾ 82
-

Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu

- ★ **Padomes Vienotā rīcība 2004/909/KĀDP (2004. gada 26. novembris), ar ko izveido ekspertu grupu, lai, iespējams, Irākā organizētu Eiropas Savienības integrēto misiju policijas, tiesiskuma un civilās administrācijas jomā** 84

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

PADOMES REGULA (EK) Nr. 2243/2004**(2004. gada 22. decembris),****ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 2505/96, ar ko ievieš un nosaka Kopienas autonomo tarifu kvotu pārraudzību dažiem lauksaimniecības un rūpniecības produktiem**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 26. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Padome 1996. gada 20. decembrī pieņēma Regulu (EK) Nr. 2505/96, ar ko ievieš un nosaka Kopienas tarifu kvotu pārraudzību dažiem lauksaimniecības un rūpniecības produktiem⁽¹⁾. Kopienas vajadzība pēc minētajiem produktiem būtu jāapmierina vispiemērotākajos apstākļos. Tāpēc būtu jāievieš jaunas Kopienas tarifu kvotas attiecīgiem apjomiem saskaņā ar samazinātām vai nodokļu nulles likmēm, kā arī jāpaaugstina dažas esošās tarifu kvotas, vienlaikus izvairoties no traucējumiem šo ražojumu tirgū.

(2) Tā kā kvotu apjoms konkrētām Kopienas tarifa kvotām nav pietiekams, lai apmierinātu Kopienas rūpniecības vajadzības pašreizējā kvotu laikposmā, šie tarifu kvotu apjomi no 2005. gada 1. janvāra būtu jāpalielina.

(3) Kopienas interesēs vairs nav 2005. gadā uzturēt spēkā Kopienas tarifu kvotas konkrētiem ražojumiem, kam nodokļus atcēla 2004. gadā. Tāpēc šie ražojumi būtu jāsvīturo no Regulas (EK) Nr. 2505/96 I pielikuma tabulas.

(4) Ņemot vērā daudzos labojumus, kas jāizdara, skaidrības labad Regulas (EK) Nr. 2505/96 I pielikums būtu jāaizstāj pilnībā.

(5) Ņemot vērā šīs regulas saimniecisko nozīmi, jānorāda uz steidzamību, kā paredzēts I nodaļas 3. punktā Protokolā par dalībvalstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumiem.

(6) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 2505/96,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 2505/96 pielikumu aizstāj ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Attiecībā uz kvotu laikposmu no 2005. gada 1. janvāra līdz 30. jūnijam, kas minēts Regulas (EK) Nr. 2505/96 I pielikumā:

- tarifu kvotas 09.2021 derīguma termiņš beidzas 2005. gada 30. jūnijā; tās apjoms paliek negrozīts,
- tarifu kvotas 09.2613 fiksētais kvotas apjoms ir 400 tonnas, un tam piemēro 0 % nodokļu likmi.

3. pants

Attiecībā uz kvotu laikposmu no 2005. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim, kas minēts Regulas (EK) Nr. 2505/96 I pielikumā:

- tarifu kvotas 09.2023 kvotas apjoms ir 700 000 vienību,
- tarifu kvotas 09.2603 kvotas apjoms ir 3 400 tonnu,
- tarifu kvotas 09.2612 kvotas apjoms ir 500 tonnu, kam piemēro 0 % nodokļu likmi,
- tarifu kvotas 09.2619 apjoms ir 80 tonnu,
- tarifu kvotas 09.2620 apjoms ir 500 000 vienību,
- tarifu kvotas 09.2621 apjoms ir 1 500 tonnu, un tā spēkā esamības termiņš beidzas 2005. gada 31. decembrī,
- tarifu kvotas 09.2985 apjoms ir 300 000 tonnu, un tā derīguma termiņš beidzas 2005. gada 31. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 345, 31.12.1996., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) 1329/2004 (OV L 247, 21.7.2004., 1. lpp.).

4. pants

Tarifu kvotas 09.2605, 09.2606, 09.2607, 09.2609, 09.2614, 09.2918, 09.2957, 09.2966, 09.2993 un 09.2999 no 2004. gada 31. decembra vairs nav spēkā.

5. pants

Šī regula stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2005. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 22. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
C. VEERMAN

PIELIKUMS
"I PIELIKUMS

Sērijas numurs	KN kods	TARIC nodalījums	Apraksts	Kvotas apjoms	Kvotas nodoklis (%)	Kvotas termiņš
09.2021	ex 7011 20 00	45	sejas aizsargs no stikla, kura diagonāle ir 72 ($\pm 0,2$) cm no galējās ārmalas līdz galējai ārmalai un ar gaismas caurlaidību 56,8 (± 3)%, standarta stikla biezums 10,16 mm	70 000 vienību	0	1.1.–30.06.2005.
09.2022	ex 8504 90 11	20	ferīta serdes deflektoru izgatavošanai ^(*)	2 400 000 vienību ^(*)	0	1.7.2004.–30.6.2005.
09.2023	ex 8540 91 00	34	ēnas maskas ar garumu 597,1 mm ($\pm 0,2$ mm) un augstumu 356,2 mm ($\pm 0,2$ mm), ar spraugu platumu 179,1 mikrometri (± 9 mikrometri) centrālās vertikālās ass galā	700 000 vienību	0	1.1.–31.12.2005.
09.2602	ex 2921 51 19	10	o-fenilēndiamīns	1 800 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2603	ex 2931 00 95	15	bis-(3-trietoksisililpropil)tetrasulfīds	3 400 tonnu	0	1.1.–31.12.2005.
09.2604	ex 3905 30 00	10	poli(vinilspirts), daļēji acetilēts ar 5-(4-azido-2-sulfabenzilidēn)-3-(formilpropil)-rodanīnu, nātrija sāļi	100 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2610	ex 2925 20 00	20	(hlormetilēn)dimetilamonija hlorīds	100 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2611	ex 2826 19 00	10	kalcija fluorīds ar kopējo alumīnija, magnija un nātrija saturu 0,25 mg/kg vai mazāk, pulvera veidā	55 tonnas	0	1.1.–31.12.
09.2612	ex 2921 59 90	30	3,3'-dihlorbenzidīna dihidrohlorīds	500 tonnu	0	1.1.–31.12.2005.
09.2613	ex 2932 99 70	40	1,3:2,4-bis-O-(3,4-dimetilbenzilidēn)-D-glicīts	400 tonnu	0	1.1.–30.6.2005.
09.2615	ex 2934 99 90	70	ribonukleīnskābe	110 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2616	ex 3910 00 00	30	polidimetilsiloksāns ar polimerizācijas pakāpi 2 800 monomēru vienības (± 100)	1 300 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2618	ex 2918 19 80	40	(R)-2-hloromandēlskābe	100 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2619	ex 2934 99 90	71	2-tienilacetoniitrils	80 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2620	ex 8526 91 90	10	komplekts GPS sistēmai ar vietas noteikšanas funkciju	500 000 vienību	0	1.1.–31.12.
09.2621	ex 3812 30 80	50	alumīnija magnija cinka hidroksīda karbonāta hidrāts, pārklāts ar virsmas aktīvu aģentu	1 500 tonnu	0	1.1.–31.12.2005.
09.2622	ex 1108 12 00	10	kukurūzas ciete, kurā vismaz 40 % bet ne vairāk par 60 % svara ir nešķīstošas diētiskas šķiedrvielas	600 tonnu	0	1.1.–31.12.2005.
09.2623	ex 2710 19 61 ex 2710 19 63	10 10	kurināmais mazuts, kurā ne vairāk par 2 % svara ir sērs un kuru paredzēts izmantot jūras kuģu degvielā ^(*)	80 000 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2624	2912 42 00		etilvanilīns (3-etoksi-4-hidroksibenzaldehīds)	352 tonnas	0	1.1.–31.12.

Sērijas numurs	KN kods	TARIC nodalījums	Apraksts	Kvotas apjoms	Kvotas nodoklis (%)	Kvotas termiņš
09.2625	ex 3920 20 21	20	biaksiāli orientēta propilēna polimēru plēve, kuras biezums ir 3,5 μm vai vairāk, bet mazāks par 15 μm, 490 mm plata vai platāka, bet ne platāka par 620 mm, paredzēta plēves kondensatoru ražošanai ⁽⁴⁾	170 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2626	ex 4205 00 00	10	ciļņoti graudainas vēršādas gabali, krāsoti zili pelēki vai smilškrāsā un izgriezti pēc formas, paredzēts izmantot apakšpozīcijā 9401 20 00 iekļautajos ražojumos ⁽⁴⁾	400 000 vienību	0	1.1.–31.12.
09.2627	ex 7011 20 00	55	sejas aizsargs no stikla, kura diagonāle ir 814,8 cm (± 1,5 cm) no galējās ārmas līdz galējai ārmai un ar gaismas caurlaidību 51,1 % (± 2,2 %), standarta stikla biezums 12,5 mm	500 000 vienību	0	1.1.–31.12.
09.2628	ex 7019 52 00	10	stiklšķiedras tīkls, kas auzs no stiklšķiedrām, kuras pārklātas ar plastmasu, ar blīvumu 120 g/m ² (± 10 g/m ²) un kādu izmanto pretkukaiņu veltņu un ierāmotu tīklu ražošanā ⁽⁴⁾	350 000 m ²	0	1.1.–31.12.
09.2629	ex 7616 99 90	85	teleskopisks rokturis no alumīnija, paredzēts izmantot ceļojumu piederumu ražošanā ⁽⁴⁾	240 000 vienību	0	1.1.–31.12.
09.2630	ex 3908 90 00	30	termoplastiskie poliamīda sveķi ar uzliesmošanas temperatūru, kas ir augstāka par 750 °C, kurus izmantos katodstaru lampu detektoru ražošanā ⁽⁴⁾	40 tonnu	0	1.1.–30.6.2005.
09.2703	ex 2825 30 00	10	vanādija oksīdi un hidroksīdi, tikai sakausējumu ražošanai ⁽⁴⁾	13 000 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2713	ex 2008 60 19 ex 2008 60 39	10 10	alkoholā marinēti saldie ķirši bez kauliņiem, kuru diametrs nepārsniedz 19,9 mm, paredzēti šokolādes izstrādājumu ražošanai ⁽⁴⁾ : — ar cukura saturu, kas pārsniedz 9 % no svara, — ar cukura saturu, kas nepārsniedz 9 % no svara	2 000 tonnu	10 ⁽¹⁾ 10	1.1.–31.12.
09.2719	ex 2008 60 19 ex 2008 60 39	20 20	alkoholā marinēti ķirši (<i>Prunus cerasus</i>), kuru diametrs nepārsniedz 19,9 mm, paredzēti šokolādes ražojumu ražošanai ⁽⁴⁾ : — ar cukura saturu, kas pārsniedz 9 % no svara, — ar cukura saturu, kas nepārsniedz 9 % no svara	2 000 tonnu	10 ⁽¹⁾ 10	1.1.–31.12.
09.2727	ex 3902 90 90	93	sintētiskais poli-alfa-olefīns ar viskozitāti ne mazāku par $38 \times 10^{-6} \text{ m}^2 \text{ s}^{-1}$ (38 centistoki) 100 °C saskaņā ar ASTM D 445 metodi	10 000 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2799	ex 7202 49 90	10	ferohroms ar oglekļa masas saturu 1,5 % vai vairāk, bet ne vairāk par 4 %, un ar hroma masas saturu ne vairāk par 70 %	50 000 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2809	ex 3802 90 00	10	ar skābi aktivēts montmorilonīts, ko izmanto paškopējošā papīra ražošanā ⁽⁴⁾	10 000 tonnu	0	1.1.–31.12.

Sērijas numurs	KN kods	TARIC nodalījums	Apraksts	Kvotas apjoms	Kvotas nodoklis (%)	Kvotas termiņš
09.2829	ex 3824 90 99	19	atlikumu cietie ekstrakti, kas nešķīst alifātiskajos šķīdinātājos, kas iegūti, ekstrahējot sveķi no koksnes, ar šādām īpašībām: — ar sveķskābju saturu, kas nepārsniedz 30 % no svara; — ar skābes skaitli, kas nepārsniedz 110, un — ar kušanas temperatūru ne zemāku par 100 °C	1 600 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2837	ex 2903 49 80	10	Bromhlormetāns	450 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2841	ex 2712 90 99	10	1-alkēnu maisījums, kas pēc svara satur 80 % vai vairāk 1-alkēnu ar 20 un 22 oglekļa atomu ķēdi	10 000 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2849	ex 0710 80 69	10	saldētas sēnes, izņemot <i>Auricularia polytricha</i> šķirnes, (neapstrādātas vai tvaicētas vai vārītas ūdenī), kuras izmanto gatavo ēdienu ražošanā (*) (b)	700 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2851	ex 2907 12 00	10	o-Krezols, kura tīrība nav mazāka par 98,5 % svara	20 000 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2853	ex 2930 90 70	35	glutations	15 tonnas	0	1.1.–31.12.
09.2881	ex 3901 90 90	92	hlorsulfonēts politetilēns	6 000 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2882	ex 2908 90 00	20	2,4-dihlor-3-etil-6-nitrofenols, pulverveida	90 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2889	3805 10 90	—	sulfāterpentīns	20 000 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2904	ex 8540 11 19	95	plakana ekrāna krāsainā katodstaru lampa ar ekrāna platuma/augstuma attiecību 4/3, ekrāna diagonāli 79 cm vai vairāk, bet kas nepārsniedz 81 cm, un izliekuma rādiusu 50 m vai vairāk	8 500 vienību	0	1.1.–31.12.
09.2913	ex 2401 10 41 ex 2401 10 49 ex 2401 10 50 ex 2401 10 70 ex 2401 10 90 ex 2401 20 41 ex 2401 20 49 ex 2401 20 50 ex 2401 20 70 ex 2401 20 90	10 10 10 10 10 10 10 10 10 10	dabiska neapstrādāta tabaka, sagriezta vai nesagriezta regulāras formas gabalos, ar muiņas vērtību ne mazāku par 450 EUR par 100 tīrsvara kg, ko izmanto ietīšanai vai kā saistvielu apakšpozīcijā 2402 10 00 iekļauto izstrādājumu ražošanā (*)	6 000 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2914	ex 3824 90 99	26	ūdens šķīdums, kas satur ne mazāk par 40 % sausā betaīna ekstrakta no svara un 5 % vai vairāk, bet ne vairāk par 30 % organisko vai neorganisko sāļu no svara	38 000 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2917	ex 2930 90 13	90	cistīns	600 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2919	ex 8708 29 90	10	gofrēti savienojumi posmaino autobusu ražošanai (*)	2 600 vienību	0	1.1.–31.12.
09.2933	ex 2903 69 90	30	1, 3-dihlorbenzols	2 600 tonnu	0	1.1.–31.12.

Sērijas numurs	KN kods	TARIC nodalījums	Apraksts	Kvotas apjoms	Kvotas nodoklis (%)	Kvotas termiņš
09.2935	3806 10 10	—	kolofonijs un svešķābes, kas iegūtas no svaigiem oleosveķiem	120 000 tonnu	0	1.1.–30.6.
09.2935	3806 10 10	—	kolofonijs un svešķābes, kas iegūtas no svaigiem oleosveķiem	80 000 tonnu	0	1.7.–31.12.
09.2945	ex 2940 00 00	20	D-kсилоze	400 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2947	ex 3904 69 90	95	poli(vinilidēnfluorīds), pulverveida, metāla pārklājumam paredzēto krāsu un laku gatavošanai ^(a)	1 300 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2950	ex 2905 59 10	10	2-hloretanols apakšpozīcijā 4002 99 90 norādīto šķidro tioplastu ražošanai ^(a)	8 400 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2955	ex 2932 19 00	60	flurtamons (ISO)	300 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2964	ex 5502 00 80	20	komplekso pavedienu grīste no celulozes, kas ražota, vērpiot organisko šķīdinātāju (<i>Lyocell</i>), ko izmanto papīra rūpniecībā ^(a)	1 200 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2975	ex 2918 30 00	10	benzofenon-3,3', 4,4', tetrakarbonskābes dianhidrīds	500 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2976	ex 8407 90 10	10	četraktu benzīna dzinēji, kuru darba tilpums nepārsniedz 250 cm ³ un kuri paredzēti apakšpozīcijā 8433 11 norādīto zāliena plaujamo mašīnu izgatavošanai vai apakšpozīcijā 8433 20 10 norādīto plaujamo mašīnu izgatavošanai ^(a)	750 000 vienību ^(c)	0	1.7.2004.–30.06.2005.
09.2979	ex 7011 20 00	15	sejas aizsegs no stikla, kura diagonāle 81,5 cm ($\pm 0,2$ cm) no galējās ārmas līdz galējai ārmai un gaismas caurlaidība 80 % (± 3 %), standarta stikla biezums 11,43 mm	600 000 vienību	0	1.1.–31.12.
09.2981	ex 8407 33 90 ex 8407 90 80 ex 8407 90 90	10 10 10	dzirksteļaidzdedzes virzuļdzinēji vai iekšdedzes rotor-dzinēji ar cilindru darba tilpumu ne mazāku kā 300 cm ³ un jaudu ne mazāku kā 6 kW un ne vairāk kā 15,5 kW, lai ražotu: — apakšpozīcijā 8433 11 51 iekļautās pašgājējas mašīnas zāliena plaušanai, — apakšpozīcijā 8701 90 11 iekļautos traktoros ar zāliena plaujmašīnu pamatfunkciju, — apakšpozīcijā 8433 20 10 iekļautās četraktu plaujmašīnas ar dzinēja darba tilpumu ne mazāku par 300 cm ^(a)	210 000 vienību	0	1.1.–31.12.
09.2985	ex 8540 91 00	33	ēnas maskas ar garumu 685,6 mm ($\pm 0,2$ mm) vai 687,2 mm ($\pm 0,2$ mm) un augstumu 406,9 mm ($\pm 0,2$ mm) vai 408,9 mm ($\pm 0,2$ mm), ar spraugu platumu 174 mikrometri (± 8 mikrometri) centrālās vertikālās ass galā	300 000 vienību	0	1.1.–31.12.2005.

Sērijas numurs	KN kods	TARIC nodalījums	Apraksts	Kvotas apjoms	Kvotas nodoklis (%)	Kvotas termiņš
09.2986	ex 3824 90 99	76	Trešējo amīnu maisījums, kas satur: — 60 % vai vairāk dodecildimetilamīna no svara, — 20 % vai vairāk dimetil(tetradecil)amīna no svara, — 0,5 % vai vairāk heksadecildimetilamīna no svara, un kuru izmanto, ražojot amīnu oksīdus ^(a)	14 000 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2992	ex 3902 30 00	93	Propilēna butilēnkopolimērs ar propilēna masas saturu ne mazāku par 60 % un ne lielāku par 68 %, ar butilēna masas saturu ne mazāku par 32 % un ne lielāku par 40 %, ar kausējuma viskozitāti ne augstāku par 3 000 mPa 190 °C grādos, kā noteikts ar ASTM D 3236. metodi, ko izmanto kā adhezīvu apakšpozīcijā 4818 40 iekļauto izstrādājumu ražošanā ^(a)	1 000 tonnu	0	1.1.–31.12.
09.2995	ex 8536 90 85 ex 8538 90 99	95 93	papildtastatūras, — kas sastāv no silikona slāņa un polikarbonāta taustiņiem, pilnīgi no silikona, vai pilnīgi no polikarbonāta, arī taustiņi, — ko izmanto apakšpozīcijā 8525 20 91 iekļauto mobilo radio tālruņu ražošanai vai remontam ^(a)	20 000 000 vienību	0	1.1.–31.12.
09.2998	ex 2924 29 95	80	5', hlor-3-hidroksi-2', 4' dimetoksi-2-naftanilīds	26 tonnas	0	1.1.–31.12.

^(a) Paredzētā gala patēriņa pārbaudes veic saskaņā ar attiecīgiem Kopienas noteikumiem.

^(b) Tarifa kvotu tomēr nepiemēro, ja apstrādi veic mazumtirdzniecības uzņēmumi vai piegādes uzņēmumi.

^(c) To preču daudzumus, uz ko attiecas šī kvota un ko laiž brīvā apgrozībā no 2003. gada 1. jūlijā, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 1078/2003, pilnībā ieskaita šajā daudzumā.

⁽¹⁾ Piemēro īpašu papildu nodokli."

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2244/2004**(2004. gada 23. decembris)****par tarifu kvotas atvēršanu 2005. gadam dažu preču importam Eiropas Savienībā, kas ražotas pārstrādājot lauksaimniecības produktus, kuru izcelsme ir Rumānijā**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1993. gada 6. decembra Regulu (EK) Nr. 3448/93, ar ko nosaka tirdzniecības režīmu, kas piemērojams dažām lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm⁽¹⁾, un jo īpaši tās 7. panta 2. punktu,ņemot vērā Padomes 1998. gada 5. oktobra Lēmumu 98/626/EK par protokola noslēgšanu, ar kuru pielāgo tirdzniecības aspektus Eiropas Līgumā starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Rumāniju, no otras puses, lai ņemtu vērā Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanas Eiropas Savienībai, kā arī Urugvajai kārtas lauksaimniecības sarunu iznākumus, iekļaujot pastāvošā preferenču režīma uzlabojumus⁽²⁾, un jo īpaši tā 2. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Eiropas līguma 3. protokols par apstrādātu lauksaimniecības produktu tirdzniecību starp Rumāniju, kas grozīts ar protokolu par šā līguma tirdzniecības aspektu pielāgošanu, paredz dažu apstrādātu lauksaimniecības produktu, kuru izcelsme ir Rumānijā, ieviešanai piemērojamā nodokļa lauksaimniecības komponentes samazinājumu. Šīs kvotas ir jāatver 2005. gadam.

- (2) Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka izpildes kārtību Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi⁽³⁾, ir paredzēti tarifu kvotu piemērošanas noteikumi. Ir lietderīgi paredzēt, ka ar šo regulu atvērtās tarifu kvotas ir pārvaldāmas saskaņā ar minētajiem noteikumiem.

- (3) Šajā regulā minētie pasākumi atbilst Pārvaldības komitejas atzinumam attiecībā uz horizontālajiem jautājumiem par tādu pārstrādātu lauksaimniecības produktu tirdzniecību, kuri nav ietverti I pielikumā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Kopienas piemērojamās gada tarifu kvotas attiecībā uz pielikumā minētajiem pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem, kuru izcelsme ir Rumānijā, ir atvērtas no 2005. gada 1. janvāra līdz 2005. gada 31. decembrim saskaņā ar šīs regulas pielikuma noteikumiem.

2. pants

Kopienas tarifu kvotas, kas minētas 1. pantā, ir pārvaldāmas saskaņā ar Regulas Nr. 2454/93 308. panta a), b) un c) apakšpunktu.

3. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2005. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 23. decembrī

*Komisijas vārdā —
priekšsēdētāja vietnieks
Günter VERHEUGEN*

⁽¹⁾ OV L 318, 20.12.1993., 18. lpp. Regula, kurā pēdējie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2580/2000 (OV L 298, 25.11.2000., 5. lpp.).

⁽²⁾ OV L 301, 11.11.1998., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp. Regula, kurā pēdējie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2286/2003 (OV L 343, 31.12.2003., 1. lpp.).

PIELIKUMS

Sērijas numurs	KN kods	Apraksts	Kvota 2005. gadam (tonnas)	Nodokļa likme ⁽¹⁾
09.5431	ex 1704	Cukura konditorejas izstrādājumi (ieskaitot balto šokolādi) bez kakao piedevas, neieskaitot lakricas ekstraktu, kas satur vairāk kā 10% saharozes, bet bez citām piedevām, atbilstoši KN kodam 1704 90 10 (*)	2 100	0 + RAC
09.5433	ex 1806	Šokolāde un citi pārtikas izstrādājumi ar kakao (*), piedevu, kuri neatbilst KN kodiem 1806 10 15 vai 1806 20 70	1 500	0 + RAC
09.5435	ex 1902	Pastas izstrādājumi, arī vāriti vai nevāriti, vai ar pildījumu, vai pagatavoti ar citu paņēmieni, neieskaitot pildītu pastu, kas atbilst KN kodiem 1902 20 10 un 1902 20 30, kuskusi, arī pagatavoti	600	0 + RAC
09.5437	ex 1904	Gatavi pārtikas izstrādājumi, kas iegūti, uzpūšot vai apgraudzējot graudus vai graudu produktus (piemēram, kukurūzas pārslas); labība (izņemot kukurūzu (graudus)) graudu vai pārslu veidā, vai citādi pārstrādātos graudos (izņemot miltus un rupja maluma miltus), iepriekš termiski apstrādāta vai citādi sagatavota, un kas nav minēta vai iekļauta citur, kura neatbilst KN kodam 1904 20 10	438	0 + RAC
09.5439	1905	Maize, mīklas izstrādājumi, kūkas, cepumi un citi miltu konditorejas izstrādājumi, arī ar vai bez kakao piedevas, hostijas, tukšas kapsulas, kuras izmanto farmācijā, zīmogvafeles, rispapīrs un tamlīdzīgi produkti	1 875	0 + RAC
09.5441	2101 30 19 2101 30 99	Graudzētas kafijas aizvietotāji Graudzētas kafijas aizstājēju ekstrakti, esences un koncentrāti, izņemot graudzētu cigoriņu aizstājējus	163	0 + RAC
09.5443	2105 00	Saldējums un cits pārtikas ledus, ar vai bez kakao	114	0 + RAC
09.5445	0405 20 10 0405 20 30 ex 2106 ex 3302 10 3302 10 29	Ziežami piena produkti ar tauku saturu 39% vai vairāk, bet nepārsniedzot 75% Pārtikas izstrādājumi, kas citur nav minēti un iekļauti un kas neattiecas uz KN kodiem 2106 10 20, 2106 90 20 un 2106 90 92, un kas nav aromatizēti vai iekrāsoti cukura sīrupi (*) Smaržīgu vielu maisījumi un maisījumi (ieskaitot spirta šķīdumus) uz vienas vai vairāku šādu vielu bāzes, ko izmanto dzērienu ražošanā Citi	1 050	0 + RAC
09.5447	2202 90 91 2202 90 95 2202 90 99	Bezalkoholiskie dzērieni, izņemot augļu vai dārzeņu sulas, kas atbilst KN kodam 2009, kas satur KN kodiem no 0401 līdz 0404 atbilstošos produktus, vai taukus, kas iegūti no produktiem, kas atbilst KN kodiem no 0401 līdz 0404	100	0 + RAC

(¹) RAC = lauksaimniecības komponentes samazinājums (tā ir aprēķinata saskaņā ar pamatlēmumiem, kas noteikti līguma 3. protokolā); to piemēro kvotu kvantitatīvo lielumu ietvaros. Šāds lauksaimniecības komponentes samazinājums attiecas uz maksimālo nodokļa likmi, kas paredzēta vienotajā muitas tarifā, to piemērojot, un ja produkts atbilst KN kodiem 1704 10 91, 1704 10 99, 2105 00 10, 2105 00 91 vai 2106 90 10, un tam piemērojama līgumā paredzētā maksimālā nodokļa likme.

(*) Neieskaitot preces, kas satur 70% vai vairāk saharozes (ieskaitot invertcukuru, kas irteikts kā saharoze), atbilstoši KN kodiem ex 1704 90 51, ex 1704 90 99, ex 1806 20 80, ex 1806 20 95, ex 1806 90 90 vai ex 2106 90 98.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2245/2004

(2004. gada 27. decembris),

ar ko groza I, II, III un IV pielikumu Padomes Regulai (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

"— Latvijā: Civilprocesa likuma 27. pants un 28. panta 3., 5., 6. un 9. punkts";

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

b) ievilkumu attiecībā uz Slovēniju aizstāj ar šādu tekstu:

ņemot vērā Padomes 2000. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās⁽¹⁾, un jo īpaši tās 74. pantu,"— Slovēnijā: Likuma par starptautiskajām privāttiesībām un tiesvedību (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) 48. panta 2. punkts saistībā ar Likuma par tiesvedību (*Zakon o pravnem postopku*) 47. panta 2. punktu un Likuma par starptautiskajām privāttiesībām un tiesvedību (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) 58. panta 1. punkts saistībā ar Likuma par tiesvedību (*Zakon o pravnem postopku*) 57. panta 1. punktu un 47. panta 2. punktu";

tā kā:

(1) Regulas (EK) Nr. 44/2001 I pielikumā uzskaitītas valsts jurisdikcijas normas. II pielikumā ir minētas tiesas vai kompetentās iestādes, kuru jurisdikcijā dalībvalstīs ir ieviešanas deklarācijas prasību izskatīšana. III pielikumā ir minētas tiesas, kurās var pārsūdzēt šādus lēmumus, un IV pielikumā uzskaitītas šim nolūkam paredzētās prasību procedūras.

c) ievilkumu attiecībā uz Slovākiju aizstāj ar šādu tekstu:

"— Slovākijā: 37. līdz 37.e pants Aktā Nr. 97/1963 par starptautiskajām privāttiesībām un ar to saistīto reglamentu."

(2) Regulas (EK) Nr. 44/2001 I, II, III un IV pielikums tika grozīts ar 2003. gada Pievienošanās aktu, lai iekļautu valstu, kas pievienojas, nacionālās jurisdikcijas normas, tiesu vai kompetento iestāžu sarakstus un prasību procedūras.

2) Regulas II pielikumu groza šādi:

a) ievilkumu attiecībā uz Franciju aizstāj ar šādu:

(3) Francija, Latvija, Lietuva, Slovēnija un Slovākija ir paziņojušas Komisijai par grozījumiem I, II, III un IV pielikumā minētajos sarakstos.

"— Francijā:

a) *greffier en chef du tribunal de grande instance*;

(4) Tāpēc Regula (EK) Nr. 44/2001 attiecīgi jāgroza,

b) *président de la chambre départementale des notaires*, ja prasība attiecas uz notariāla publiska akta ieviešanas deklarāciju";

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 44/2001 groza šādi.

b) ievilkumu attiecībā uz Slovēniju aizstāj ar šādu tekstu:

"— Slovēnijā: *okrožno sodišče*";

1) Regulas I pielikumu groza šādi:

c) ievilkumu attiecībā uz Slovākiju aizstāj ar šādu tekstu:

a) ievilkumu attiecībā uz Latviju aizstāj ar šādu tekstu:

"— Slovākijā: *okresný súd*."

⁽¹⁾ OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

3) Regulas III pielikumu groza šādi:

a) ievilkumu attiecībā uz Franciju aizstāj ar šādu tekstu:

“— Francijā:

- a) *cour d'appel* par lēmumiem, kas atļauj piemērošanu;
- b) *tribunal de grande instance* prezidējošam tiesnesim par lēmumiem, kas noraida piemērošanu”;

b) ievilkumu attiecībā uz Lietuvu aizstāj ar šādu tekstu:

“— Lietuvā: *Lietuvos apeliacinis teismas*”;

c) ievilkumu attiecībā uz Slovēniju aizstāj ar šādu tekstu:

“— Slovēnijā: *okrožno sodišče*”;

d) ievilkumu attiecībā uz Slovākiju aizstāj ar šādu tekstu:

“— Slovākijā: *okresný súd*.”

4) Regulas IV pielikumu groza šādi:

a) ievilkumu attiecībā uz Lietuvu aizstāj ar šādu tekstu:

“— Lietuvā pārsūdzība iesniedzama *Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*”;

b) ievilkumu attiecībā uz Slovēniju aizstāj ar šādu tekstu:

“— Slovēnijā pārsūdzība iesniedzama *Vrhovno sodišče Republike Slovenije*”;

c) ievilkumu attiecībā uz Slovākiju aizstāj ar šādu tekstu:

“— Slovākijā: *dovolanie*.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 27. decembrī

*Komisijas vārdā —
Komisijas priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO*

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2246/2004**(2004. gada 27. decembris),****ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1555/96 attiecībā uz sliekšņa līmeni papildnodokļa uzlikšanai bumbieriem, citroniem, āboliem un tumšzaļajiem kabačiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1996. gada 28. oktobra Regulu (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopējo organizāciju⁽¹⁾, un jo īpaši tās 33. panta 4. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas 1996. gada 30. jūlija Regulā (EK) Nr. 1555/96 par noteikumiem papildu ievadmuitas nodokļu piemērošanai augļiem un dārzeņiem⁽²⁾, paredzēta tās pielikumā minēto produktu ieviešanas uzraudzība. Šo uzraudzību īsteno saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti 308.d pantā Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi⁽³⁾.
- (2) Lai piemērotu 5. panta 4. punktu Līgumā par lauksaimniecību⁽⁴⁾ kas noslēgts daudzpusējo tirdzniecības sarunu

Urugvajas kārtas ietvaros, un pamatojoties uz pēdējiem pieejamajiem datiem par 2001., 2002. un 2003. gadu, ir jāgroza sliekšņa līmenis papildnodokļa uzlikšanai bumbieriem, citroniem, āboliem un tumšzaļajiem kabačiem.

(3) Attiecīgi ir jāgroza Regula (EK) Nr. 1555/96.

(4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augļu un dārzeņu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 1555/96 pielikumu aizstāj ar šīs regulas pielikuma tekstu.

*2. pants*Šī regula stājas spēkā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2005. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 27. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 297, 21.11.1996., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 47/2003 (OV L 7, 11.1.2003., 64. lpp.).

⁽²⁾ OV L 193, 3.8.1996., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1844/2004 (OV L 322, 23.10.2004., 12. lpp.).

⁽³⁾ OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2286/2003 (OV L 343, 31.12.2003, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 336, 23.12.1994., 22. lpp.

PIELIKUMS

"PIELIKUMS

Neskarot kombinētās nomenklatūras interpretācijas noteikumus, uzskata, ka preču apraksta formulējumam ir tikai orientējoša nozīme. Šā pielikuma ietvaros papildu nodokļu piemērošanas jomu nosaka pēc tādiem KN kodiem, kādi tie ir šīs regulas pieņemšanas brīdī. Gadījumā, kad pirms KN koda ir norāde "ex," papildu nodokļu piemērošanas jomu nosaka gan pēc KN koda, gan pēc atbilstošā piemērošanas perioda.

Kārtas numurs	KN kods	Preču apraksts	Piemērošanas periods	Sliekšņa līmenis (tonnas)
78.0015	ex 0702 00 00	Tomāti	— no 1. oktobra līdz 31. maijam	596 477
78.0020			— no 1. jūnija līdz 30. septembrim	552 167
78.0065	ex 0707 00 05	Gurķi	— no 1. maija līdz 31. oktobrim	39 640
78.0075			— no 1. novembra līdz 30. aprīlim	30 932
78.0085	ex 0709 10 00	Artišoki	— no 1. novembra līdz 30. jūnijam	2 071
78.0100	0709 90 70	Tumšzaļie kabači	— no 1. janvāra līdz 31. decembrim	65 658
78.0110	ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	Apelsīni	— no 1. decembra līdz 31. maijam	620 166
78.0120	ex 0805 20 10	Klementīni	— no 1. novembra līdz februāra beigām	88 174
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandarīni (tostarp tanžerīni un sacumas); vilkingi un citi citrusu hibrīdi	— no 1. novembra līdz februāra beigām	94 302
78.0155	ex 0805 50 10	Citroni	— no 1. jūnija līdz 31. decembrim	341 887
78.0160			— no 1. janvāra līdz 31. maijam	13 010
78.0170	ex 0806 10 10	Galda vīnogas	— no 21. jūlija līdz 20. novembrim	227 815
78.0175	ex 0808 10 20 ex 0808 10 50 ex 0808 10 90	Āboli	— no 1. janvāra līdz 31. augustam	730 999
78.0180			— no 1. septembra līdz 31. decembrim	32 266
78.0220	ex 0808 20 50	Bumbieri	— no 1. janvāra līdz 30. aprīlim	274 921
78.0235			— no 1. jūlija līdz 31. decembrim	28 009
78.0250	ex 0809 10 00	Aprikozes	— no 1. jūnija līdz 31. jūlijam	4 123
78.0265	ex 0809 20 95	Ķirši, izņemot skābos ķiršus	— no 21. maija līdz 10. augustam	32 863
78.0270	ex 0809 30	Persiki, tostarp persika un plūmes hibrīdi un nektarīni	— no 11. jūnija līdz 30. septembrim	6 808
78.0280	ex 0809 40 05	Plūmes	— no 11. jūnija līdz 30. septembrim	51 276"

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2247/2004**(2004. gada 27. decembris),****ar ko atceļ dažas regulas liellopu gaļas nozarē un Regulu (EEK) Nr. 3882/90 aitū un kazu gaļas nozarē**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

(EK) Nr. 793/97⁽¹⁰⁾, (EK) Nr. 1495/97⁽¹¹⁾, (EK) Nr. 23/2001⁽¹²⁾, (EK) Nr. 252/2002⁽¹³⁾ un (EK) Nr. 496/2003⁽¹⁴⁾ vairs neattiecas uz liellopa un teļa gaļas tirgus kopīgās organizācijas pareizu darbību.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

- (2) Vairs nav spēkā Regula (EEK) Nr. 3882/90⁽¹⁵⁾ attiecībā uz importētas jēra gaļas cenu uzraudzību, jo Komisija vairs nepiemēro maksājumus dzīvu aitū un svaigas, atdzesētas vai saldētas aitū gaļas importam. Turklāt jāņem vērā, ka importa cenas, ko dalībvalstis iesniedz saskaņā ar šo regulu, neietver nekādu pievienoto vērtību, kaut gan nepieciešamas zināmas pūles un izmaksas, ko rada datu savākšanā un paziņošanā iesaistītās dažādās pārvaldes. Tāpēc dalībvalstu pienākumu ziņot par šīm cenām jāatceļ.

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾, un jo īpaši tās 28. panta 2. punktu, 29. panta 2. punktu, 33. panta 12. punktu un 41. pantu,

- (3) Skaidrības un juridiskās noteiktības labad nepieciešams atcelt iepriekšminētās regulas.

ņemot vērā Padomes 2001. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 2529/2001 par aitū un kazu gaļas tirgus kopīgo organizāciju⁽²⁾, un jo īpaši tās 15. un 24. pantu,

- (4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Liellopu gaļas pārvaldības komitejas un Aitū un kazu nozares pārvaldības komitejas atzinumu,

tā kā:

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

- (1) Regulas (EEK) Nr. 2182/77⁽³⁾, (EEK) Nr. 2173/79⁽⁴⁾, (EEK) Nr. 2326/79⁽⁵⁾, (EEK) Nr. 2539/84⁽⁶⁾, (EEK) Nr. 2824/85⁽⁷⁾, (EK) Nr. 2271/95⁽⁸⁾, (EK) Nr. 773/96⁽⁹⁾,

Regulas (EEK) Nr. 2182/77, (EEK) Nr. 2173/79, (EEK) Nr. 2326/79, (EEK) Nr. 2539/84, (EEK) Nr. 2824/85, (EEK) Nr. 3882/90, (EK) Nr. 2271/95, (EK) Nr. 773/96 (EK) Nr. 793/97, (EK) Nr. 1495/97, (EK) Nr. 23/2001, (EK) Nr. 252/2002 un (EK) Nr. 496/2003 atceļ.

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1894/2004 (OV L 328, 30.10.2004., 67. lpp.).

⁽²⁾ OV L 341, 22.12.2001., 3. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽³⁾ OV L 251, 1.10.1977., 60. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2417/95 (OV L 248, 14.10.1995., 39. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 251, 5.10.1979., 12. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2417/95.

⁽⁵⁾ OV L 266, 24.10.1979., 5. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 238, 6.9.1984., 13. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2417/95.

⁽⁷⁾ OV L 268, 10.10.1985., 14. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 251/93 (OV L 28, 5.2.1993., 47. lpp.).

⁽⁸⁾ OV L 231, 28.9.1995., 23. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1185/98 (OV L 164, 9.6.1998., 11. lpp.).

⁽⁹⁾ OV L 104, 27.4.1996., 19. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1349/96 (OV L 174, 12.7.1996., 13. lpp.).

⁽¹⁰⁾ OV L 114, 1.5.1997., 29. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 202, 30.7.1997., 35. lpp.

⁽¹²⁾ OV L 3, 6.1.2001., 7. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1840/2001 (OV L 251, 20.9.2001., 4. lpp.).

⁽¹³⁾ OV L 40, 12.2.2002., 6. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV L 74, 20.3.2003., 3. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV L 367, 29.12.1990., 127. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3890/92 (OV L 391, 31.12.1992., 51. lpp.).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 27. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2248/2004**(2004. gada 27. decembris),****ar ko atklāj Kopienas tarifu kvotu 2005. gadam Taizemes izcelsmes maniokai un paredz tās pārvaldību**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem⁽²⁾, un saskaņā ar Komisijas 2003. gada 28. jūlija Regulu (EK) Nr. 1342/2003 par īpašiem sīki izstrādātiem noteikumiem ieviešanas un izvešanas atļauju sistēmas piemērošanai attiecībā uz labību un rīsiem⁽³⁾.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1996. gada 18. jūnija Regulu (EK) Nr. 1095/96 par koncesiju īstenošanu, kas iekļautas sarakstā CXL, kas izveidots GATT XXIV.6 sarunu nobeigumā⁽¹⁾, un jo īpaši tās 1. panta 1. punktu,

- (5) Ņemot vērā iepriekšējo pieredzi un ievērojot, ka Kopienas koncesija paredz kopējo daudzumu četriem gadiem ar 5 500 000 tonnu gada maksimumu, ieteicams turpināt pasākumus, kuri atkarībā no konkrētajiem apstākļiem vai nu atvieglo tā produktu daudzuma laišanu brīvā apgrozībā, kas pārsniedz ieviešanas atļaujās minētos daudzumus, vai ļauj pārnest uz priekšu starpību starp ieviešanas atļaujā norādīto daudzumu un faktiski ieviesto mazāko daudzumu.

tā kā:

- (1) Pasaules Tirdzniecības organizācijas daudzpusējo tirdzniecības sarunu laikā Kopiena ir apņēmusies uz četriem gadiem atklāt tarifu kvotu 21 miljonu tonnu apjomā produktiem, uz kuriem attiecas KN kodi 0714 10 10, 0714 10 91 un 0714 10 99 un kuru izcelsme ir Taizemē, ar muitas nodokli, kas samazināts līdz 6%. Šī kvota jāatklāj un jāpārvalda Komisijai.

- (6) Lai nodrošinātu pareizu nolīguma piemērošanu, jāizveido stingru un sistemātisku pārbaūžu sistēma, kurā būtu ņemta vērā Taizemes izvešanas atļaujās norādītā informācija un Taizemes iestāžu izvešanas atļauju izdošanas procedūras.

- (2) Jāizveido pārvaldības sistēma, kas nodrošina, ka ar šo kvotu var ievest tikai Taizemes izcelsmes produktus. Ieviešanas atļauja tāpēc arī turpmāk jāizdod, ja tiek uzrādīta izvešanas atļauja, ko izdevušas Taizemes iestādes un kā paraugs ir nosūtīts Komisijai.

- (7) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Labības pārvaldības komitejas atzinumu,

- (3) Attiecīgo produktu ieviešana Kopienas tirgū parasti ir pārvaldīta, par attiecīgo laikposmu pieņemot kalendāro gadu, un šī sistēma jā saglabā. Tādēļ jāatklāj kvota 2005. gadam.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

KVOTAS ATKLĀŠANA*1. pants*

- (4) Tos produktus, uz kuriem attiecas KN kodi 0714 10 10, 0714 10 91 un 0714 10 99, var ievest, ja uzrāda ieviešanas atļauju saskaņā ar Komisijas 2000. gada 9. jūnija Regulu (EK) Nr. 1291/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot ieviešanas un izvešanas atļauju un iepriekš noteiktas kompensācijas

1. Ar šo laika posmam no 2005. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim atklāj 5 500 000 tonnu importa tarifa kvotu Taizemes izcelsmes maniokai, uz ko attiecas KN kodi 0714 10 10, 0714 10 91 un 0714 10 99.

⁽¹⁾ OV L 146, 20.6.1996., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 152, 24.6.2000., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1741/2004 (OV L 311, 8.10.2004., 17. lpp.).

⁽³⁾ OV L 189, 29.7.2003., 12. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1092/2004 (OV L 209, 11.6.2004., 9. lpp.).

Piemērojamais muitas nodoklis ir noteikts 6 % procentuālais nodoklis.

Kvotas kārtas numurs ir 09.4008.

2. Attiecībā uz 1. punktā minētajiem produktiem izmanto šajā regulā paredzēto vienošanos ar nosacījumu, ka tos ievie ar ievešanas atļaujām, kas izdotas pēc tam, kad iesniegta Taizemes valdības Tirdzniecības ministrijas Ārējās tirdzniecības departamenta izdotā atļauja izvešanai uz Eiropas Kopienu, šē turpmāk – “izvešanas atļauja”.

II NODAĻA

IZVEŠANAS ATĻAUJAS

2. pants

1. Ir viens izvešanas atļaujas oriģināls un vismaz viena kopija, ko aizpilda pēc pielikumā dotās veidlapas parauga.

Veidlapas izmērs ir aptuveni 210 × 297 milimetri. Oriģināls ir uz balta papīra, kam uzdrukāts dzeltens gijošeta aizsargraksta fons, lai varētu atklāt visus mehāniskiem vai ķīmiskiem līdzekļiem izdarītus viltojumus.

2. Izvešanas atļaujas aizpilda angļu valodā.

3. Izvešanas atļauju oriģinālu un kopijas aizpilda mašīnrakstā vai rokrakstā. Pēdējā minētā gadījumā tās jāaizpilda ar tinti un drukātiem burtiem.

4. Katrai izvešanas atļaujai iepriekš uzdrukāts sērijas numurs; tās augšdaļā atrodas arī atļaujas numurs. Kopijām ir tie paši numuri kas oriģinālam.

3. pants

1. Izvešanas atļaujas, kas izdotas laika posmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim, ir derīgas 120 dienas no to izdošanas dienas. Atļaujas izdošanas dienu ieskaita derīguma termiņā.

Lai atļauja būtu derīga, tās dažādajām iedaļām jābūt pareizi aizpildītām un autentiskumam jābūt pienācīgi apliecinātam saskaņā ar 2. punktu. Iedaļā “Pārvadātais svars” daudzums jānorāda vārdiem un arī ar cipariem.

2. Izvešanas atļaujas autentiskums ir attiecīgi apliecināts, ja tajā norādīts izdošanas datums un uz tās ir izdevējas iestādes zīmogs un pilnvarotās personas vai personu paraksts.

III NODAĻA

IEVEŠANAS ATĻAUJAS

4. pants

Ievešanas atļauju pieteikumus par Taizemes izcelsmes produktiem, uz kuriem attiecas KN kodi 0714 10 10, 0714 10 91 un 0714 10 99, dalībvalstu kompetentajām iestādēm iesniedz kopā ar izvešanas atļaujas oriģinālu.

Izvešanas atļaujas oriģinālu patur iestāde, kas izdod ievešanas atļauju. Tomēr, ja ievešanas atļaujas pieteikumā tiek prasīta tikai daļa no izvešanas atļaujā norādītā daudzuma, tad izdevēja iestāde oriģinālā norāda daudzumu, par kādu oriģināls ir izmantots, un, oriģinālu apzīmogojusi, izsniedz atpakaļ attiecīgai personai.

Izdodot ievešanas atļauju, vērā ņem tikai to daudzumu, kas izvešanas atļaujā norādīts ailē “pārvadātais svars”.

5. pants

Ja konstatē, ka konkrētajā sūtījumā faktiski izkrautie daudzumi pārsniedz kopējo daudzumu, kas norādīts šim sūtījumam izdotajā ievešanas atļaujā, kompetentās iestādes, kuras izdevušas attiecīgo ievešanas atļauju vai atļaujas, vienmēr pēc ievēdēja lūguma un cik drīz vien iespējams paziņo pa teleksu vai faksu Komisijai Taizemes izvešanas atļaujas numuru vai numurus, ievešanas atļaujas numuru vai numurus, attiecīgo pārsniegto daudzumu un kravas kuģa nosaukumu.

Komisija sazinās ar Taizemes iestādēm, lai varētu sagatavot jaunas izvešanas atļaujas.

Līdz jaunu atļauju sagatavošanai, daudzuma pārsniegumus saskaņā ar šo regulu nevar laist brīvā apgrozībā, ja vien par attiecīgajiem daudzumiem neuzrāda jaunas ievešanas atļaujas.

Jaunās ieviešanas atļaujas izdod saskaņā ar 10. panta nosacījumiem.

6. pants

Atkāpjoties no 5. panta trešās daļas, ja tiek konstatēts, ka no kāda konkrēta sūtījuma faktiski izkrautie daudzumi tos daudzumus, kas minēti uzrādītajās ieviešanas atļaujās, nepārsniedz vairāk par 2 %, tad tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kur produktu laiž brīvā apgrozībā, pēc ievēdēja lūguma pārsniegtos daudzumus tomēr ļauj laist brīvā apgrozībā, ja tiek samaksāts muitas nodoklis, kurš nepārsniedz 6 % procentuālo nodokli, un ja ievēdējs iemaksā nodrošinājumu, kas līdzvērtīgs starpībai starp Kopējā muitas tarifā noteikto nodokli un samaksāto nodokli.

Nodrošinājumu atbrīvo, ja tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurās produktu laiž brīvā apgrozībā, uzrāda papildu ieviešanas atļauju par attiecīgajiem daudzumiem. Regulas (EK) Nr. 1291/2000 15. panta 2. punktā vai šīs regulas 8. pantā minētais nodrošinājums nav vajadzīgs papildu atļaujām.

Papildu ieviešanas atļauju izdod saskaņā ar 10. pantā izklāstītajiem nosacījumiem pēc tam, kad ir uzrādīta viena vai vairākas jaunas izvešanas atļaujas, ko izdevušas Taizemes iestādes.

Papildu ieviešanas atļauju 20. iedaļā ir viens no šādiem ierakstiem:

- Συμπληρωματικό πιστοποιητικό — Άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2248/2004,
- Licence for additional quantity, Article 6 of Regulation (EC) No 2248/2004,
- Certificat complémentaire, règlement (CE) n° 2248/2004, article 6,
- Titolo complementare, regolamento (CE) n. 2248/2004 articolo 6,
- Atļauja par papildu daudzumu, Regulas (EK) Nr. 2248/2004 6. pants,
- Papildomoji licencija, Reglamento (EB) Nr. 2248/2004 6 straipsnio,
- Kiegészítő engedély, 2248/2004/EK rendelet 6. cikk,
- Aanvullend certificaat — artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2248/2004,
- Uzupełniająca pozwolenie, rozporządzenie (WE) nr 2248/2004 art. 6,
- Certificado complementario, artículo 6 del Reglamento (CE) n° 2248/2004,
- Certificado complementar, artigo 6.º do Regulamento (CE) n.º 2248/2004,
- Licence pro dodatečné množství, čl. 6 nařízení (ES) č. 2248/2004,
- Dodatčné povolenie, článok 6 nariadenia (ES) č. 2248/2004,
- Supplerende licens, forordning (EF) nr. 2248/2004, artikel 6,
- Dovoljenje za dodatne količine, člen 6, Uredba (ES) št. 2248/2004,
- Zusätzliche Lizenz — Artikel 6 der Verordnung (EG) Nr. 2248/2004,
- Lisätodistus, asetus (EY) N:o 2248/2004 6 artikla,
- Lisakoguse litsents, määruse (EÜ) nr 2248/2004 artikkel 6,
- Kompletterande licens, artikel 6 i förordning (EG) nr 2248/2004.

Izņemot nepārvaramas varas gadījumus, nodrošinājumu zaudē par daudzumiem, par kuriem papildu ieviešanas atļauju neuzrāda četros mēnešos pēc deklarācijas pieņemšanas dienas vai pēc pirmajā daļā minētās laišanas brīvā apgrozībā. Jo īpaši to zaudē par daudzumiem, par kuriem papildu ieviešanas atļauja nav izdota saskaņā ar 10. panta pirmo daļu.

Pēc tam, kad kompetentā iestāde daudzumu ierakstījusi papildu ieviešanas atļaujā un ieraksta autentiskumu apstiprinājusi, kā arī ir atmaksāts pirmajā daļā noteiktais nodrošinājums, atļauju cik iespējams drīz nosūta atpakaļ izdevējai iestādei.

7. pants

Ieviešanas atļauju pieteikumus var iesniegt visās dalībvalstīs, un izdotās atļaujas ir derīgas visā Kopienā.

Regulas (EK) Nr. 1291/2000 5. panta 1. punkta pirmās daļas ceturtais ievilkums neattiecas uz ievadumiem, ko veic saskaņā ar šo regulu.

8. pants

Pieļaujot izņēmumu no Regulas (EK) Nr. 1342/2003 12. panta, nodrošinājums šajā regulā paredzētajām ieviešanas atļaujām ir EUR 5 par tonnu.

9. pants

1. Ieviešanas atļauju pieteikumu 8. iedaļā un pašās atļaujās ir atzīme "Taizeme".

2. Ieviešanas atļaujās ir

a) 24. iedaļā – viens no šādiem ierakstiem:

— Derechos de aduana limitados al 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n° 2248/2004],

— Clo limitované 6 % *ad valorem* (nařízení (ES) č. 2248/2004),

— Toldsatsen begrænses til 6 % af værdien (forordning (EF) nr. 2248/2004),

— Beschränkung des Zolls auf 6 % des Zollwerts (Verordnung (EG) Nr. 2248/2004),

— Väärtuseline tollimaks piiratud 6 protsendini (määrus (EÜ) nr 2248/2004),

— Τελωνειακός δασμός κατ' ανώτατο όριο 6 % κατ' αξία [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2248/2004],

— Customs duties limited to 6 % *ad valorem* (Regulation (EC) No 2248/2004),

— Droits de douane limités a 6 % *ad valorem* [règlement (CE) n° 2248/2004],

— Dazi doganali limitati al 6 % *ad valorem* [regolamento (CE) n. 2248/2004],

— Muitas nodokļi nepārsniedz 6 % *ad valorem* (Regula (EK) Nr. 2248/2004),

— Muito mokestis neviršija 6 % *ad valorem* (Reglamentas (EB) Nr. 2248/2004),

— Mérsékelt, 6 %-os értékűm (2248/2004/EK rendelet),

— Douanerechten beperkt tot 6 % *ad valorem* (Verordening (EG) nr. 2248/2004),

— Należności celne ograniczone do 6 % *ad valorem* (Rozporządzenie (WE) nr 2248/2004),

— Direitos aduaneiros limitados a 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n.º 2248/2004],

— Dovožné clo so stropom 6 % *ad valorem* (Nariadenie (ES) č 2248/2004),

— Omežitev carinskikh dajatev na 6 % *ad valorem* (Uredba (ES) št. 2248/2004),

— Arvotulli rajoitettu 6 prosenttiin (asetus (EY) N:o 2248/2004),

— Tullsatsen begränsad till 6 % av värdet (förordning (EG) nr 2248/2004);

b) 20. iedaļā – šāda informācija:

i) Taizemes izvešanas atļaujā norādītais kravas kuģa nosaukums;

ii) Taizemes izvešanas atļaujas numurs un datums.

3. Ievešanas atļauju kā apliecinošu dokumentu deklarācijai par laišanu brīvā apgrozībā pieņem tikai tad, ja, pamatojoties uz attiecīgās personas uzrādītu kravas zīmes kopiju, tiek pierādīts, ka produkti, kurus lūdz laist brīvā apgrozībā, Kopienā ievesti ar ievešanas atļaujā minēto kuģi.

4. Saskaņā ar šīs regulas 6. pantu un, pieļaujot izņēmumu no Regulas (EK) Nr. 1291/2000 8. panta 4. punkta, brīvā apgrozībā laistais daudzums nedrīkst pārsniegt ievešanas atļaujas 17. un 18. iedaļā norādīto daudzumu. Tādēļ minētās atļaujas 19. iedaļā ieraksta skaitli "0".

10. pants

Ievešanas atļauju izdod piektajā darb dienā pēc dienas, kurā iesniegts pieteikums, izņemot gadījumus, kad Komisija pa teleksu vai faksu informē dalībvalsts kompetentās iestādes, ka šajā regulā paredzētie nosacījumi nav ievēroti.

Pēc attiecīgās personas lūguma un pēc tam, kad pa teleksu vai faksu ir saņemta Komisijas piekrišana, ievešanas atļauju var izdot ātrāk.

Ja nav ievēroti nosacījumi, kas reglamentē atļaujas izdošanu, Komisija vajadzības gadījumā un apspriedusies ar Taizemes iestādēm, var veikt attiecīgus pasākumus.

11. pants

Pieļaujot izņēmumu no Regulas (EK) Nr. 1342/2003 6. panta, ievešanas atļaujas derīguma termiņa pēdējā diena atbilst attiecīgās izvešanas atļaujas derīguma termiņa pēdējai dienai, kurai pieskaitītas 30 dienas.

12. pants

1. Dalībvalstīm katru dienu pa teleksu vai faksu par katru ievešanas atļaujas pieteikumu jāziņo Komisijai šāda informācija:

a) daudzums, kādam lūdz katru ievešanas atļauju, vajadzības gadījumā norādot "papildu ievešanas atļauja";

b) ievešanas atļaujas pieteikuma iesniedzēja vārds/nosaukums;

c) iesniegtās izvešanas atļaujas numurs, kas norādīts atļaujas augšējā iedaļā;

d) izvešanas atļaujas izdošanas diena;

e) kopējais daudzums, par kādu izvešanas atļauja izdota;

f) izvedēja vārds vai nosaukums, kas norādīts izvešanas atļaujā.

2. Vēlākais 2006. gada pirmās puses beigās iestādes, kas ir atbildīgas par ievešanas atļauju izdošanu, pa teleksu vai faksu ziņo Komisijai to daudzumu pilnīgu sarakstu, kas ievešanas atļauju otrā pusē nav norādīti, kravas kuģa nosaukumu, kā arī attiecīgo izvešanas atļauju skaitu.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

13. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 1. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 27. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

ANEXO — PŘÍLOHA — BILAG — ANHANG — LISA — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
 PIELIKUMS — PRIEDAS — MELLÉKLET — BIJLAGE — ZAŁĄCZNIK — ANEXO — PRÍLOHA — PRILOGA — LIITE
 — BILAGA

SERIAL No

ORIGINAL**DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE**

**MINISTRY OF COMMERCE
 GOVERNMENT OF THAILAND**

EXPORT CERTIFICATE SUBJECT TO REGULATION (EC) No 2248/2004

SPECIAL FORM FOR PRODUCTS FALLING WITHIN CN CODES 0714 10 10, 0714 10 91, 0714 10 99

EXPORT CERTIFICATE No	
EXPORT PERMIT No	

1. EXPORTER (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)		2. FIRST CONSIGNEE (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)	
NAME		NAME	
ADDRESS		ADDRESS	
COUNTRY		COUNTRY	
3. SHIPPED PER		4. COUNTRY/COUNTRIES OF DESTINATION IN EU	
5. TYPE OF MANIOC PRODUCTS	6. WEIGHT (TONNES)	7. PACKING	
☐ CN CODE 0714 10 10 ☐ CN CODE 0714 10 91 ☐ CN CODE 0714 10 99	SHIPPED WEIGHT	☐ IN BULK ☐ BAGS ☐ OTHERS	
	ESTIMATED NET WEIGHT		

WE HEREBY CERTIFY THAT THE ABOVEMENTIONED PRODUCTS ARE PRODUCED IN AND ARE EXPORTED FROM THAILAND

DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE

DATE

.....
NAME AND SIGNATURE OF AUTHORISED OFFICIAL AND STAMP

THIS CERTIFICATE IS VALID FOR 120 DAYS FROM THE DATE OF ISSUE

FOR USE BY EU AUTHORITIES:

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2249/2004**(2004. gada 27. decembris),****ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 686/2004, ar ko nosaka pārejas posma pasākumus saistībā ar ražotāju organizācijām svaigu augļu un dārzeņu tirgū sakarā ar Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanas Eiropas Savienībai**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

- (3) Jāprecizē, ka atbalstu var saņemt par to pārejas perioda darbības programmas daļu, kas norisinājusies 2004. gadā, bet tikai par tās faktisko ilgumu, kuru aprēķina proporcionāli no programmas apstiprināšanas datuma.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

- (4) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 686/2004.

ņemot vērā Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas Pievienošanās līgumu,

- (5) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Svaigu augļu un dārzeņu pārvaldības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas Pievienošanās aktu, un jo īpaši tā 41. panta pirmo daļu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 686/2004 4. pantu groza šādi.

tā kā:

- 1) Ar šādu daļu papildina 3. punktu:

- (1) Komisijas Regulas (EK) Nr. 686/2004⁽¹⁾ 4. pantā paredzētas Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas ražotāju organizāciju pārejas perioda darbības programmas.

“Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1433/2003 16. panta 1. punkta, 2004. gadā darbības programmas ilgst no to apstiprināšanas datuma valsts kompetentajās iestādēs līdz 2004. gada 31. decembrim.”.

- (2) Padomes 2003. gada 11. augusta Regulas (EK) Nr. 1433/2003, kurā izklāstīti sīki izstrādāti noteikumi par to, kā piemērot Komisijas Regulu (EK) Nr. 2200/96 attiecībā uz darbības fondiem, darbības programmām un finansiālu palīdzību⁽²⁾, 16. panta 1. punktā paredzēts, ka darbības programmas īsteno pa ikgadējiem laikposmiem, kas ilgst no 1. janvāra līdz 31. decembrim. Tomēr darbības programmu īstenošana var sākties tikai pēc tam, kad valstu kompetentās iestādes tās ir apstiprinājušas. Tādēļ jāparedz, ka pārejas perioda darbības programmas var ilgt dažus mēnešus 2004. gadā, un pilnus 12 mēnešus 2005. gadā. Tāpēc jāizstrādā noteikumi atskaites perioda un pārejas perioda darbības programmu atbalsta aprēķināšanai.

- 2) Iekļauj šādu 4.a punktu:

“4.a. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1433/2003 4. panta 1. punkta, piemērojot atbalstu 2004. gadā, atskaites perioda laikā realizētās produkcijas vērtību reizina ar dienu skaitu no darbības programmas apstiprināšanas datuma līdz 2004. gada 31. decembrim (abus datumus ieskaitot) un dala ar 366.”.

2. pants

⁽¹⁾ OV L 106, 15.4.2004., 10. lpp.

⁽²⁾ OV L 203, 12.8.2003., 25. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1813/2004 (OV L 319, 20.10.2004., 5. lpp.).

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 27. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2250/2004

(2004. gada 27. decembris),

ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 429/90, (EK) Nr. 2571/97, (EK) Nr. 174/1999, (EK) Nr. 2771/1999, (EK) Nr. 2799/1999, (EK) Nr. 214/2001, (EK) Nr. 580/2004, (EK) Nr. 581/2004 un (EK) Nr. 582/2004 attiecībā uz termiņiem piedāvājumu iesniegšanai un Komisijas informēšanai

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1255/1999 par piena un piena produktu tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾, un jo īpaši tās 10., 15. un 31. pantu,

tā kā:

(1) Še turpmāk minētās regulas paredz noteikumus par konkursa procedūru attiecībā uz termiņu, kurā konkursa pretendenti jāiesniedz piedāvājums kompetentajām iestādēm un dalībvalstīm jāpaziņo Komisijai par iesniegtajiem piedāvājumiem:

— Komisijas 1990. gada 20. februāra Regula (EEK) Nr. 429/90 par atbalsta piešķiršanu konkursa kārtībā par iebiezinātu sviestu, kas paredzēts tiešam patēriņam Kopienā⁽²⁾,

— Komisijas 1997. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 2571/97 par sviesta pārdošanu par pazeminātām cenām un atbalsta piešķiršanu par krējumu, sviestu un iebiezinātu sviestu, ko paredzēts lietot miklas izstrādājumu, saldējuma un citu pārtikas produktu ražošanā⁽³⁾,

— Komisijas 1999. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 2771/1999, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1255/1999 attiecībā uz intervenci sviesta un krējuma tirgū⁽⁴⁾,

— Komisijas 1999. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 2799/1999, kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1255/1999 piemērošanai par atbalsta piešķiršanu barības vājpienam un sausā vājpiena pulverim un šāda sausā vājpiena pulvera tirdzniecībai⁽⁵⁾,

— Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regula (EK) Nr. 214/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1255/1999 piemērošanai attiecībā uz intervenci sausā vājpiena pulvera tirgū⁽⁶⁾,

— Komisijas 2004. gada 26. marta Regula (EK) Nr. 580/2004, ar ko nosaka konkursa procedūru attiecībā uz eksporta kompensācijām par noteiktiem piena produktiem⁽⁷⁾,

— Komisijas 2004. gada 26. marta Regula (EK) Nr. 581/2004, ar ko izsludina pastāvīgu konkursu uz eksporta kompensācijām par noteiktu veidu sviestu⁽⁸⁾, un

— Komisijas 2004. gada 26. marta Regula (EK) Nr. 582/2004, ar ko izsludina pastāvīgu konkursu par sausā vājpiena eksporta kompensācijām⁽⁹⁾.

(2) Lai nodrošinātu vienmērīgu konkursu sistēmu norisi, t.i., dotu attiecīgajām kompetentajām iestādēm un Komisijas dienestiem pietiekami ilgu laiku ar katru konkursu saistīto datu apstrādei, ir lietderīgi pagarināt termiņu, kurā uzņēmumi var iesniegt piedāvājumus un kompetentās iestādes paziņot datus Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 48. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 186/2004 (OV L 29, 3.2.2004., 6. lpp.).

⁽²⁾ OV L 45, 21.2.1990., 8. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 921/2004 (OV L 163, 30.4.2004., 94. lpp.).

⁽³⁾ OV L 350, 20.12.1997., 3. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 921/2004.

⁽⁴⁾ OV L 333, 24.12.1999., 11. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1932/2004 (OV L 333, 9.11.2004., 4. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 340, 31.12.1999., 3. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1992/2004 (OV L 344, 20.11.2004., 11. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 37, 7.2.2001., 100. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1838/2004 (OV L 322, 23.10.2004., 3. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 90, 27.3.2004., 58. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 90, 27.3.2004., 64. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 90, 27.3.2004., 67. lpp.

(3) Lai samazinātu iespējamus pieņēmumus, gaidot piedāvājumu iesniegšanu Regulās (EK) Nr. 581/2004 un (EK) Nr. 582/2004 paredzētajā konkursā, eksporta kompensāciju iepriekšējo noteikšanu, kura minēta Komisijas 1999. gada 26. janvāra Regulā (EK) Nr. 174/1999, ar ko paredz īpašus sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EEK) Nr. 804/68 attiecībā uz piena un piena produktu eksporta licencēm un eksporta kompensācijām⁽¹⁾, nedrīkst veikt pēc piedāvājumu iesniegšanas termiņa.

(4) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regulas (EEK) Nr. 429/90, (EK) Nr. 2571/97, (EK) Nr. 174/1999, (EK) Nr. 2771/1999, (EK) Nr. 2799/1999, (EK) Nr. 214/2001, (EK) Nr. 580/2004, (EK) Nr. 581/2004 un (EK) Nr. 582/2004.

(5) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Piena un piena produktu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EEK) Nr. 429/90 3. pantu groza šādi:

1) Panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Termiņš piedāvājumu iesniegšanai, atbildot uz attiecīgo uzaicinājumu uz konkursu, ir plkst. 11:00 (pēc Briseles laika) mēneša otrajā un ceturtajā otrdienā, izņemot augusta otro otrdienu un decembra ceturto otrdienu. Ja otrdienu ir valsts svētku diena, termiņš ir plkst. 11:00 (pēc Briseles laika) iepriekšējā darba dienā.”

2) Pantā iekļauj šādu 4. punktu:

“4. Dalībvalstis 3. panta 2. punktā minētajā termiņā informē Komisiju par pretendentu piedāvātajiem daudzumiem un cenām.

⁽¹⁾ OV L 20, 27.1.1999., 8. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1846/2004 (OV L 322, 23.10.2004., 16. lpp.).

Ja nav iesniegts neviens piedāvājums, dalībvalstis par to paziņo Komisijai tajā pašā termiņā.”

2. pants

Regulas (EK) Nr. 2571/97 14. pantu groza šādi:

1) Panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Termiņš piedāvājumu iesniegšanai, atbildot uz attiecīgo uzaicinājumu uz konkursu, ir plkst. 11:00 (pēc Briseles laika) mēneša otrajā un ceturtajā otrdienā, izņemot augusta otro otrdienu un decembra ceturto otrdienu. Ja otrdienu ir valsts svētku diena, termiņš ir plkst. 11:00 (pēc Briseles laika) iepriekšējā darba dienā.”

2) Pantā iekļauj šādu 3. punktu:

“3. Dalībvalstis 14. panta 2. punktā minētajā termiņā informē Komisiju par pretendentu piedāvātajiem daudzumiem un cenām.

Nesaņemot nevienu piedāvājumu, dalībvalstis par to paziņo Komisijai tajā pašā termiņā, ja attiecīgajā dalībvalstī sviests ir pieejams tirgošanai.”

3. pants

Regulas (EK) Nr. 174/1999 1. panta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“3. Tos licenču pieteikumus attiecībā uz visiem Padomes Regulas (EK) Nr. 1255/1999 (*) 1. panta 1. punktā minētajiem produktiem, kas Komisijas Regulas (EK) Nr. 1291/2000 (**) 17. panta nozīmē ir iesniegti trešdienā un ceturtdienā pēc katra konkursa posma beigām, kā minēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 581/2004 (***) 2. panta 2. punktā un Komisijas Regulas (EK) Nr. 582/2004 (****) 2. panta 2. punktā, uzskata par iesniegtiem nākamajā darba dienā pēc minētās ceturtdienas.

(*) OV L 160, 26.6.1999., 48. lpp.

(**) OV L 152, 24.6.2000., 1. lpp.

(***) OV L 90, 27.3.2004., 64. lpp.

(****) OV L 90, 27.3.2004., 67. lpp.”

4. pants

Regulu (EK) Nr. 2771/1999 groza šādi:

1) Regulas 16. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Termiņš piedāvājumu iesniegšanai, atbildot uz attiecīgo uzaicinājumu uz konkursu, ir plkst. 11:00 (pēc Briseles laika) mēneša otrajā un ceturtajā otrdienā, izņemot augusta otro otrdienu. Ja otrdiena ir valsts svētku diena, termiņš ir plkst. 11:00 (pēc Briseles laika) iepriekšējā darba dienā.”

2) Regulas 17.b panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis 16. panta 3. punktā minētajā termiņā informē Komisiju par pretendentu piedāvātajiem daudzumiem un cenām.

Ja nav iesniegts neviens piedāvājums, dalībvalstis par to paziņo Komisijai tajā pašā termiņā.”

3) Regulas 22. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Termiņš piedāvājumu iesniegšanai, atbildot uz attiecīgo uzaicinājumu uz konkursu, ir plkst. 11:00 (pēc Briseles laika) mēneša otrajā un ceturtajā otrdienā, izņemot augusta otro otrdienu un decembra ceturto otrdienu. Ja otrdiena ir valsts svētku diena, termiņš ir plkst. 11:00 (pēc Briseles laika) iepriekšējā darba dienā.”

4) Regulas 24.a panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis 22. panta 2. punktā minētajā termiņā informē Komisiju par pretendentu piedāvātajiem daudzumiem un cenām, kā arī par tirdzniecībā piedāvātā sviesta daudzumu.

Nesaņemot nevienu piedāvājumu, dalībvalstis par to paziņo Komisijai tajā pašā termiņā, ja attiecīgajā dalībvalstī sviests ir pieejams tirgošanai.”

5. pants

Regulu (EK) Nr. 2799/1999 groza šādi:

1) Regulas 27. pantā 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Termiņš piedāvājumu iesniegšanai, atbildot uz attiecīgo uzaicinājumu uz konkursu, ir plkst. 11:00 (pēc Briseles laika) mēneša otrajā un ceturtajā otrdienā, izņemot augusta otro otrdienu un decembra ceturto otrdienu. Ja otrdiena ir valsts svētku diena, termiņš ir plkst. 11:00 (pēc Briseles laika) iepriekšējā darba dienā.”

2) Regulas 30. panta 1. punktā iekļauj šādu daļu:

“Nesaņemot nevienu piedāvājumu, dalībvalstis par to paziņo Komisijai tajā pašā termiņā, ja attiecīgajā dalībvalstī sausais vājpiens ir pieejams tirgošanai.”

6. pants

Regulu (EK) Nr. 214/2001 groza šādi:

1) Regulas 14. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Termiņš piedāvājumu iesniegšanai, atbildot uz attiecīgo uzaicinājumu uz konkursu, ir plkst. 11:00 (pēc Briseles laika) mēneša otrajā un ceturtajā otrdienā, izņemot augusta otro otrdienu. Ja otrdiena ir valsts svētku diena, termiņš ir plkst. 11:00 (pēc Briseles laika) iepriekšējā darba dienā.”

2) Regulas 17. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis 14. panta 2. punktā minētajā termiņā informē Komisiju par pretendentu piedāvātajiem daudzumiem un cenām.

Nesaņemot nevienu piedāvājumu, dalībvalstis par to paziņo Komisijai tajā pašā termiņā.”

3) Regulas 22. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Termiņš piedāvājumu iesniegšanai, atbildot uz attiecīgo uzaicinājumu uz konkursu, ir plkst. 11:00 (pēc Briseles laika) mēneša otrajā un ceturtajā otrdienā, izņemot augusta otro otrdienu un decembra ceturto otrdienu. Ja otrdiena ir valsts svētku diena, termiņš ir plkst. 11:00 (pēc Briseles laika) iepriekšējā darba dienā.”

4) Regulas 24.a panta 1. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Nesaņemot nevienu piedāvājumu, dalībvalstis par to paziņo Komisijai tajā pašā termiņā, ja attiecīgajā dalībvalstī sausais vājpiens ir pieejams tirgošanai.”

7. pants

Regulas (EK) Nr. 580/2004 4. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis trīs stundas pēc katra konkursa termiņa beigām dara Komisijai zināmus visus derīgos piedāvājumus pielikumā noteiktajā veidā, nenorādot pretendentu vārdu.”

8. pants

Regulas (EK) Nr. 581/2004 2. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Konkursa posms sākas plkst. 13:00 (pēc Briseles laika) mēneša pirmajā un trešajā otrdienā, izņemot augusta pirmo otrdienu un decembra trešo otrdienu. Ja otrdienu ir valsts svētku diena, konkursa posms sākas plkst. 13:00 (pēc Briseles laika) nākamajā darba dienā.

Konkursa posms beidzas plkst. 13:00 (pēc Briseles laika) mēneša otrajā un ceturtajā otrdienā, izņemot augusta otro

otrdienu un decembra ceturto otrdienu. Ja otrdienu ir valsts svētku diena, konkursa posms beidzas plkst. 13:00 (pēc Briseles laika) iepriekšējā darba dienā.”

9. pants

Regulas (EK) Nr. 582/2004 2. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Konkursa posms sākas plkst. 13:00 (pēc Briseles laika) mēneša pirmajā un trešajā otrdienā, izņemot augusta pirmo otrdienu un decembra trešo otrdienu. Ja otrdienu ir valsts svētku diena, konkursa posms sākas plkst. 13:00 (pēc Briseles laika) nākamajā darba dienā.

Konkursa posms beidzas plkst. 13:00 (pēc Briseles laika) mēneša otrajā un ceturtajā otrdienā, izņemot augusta otro otrdienu un decembra ceturto otrdienu. Ja otrdienu ir valsts svētku diena, konkursa posms beidzas plkst. 13:00 (pēc Briseles laika) iepriekšējā darba dienā.”

10. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2005. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 27. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2251/2004**(2004. gada 27. decembris),****ar ko groza ievedmuitas nodokli labības nozarē, ko piemēro no 2004. gada 28. decembrī**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EEK) Nr. 1784/2003, ar ko izveido labības tirgu kopējo organizāciju⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 1996. gada 28. jūnija Regulu (EK) Nr. 1249/96, ar ko izstrādā Padomes Regulas (EEK) Nr. 1766/92 piemērošanas noteikumus attiecībā uz ievedmuitas nodokli labības nozarē⁽²⁾, un jo īpaši tās 2. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Ievedmuita labības nozarē ir noteikta ar Regulu (EK) Nr. 2142/2004⁽³⁾.

- (2) Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 1. punktā paredzēts, ka gadījumā, ja tās piemērošanas laikā vidējais aprēķinātais ievedmuitas daudzums par 5 EUR/t atšķiras no fiksētās ievedmuitas, tiek piemērota attiecīga korekcija. Šāda atšķirība ir notikusi. Tādēļ jāpielāgo ievedmuita, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 2142/2004,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 2142/2004 I un II pielikumu aizstāj ar šīs regulas I un II pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2004. gada 28. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 27. decembrī

*Komisijas vārdā —**lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors*

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 270, 29.9.2003., 78. lpp.

⁽²⁾ OV L 161, 29.6.1996., 125. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1110/2003 (OV L 158, 27.6.2003., 12. lpp.).

⁽³⁾ OV L 369, 16.12.2004., 55. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2215/2004 (OV L 374, 22.12.2004., 61. lpp.).

I PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 1784/2003 10. panta 2. punktā minēto produktu ievadmitas nodoklis, ko piemēro no 2004. gada 28. decembra

KN kods	Preču nosaukums	Ievadmita ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Augstas kvalitātes cietie kvieši	0,00
	vidējas kvalitātes	0,00
	zemas kvalitātes	9,66
1001 90 91	Parastas kviešu sēklas	0,00
ex 1001 90 99	Parasti augstas kvalitātes kvieši, izņemot sēklu	0,00
1002 00 00	Rudzi	47,57
1005 10 90	Kukurūzas sēklas, izņemot hibrīdu	52,37
1005 90 00	Kukurūza, izņemot sēklas ⁽²⁾	52,37
1007 00 90	Graudu sorgo, izņemot hibrīdu sēšanai	47,57

⁽¹⁾ Par precēm, ko Kopienā ievad pāri Atlantijas okeānam vai pa Suecas kanālu (Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 4. punkts), importētājs var saņemt nodevu samazinājumu:

— 3 EUR/t, ja izkraušanas osta atrodas Vidusjūrā, vai

— 2 EUR/t, ja izkraušanas osta atrodas Īrijā, Apvienotajā Karalistē, Dānijā, Igaunijā, Latvijā, Lietuvā, Polijā, Somijā, Zviedrijā vai Ibērijas pussalas Atlantijas piekrastē.

⁽²⁾ Importētājs saņem vienas likmes samazinājumu 24 EUR/t, ja tiek pildīti nosacījumi, kas izstrādāti Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 5. punktā.

II PIELIKUMS

Muitas nodokļu aprēķināšanas elementi

laika posmam no 15.12.2004–23.12.2004

1) Vidējie rādītāji par laikposmu, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 2. punktā:

Biržas kotējumi	Mineapole	Čikāga	Mineapole	Mineapole	Mineapole	Mineapole
Produkti (% proteīnu 12 % mitrumā)	HRS2 (14 %)	YC3	HAD2	vidējā kvalitāte (*)	zema kvalitāte (**)	ASV mieži 2
Kotējums (EUR/t)	109,43 (***)	59,79	147,01	137,01	117,01	78,13
Subsīdija par Persijas līča reģionu (EUR/t)	—	11,13	—			—
Subsīdija par Lielo ezeru reģionu (EUR/t)	23,12	—	—			—

(*) Atskaitījums 10 EUR/t apmērā (Regulas (EK) Nr. 1249/96 4. panta 1. punkts)

(**) Atskaitījums 30 EUR/t apmērā (Regulas (EK) Nr. 1249/96 3. pants)

(***) Ietverta piemaksa 14 EUR/t apmērā (Regulas (EK) Nr. 1249/96 4. panta 3. punkts)

2) Vidējie rādītāji par laikposmu, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 2. punktā:

Frakts/izmaksas: Meksikas līcis–Roterdama 31,79 EUR/t; Lielo ezeru reģions–Roterdama 46,26 EUR/t.

3) Subsīdijas Regulas (EK) Nr. 1249/96 4. panta 2. punkta trešās daļas nozīmē: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

PADOME

PADOMES LĒMUMS

(2004. gada 29. novembris)

par nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Kopienu un Sanmarīno Republiku, ar ko paredz līdzvērtīgus pasākumus tiem, kuri noteikti Padomes Direktīvā 2003/48/EK par procentu ienākumu no uzkrājumiem aplikšanu ar nodokli un par nolīgumu papildinošā Saprašanās memoranda apstiprināšanu un parakstīšanu

(2004/903/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIEŅĒMUSI ŠĀDU LĒMUMU.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 94. pantu saistībā ar 300. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Padome 2001. gada 16. oktobrī pilnvaroja Komisiju risināt sarunas ar Sanmarīno Republiku par nolīgumu, ar ko nodrošinātu to, ka Sanmarīno Republika pieņem pasākumus, kas ir līdzvērtīgi tiem, kurus piemēro Kopienā, ar mērķi nodrošināt procentu ienākumu no uzkrājumiem efektīvu aplikšanu ar nodokli.
- (2) Nolīguma teksts, kas izriet no šīm sarunām, pienācīgi atbilst sarunu pamatnostādņēm, kuras pieņēmusi Padome. Šim tekstam pievienots Saprašanās memorands starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm un Sanmarīno Republiku.
- (3) Ņemot vērā lēmuma pieņemšanu vēlāk par nolīguma noslēgšanu, nākamajā posmā ir vēlams parakstīt divus dokumentus, kuri parafēti 2004. gada 12. jūlijā un kurus apstiprināja Padome, pieņemot Saprašanās memorandu,

1. pants

Ņemot vērā lēmuma pieņemšanu vēlāk par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un Sanmarīno Republiku, ar ko paredz līdzvērtīgus pasākumus tiem, kuri noteikti Padomes Direktīvā 2003/48/EK par procentu ienākumu no uzkrājumiem aplikšanu ar nodokli, Padomes priekšsēdētājs ar šo ir pilnvarots nosaukt personas, kas ir pilnvarotas Eiropas Kopienas vārdā parakstīt nolīgumu un to papildinošo Saprašanās memorandu, kā arī Eiropas Kopienas vēstules, kas jānosūta saskaņā ar nolīguma 21. panta 2. punktu un Saprašanās memoranda pēdējo daļu.

Saprašanās memorandu ir apstiprinājuši Padome.

Nolīguma teksts un Saprašanās memoranda teksts ir pievienoti šim lēmumam.

2. pants

Šo lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2004. gada 29. novembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
L. J. BRINKHORST

NOLĪGUMS

starp Eiropas Kopienu un Sanmarīno Republiku, ar ko nosaka līdzvērtīgus pasākumus tiem, kuri noteikti Padomes Direktīvā 2003/48/EK par procentu ienākumu no uzkrājumiem aplikšanu ar nodokli

EIROPAS KOPIENA, turpmāk – “Kopiena”,

un

SANMARĪNO REPUBLIKA, turpmāk – “Sanmarīno”,

abas turpmāk – “Līgumslēdzēja puse” vai “Līgumslēdzējas puses” (atkarībā no konteksta),

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

1. pants

Mērķis

1. Nolīguma starp Kopienu un Sanmarīno mērķis ir nostiprināt un paplašināt pašreizējās attiecības starp abām Līgumslēdzējām pusēm, nosakot līdzvērtīgus pasākumus tiem, kas izklāstīti Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīvā 2003/48/EK par procentu ienākumu no uzkrājumiem aplikšanu ar nodokli attiecībā uz faktiskajiem īpašniekiem, privātpersonām, rezidentiem nodokļu nolūkos Eiropas Kopienas dalībvalstī (turpmāk – “Direktīva”).

2. Sanmarīno veic nepieciešamos pasākumus un īpaši paredz noteikumus attiecībā uz procedūram un sodiem, lai nodrošinātu, ka uzdevumus, kas nepieciešami šā nolīguma īstenošanai, veic izmaksātāji, kas izveidoti tās teritorijā, neatkarīgi no tās parādprasības parādnieka izveidošanas vietas, kura rada procentus.

2. pants

Faktiskā īpašnieka definīcija

1. Šajā nolīgumā “faktiskais īpašnieks” ir jebkura fiziska persona, kas saņem procentu maksājumu, vai jebkura fiziska persona, kuras labā nodrošina procentu maksājuma veikšanu, ja vien šāda persona nesniedz pierādījumus, ka tas nav saņemts vai tā maksājums nav nodrošināts tās labā. Fizisku personu neatzīst par faktisko īpašnieku, ja tā:

- darbojas kā izmaksātājs 4. panta nozīmē vai
- darbojas saskaņā ar uzdevumu, ko tai devusi juridiska persona, investīciju fonds vai līdzvērtīga iestāde kopēju ieguldījumu veikšanai vērtspapīros; vai
- darbojas citas fiziskas personas uzdevumā, kas ir faktiskais īpašnieks un atklāj izmaksātājam savu identitāti vai rezidences valsti saskaņā ar 3. pantu.

2. Ja izmaksātājam ir informācija, kas liek domāt, ka fiziskā persona, kura saņem procentu maksājumu vai kuras labā nodrošina procentu maksājuma veikšanu, varētu nebūt faktiskais īpašnieks, ja uz šo konkrēto personu neattiecas ne 1. punkta a), ne b) apakšpunkts, tas veic pamatotus pasākumus, lai noteiktu faktiskā īpašnieka identitāti saskaņā ar 3. pantu. Ja izmaksātājs nevar noteikt faktiskā īpašnieka identitāti, tas pret attiecīgo fizisko personu izturas kā pret faktisko īpašnieku.

3. pants

Faktiskā īpašnieka identitāte un rezidences valsts

Lai noteiktu faktiskā īpašnieka identitāti un rezidences valsti, kā definēts 4. pantā, izmaksātājs fiksē tā vārdu, uzvārdu, adresi un dzīvesvietu saskaņā ar Sanmarīno Republikas noteikumiem pret nelikumīgi iegūtas naudas legalizēšanu. Attiecībā uz līgumattiecībām, kas noslēgtas 2004. gada 1. janvārī vai vēlāk, vai arī attiecībā uz darījumiem, kas šajā laikā veikti, nepastāvot līgumattiecībām, fiziskām personām, kuras uzrāda pasi vai oficiālu personas apliecību, ko izsniegusi dalībvalsts, bet kuras paziņo, ka ir trešās valsts vai Sanmarīno rezidenti, rezidences valsti nosaka, izmantojot nodokļu rezidences apliecību, ko izdevusi tās valsts kompetentā iestāde, par kuru fiziskā persona apgalvo, ka ir tās rezidents. Ja nav uzrādīta šāda apliecība, par rezidences valsti uzskata dalībvalsti, kas izsniegusi pasi vai citu oficiālu personas dokumentu.

4. pants

Izmaksātāja definīcija

Šajā nolīgumā “izmaksātājs” Sanmarīno ir bankas Sanmarīnos tiesību aktu par bankām nozīmē, vērtspapīru tirgotāji federālā likuma “Par biržām un vērtspapīra tirdzniecību” nozīmē, fiziskas un juridiskas personas, kas ir Sanmarīno rezidenti vai izveidoti Sanmarīno, personālsabiedrības un ārvalstu uzņēmumu pastāvīgas pārstāvniecības, pat tādas, kas neregulāri pieņem, glabā, iegulda vai pārskaita trešo pušu aktīvus, vai tikai maksā procentus vai nodrošina procentu maksājumus, veicot uzņēmējdarbību.

5. pants

Kompetentās iestādes definīcija

1. Šajā nolīgumā "kompetentās iestādes" ir tās, kas minētas I pielikumā.

2. Līgumslēdzēju pusēs neietverto valstu kompetentās iestādes nozīmē tādu valstu iestādes, kuras ir kompetentas abpusēji vai daudzpusēji konvenciju nolūkos, vai, ja tādu nav, citas iestādes, kuru kompetencē ir izsniegt uzturēšanās apliecības nodokļu vajadzībām.

6. pants

Procentu maksājuma definīcija

1. Šajā nolīgumā "procentu maksājums" ir:

a) procenti, kurus iemaksā vai ieskaita kontā un kuri attiecas uz visa veida parādprasībām, neatkarīgi no tā, vai tās ir nodrošinātas ar hipotēku vai nav, vai tās dod tiesības saņemt daļu no parādnieka peļņas vai ne, un jo īpaši uz ienākumiem no valsts vērtspapīriem un ienākumiem no obligācijām vai ķīlu zīmēm, tostarp prēmijām un balvām, kas attiecināmas uz šādiem vērtspapīriem, obligācijām vai ķīlu zīmēm. Kavējuma naudas maksājumus par novēlotiem maksājumiem neuzskata par procentu maksājumiem;

b) procenti, kas uzkrāti vai kapitalizēti, pārdodot, atmaksājot vai izpērkot a) apakšpunktā minētās parādprasības;

c) ienākumi, kas rodas no procentu maksājumiem, kurus tieši vai ar vienības starpniecību, kas minēta Direktīvas 4. panta 2. punktā, izmaksā:

i) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi vai salīdzināmi vai līdzvērtīgi kopīgo vērtspapīru investīciju uzņēmumi, kas izveidoti 19. pantā minētajā teritorijā;

ii) saimnieciskās vienības, kas atrodas dalībvalstīs, kuras izmanto Direktīvas 4. panta 3. punktu un informē par to maksājumu pārstāvi;

iii) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi vai kopēju vērtspapīru investīciju salīdzināmi vai līdzvērtīgi uzņēmumi, kas nodibināti ārpus 19. punktā minētās teritorijas;

d) ienākumi, kas gūti, pārdodot, atmaksājot vai izpērkot akcijas vai daļas šādos turpmāk minētos uzņēmumos vai saimnieciskās vienībās, ja tie tieši vai netieši ar citu tādu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu vai saimniecisko vienību starpniecību, kas norādīti turpmāk, iegulda vairāk nekā 40 % no saviem aktīviem a) apakšpunktā minētajās parādprasībās:

i) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi vai salīdzināmi vai līdzvērtīgi kopējo ieguldījumu vērtspapīros uzņēmumi, kas izveidoti 19. pantā noteiktajā teritorijā;

ii) saimnieciskā vienība, kas izveidota dalībvalstī, kurā var izmantot Direktīvas 4. panta 3. punktā atrunāto izvēli;

iii) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi vai salīdzināmi vai līdzvērtīgi kopīgo ieguldījumu vērtspapīros uzņēmumi, kas izveidoti ārpus 19. pantā minētās teritorijas.

Tomēr Sanmarīno Republika var izvēlēties iekļaut d) apakšpunktā minētos ienākumus procentu definīcijā tikai tad, ja šādi ienākumi atbilst ieņēmumiem, kas tieši vai netieši iegūti no procentu maksājumiem a) un b) apakšpunkta nozīmē.

2. Attiecībā uz 1. punkta c) un d) apakšpunktu – ja izmaksātājam nav informācijas par to, cik liela ienākumu daļa gūta no procentu maksājumiem, par procentu maksājumu uzskata kopējo ienākumu summu.

3. Attiecībā uz 1. punkta d) apakšpunktu – ja izmaksātājam nav informācijas par to, cik liela procentuālā daļa no aktīviem ieguldīta parādprasībās, akcijās vai daļās, kā noteikts minētajā apakšpunktā, uzskata, ka šāda procentuālā daļa ir lielāka nekā 40 %. Ja izmaksātājs nevar noteikt ienākumu summu, kādu guvis faktiskais īpašnieks, uzskata, ka ienākums atbilst ieņēmumiem no akciju vai daļu pārdošanas, atmaksājuma vai izpiršanas.

4. Attiecībā uz 1. punkta b) un d) apakšpunktu Sanmarīno Republika var izvēlēties pieprasīt maksājuma pārstāvjiem to teritorijā aprēķināt procentu summu par laika posmu, kas nedrīkst pārsniegt vienu gadu, un uzskatīt šādu procentu summu par procentu maksājumu pat, ja šajā laikā nav notikusi pārdošana, izpiršana vai atmaksājums.

5. Vadoties pēc 1. punkta c) un d) apakšpunkta, Sanmarīno Republikai būs iespēja svītrot no procentu maksājumu definīcijas jebkurus ienākumus, kas atrunāti šajos nosacījumos no uzņēmumiem vai saimnieciskajām vienībām, kas nodibinātas attiecīgajā teritorijā, ja šādu saimniecisko vienību investīcijas 1. punkta a) apakšpunktā minētajās parāda piedziņas prasībās nepārsniedz 15 % to aktīvu.

Ja Sanmarīno Republika izmanto šādu iespēju, paziņojot par to otrai Līgumslēdzējai pusei, tad šī iespēja būs saistoša abām Līgumslēdzējām pusēm.

6. 1. punkta d) apakšpunktā un 3. punktā minētā procentuālā daļa no 2010. gada 31. decembra būs 25 %.

7. Procentuālās daļas, kas minētas 1. punkta d) apakšpunktā un 5. punktā, nosaka, atsaucoties uz fonda noteikumos vai attiecīgo uzņēmumu vai saimniecisko vienību dibināšanas dokumentos noteikto ieguldījumu politiku un, ja tādu nav, atsaucoties uz attiecīgo uzņēmumu vai saimniecisko vienību aktīvu faktisko sastāvu.

7. pants

Ieturējuma nodoklis

1. Sanmarīno pārejas perioda pirmajos trīs gados iekasē 15 %, turpmākajos trīs gados 20 %, bet pēc tam 35 % ieturējuma nodokli, ja īpašuma beneficiārs ir dalībvalsts rezidents.

2. Maksājumu pārstāvis iekasē ieturējuma nodokli šādi:

- a) par procentu maksājumu, kas minēts 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā: par samaksāto vai kreditēto procentu summu;
- b) par procentu maksājumu, kas minēts 6. panta 1. punkta b) vai d) apakšpunktā: par to procentu vai ienākumu summu, kas norādīti minētajos punktos, vai ar līdzvērtīgas iedarbības nodevu, kura jāsedz saņēmējam par pilnu ieņēmumu summu, kas gūta, veicot pārdošanu, izpirkšanu vai atmaksāšanu;
- c) par procentu maksājumu, kas minēts 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā: par to ienākumu summu, kas norādīti minētajā punktā;
- d) ja Sanmarīno Republika izmanto izvēli, kas minēta 6. panta 4. punktā: par aprēķināto procentu summu.

3. Mērķiem, kas norādīti 2. punkta a) un b) apakšpunktā, ieturējuma nodokli piedzen proporcionāli par laika posmu, kurā īpašuma beneficiārs ir bijis parādprasības īpašnieks. Ja maksājumu pārstāvis nevar noteikt īpašuma laika posmu, pamatojoties uz tā rīcībā esošo informāciju, tas rīkojas attiecībā pret īpašuma beneficiāru tā, it kā viņš būtu bijis parādprasības īpašnieks visu tās pastāvēšanas laiku, ja vien viņš neuzrāda pierādījumus par iegūšanas dienu.

4. Nodokļi, kas iekasēti par tiem pašiem procentu maksājumiem citādi, nekā noteikts šajā nolīgumā, un it īpaši ar Sanmarīno Republikas ieturējuma nodokli apliktie Sanmarīno Republikas izcelsmes procentu maksājumu ienākumi, tiek kreditēti attiecīgi pret ieturējuma nodokļa summu, kas aprēķināta saskaņā ar šo pantu.

5. Ieturējuma nodokļa piemērošana, ko veic maksājuma pārstāvis, kurš atrodas Sanmarīno Republikā, neaizkavēs Eiropas Kopienas dalībvalsti, kas ir īpašuma beneficiāra rezidences valsts nodokļu nolūkos, aplikt ar nodokļiem ienākumus saskaņā ar tās iekšzemes likumiem. Ja nodokļu maksātājs paziņo par viņa procentu ienākumiem, kas gūti no maksājumu pārstāvja Sanmarīno Republikā, nodokļu iestādēm tajā Eiropas Kopienas dalībvalstī, kura ir viņa rezidences valsts, tad procentu maksājumu ienākumi tur tiks aplikti ar nodokļiem uz tādām pašām likmēm, kādas tiek piemērotas iekšzemē iegūtajiem procentu maksājumiem.

8. pants

Ieņēmumu sadale

1. Sanmarīno patur 25 % no ieņēmumiem, kas gūti no ieturējuma saskaņā ar 7. pantu, un pārskaita 75 % no ieņēmumiem dalībvalstij, kas ir faktiskā īpašnieka rezidences valsts.

2. Šādus pārskaitījumus veic katru gadu vienā maksājumā vēlākais sešus mēnešus pēc Sanmarīno nodokļu gada beigām.

3. Sanmarīno Republika veiks nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu pareizu ieņēmumu sadales sistēmas darbību.

9. pants

Brīvprātīga informācijas atklāšana

1. Sanmarīno ir jānodrošina procedūra, kas ļautu atbilstīgi 2. pantam definētajam faktiskajam īpašniekam izvairīties no 7. pantā noteiktā ieturējuma, ja viņš īpaši pilnvaro savu izmaksātāju Sanmarīno ziņot par procentu maksājumiem attiecīgās valsts kompetentai iestādei. Šāda pilnvarošana attiecas uz visiem procentu maksājumiem, ko šis izmaksātājs ir veicis faktiskajam īpašniekam.

2. Faktiskā īpašnieka īpaša pilnvarojuma gadījumā izmaksātāja ziņojumā ir jāuzrāda vismaz šādi dati:

- a) faktiskā īpašnieka identitāte un rezidences valsts, kas noteikta saskaņā ar šā nolīguma 3. pantu, iespējas gadījumā papildinot to ar nodokļu identifikācijas numuru, ko piešķir Eiropas Kopienas dalībvalsts, kas ir faktiskā īpašnieka dzīvesvietas valsts;
- b) izmaksātāja nosaukums un adrese;
- c) faktiskā īpašnieka konta numurs vai, ja tāda nav, tās parādprasības identifikācija, kas rada procentus; un
- d) procentu maksājumu summa, kas aprēķināta saskaņā ar 6. pantu.

3. Sanmarīno kompetentā iestāde paziņo 2. punktā minēto informāciju tās dalībvalsts kompetentai iestādei, kas ir faktiskā īpašnieka rezidences valsts. Šādiem paziņojumiem jānotiek automātiski, un tie jāveic vismaz reizi gadā un sešu mēnešu laikā kopš Sanmarīno nodokļu gada beigām attiecībā uz visiem procentu maksājumiem, kas veikti attiecīgajā gadā.

10. pants

Nodokļu dubultās uzlikšanas novēršana

1. Dalībvalsts, kas ir īpašuma beneficiāra dzīvesvietas valsts nodokļu vajadzībām, saskaņā ar 2. un 3. punkta noteikumiem nodrošina, ka tiek novērsta nodokļu dubultā uzlikšana, kas var notikt, piemērojot 7. pantā minēto ieturējuma nodokli.

2. Ja procentiem, ko saņēmis faktiskais īpašnieks, izmaksātājs Sanmarīno ir piemērojis ieturējumu, tad dalībvalsts, kas ir faktiskā īpašnieka nodokļu rezidences valsts, atbilstīgi saviem tiesību aktiem piešķir viņam maksājamā nodokļa samazinājumu, kas ir vienāds ar ieturējuma summu. Ja šī summa pārsniedz nodokļa summu, kas saskaņā ar faktiskā īpašnieka nodokļu rezidences valsts tiesību aktiem jāmaksā par procentu summu, kurai piemēro ieturējumu, šī dalībvalsts atmaksā faktiskajam īpašniekam summu, par kādu ieturējuma summa pārsniedz maksājamā nodokļa summu.

3. Ja papildu 7. pantā minētajam ieturējuma nodoklim īpašuma beneficiāra saņemtajiem procentiem bijis piemērots jebkāda cita veida ieturējuma nodoklis, un dalībvalsts, kas ir dzīvesvietas valsts nodokļu vajadzībām, piešķir nodokļu atlaidi par šādu ieturējuma nodokli saskaņā ar saviem tiesību aktiem vai konvencijām par dubultās nodokļu uzlikšanas novēršanu, šādu citu ieturējuma nodokli kreditē pirms 2. punktā noteiktās procedūras piemērošanas.

4. Dalībvalsts, kas ir faktiskais īpašnieka nodokļu rezidences valsts, var aizstāt 2. un 3. punktā minēto maksājama nodokļa samazinājuma mehānismu ar 7. pantā minētā ieturējuma atmak-sājumu.

11. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz tirgojamiem parāda vērtspapīriem

1. No šā nolīguma piemērošanas dienas un tikmēr, kamēr vismaz viena dalībvalsts arī piemēro līdzīgus noteikumus, vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim vietējās un starptautiskās obligācijas un citus tirgojamus parāda vērtspapīrus, kuri pirmo reizi emitēti līdz 2001. gada 1. martam vai kuru sākotnējās emisijas prospektus līdz šim datumam apstiprinājušas kompetentās iestādes emisijas valstī, neuzskata par parādprasībām 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē, ar nosacījumu, ka nenotiek turpmākas šādu tirgojamu parāda vērtspapīru emisijas 2002. gada 1. martā vai pēc šīs dienas.

Taču tikmēr, kamēr vismaz viena dalībvalsts arī piemēro līdzīgus noteikumus, šā panta noteikumus turpina piemērot pēc 2010. gada 31. decembra attiecībā uz tirgojamiem parāda vērtspapīriem:

- kas ietver palielināšanas un pirmstermiņa izpiršanas klauzulas un
- ja izmaksātājs, kā noteikts 4. pantā, ir reģistrēts Sanmarīno, un
- ja šis izmaksātājs tieši maksā procentus vai nodrošina, ka procentus maksā tieši faktiskā īpašnieka labā, kurš ir kādas dalībvalsts rezidents.

Ja visas dalībvalstis pārstāj piemērot līdzīgus noteikumus, šā panta noteikumus turpina piemērot tikai attiecībā uz tirgojamiem vērtspapīriem:

- kas ietver palielināšanas un pirmstermiņa izpiršanas klauzulas un
- ja emitenta izmaksātājs ir reģistrēts Sanmarīno, un
- ja šis izmaksātājs tieši maksā procentus vai nodrošina, ka procentus maksā tieši faktiskā īpašnieka labā, kurš ir dalībvalsts rezidents.

Ja valdība vai saistīta vienība, kura darbojas kā valsts iestāde vai kuras loma atzīta ar starptautisku līgumu (kuri uzskaitīti šā

nolīguma II pielikumā), 2002. gada 1. martā vai vēlāk vēlreiz emitē iepriekš minēto tirgojamo parāda vērtspapīru, tad visu šādu vērtspapīru emisiju, ko veido sākotnējā emisija un jebkura turpmāka emisija, uzskata par parādprasību 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

Ja iepriekš minēto tirgojamo parāda vērtspapīru turpmāku emisiju 2002. gada 1. martā vai vēlāk emitē kāds cits emitents, uz kuru neattiecas ceturtnā daļa, tad šādu turpmāku emisiju uzskata par parādprasību 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

2. Šā panta noteikumi neliedz Sanmarīno un dalībvalstīm joprojām uzlikt nodokļus ienākumiem no tirgojamiem parāda vērtspapīriem, kas minēti 1. punktā, saskaņā ar to tiesību aktiem.

12. pants

Citi ieturējuma nodokļi – saistība ar citiem nolīgumiem

1. Šis nolīgums neaizliedz pusēm piemērot citus ieturējuma nodokļus, kas nav minēti šajā nolīgumā, saskaņā ar to tiesību aktiem vai dubultās taksācijas konvencijām.

2. Dubultās taksācijas konvenciju nosacījumi starp Sanmarīno Republiku un Eiropas Kopienu dalībvalstīm neaizliedz aplikšanu ar šajā nolīgumā atrunāto ieturējuma nodokli.

13. pants

Informācijas apmaiņa

1. Sanmarīno un jebkādas dalībvalsts kompetentās iestādes apmainās ar informāciju par darbībām, ko lūgumu saņēmēja valsts tiesību aktos atzīst par nodokļu krāpšanu, vai līdzīgām darbībām attiecībā uz ienākumiem, kuriem piemērojams šis nolīgums. "Līdzīgas darbības" ietver pārkāpumus ar to pašu ļaunprātības pakāpi, kāda ir noteikta nodokļu krāpšanai lūgumu saņēmēja valsts likumos. Atbildot uz attiecīgi pamatotu lūgumu, lūgumu saņēmēja valsts sniedz informāciju attiecībā uz jautājumiem, ko tā izmeklē vai var izmeklēt administratīvās lietās, civillietās un krimināllietās.

2. Nosakot to, vai var informāciju sniegt, atbildot uz lūgumu, lūgumu saņēmēja valsts piemēro nolīguma termiņu, kas piemērojams saskaņā ar lūgumu iesniedzēja valsts tiesību aktiem, nevis nolīguma termiņu, kas piemērojams saskaņā ar tās pašas tiesību aktiem.

3. Lūgumu saņēmēja valsts sniedz informāciju, ja lūgumu iesniedzējai valstij ir pamatotas aizdomas, ka attiecīgās darbības būtu atzīstamas par nodokļu krāpšanu vai līdzīgām darbībām. Lūgumu iesniedzēja valsts aizdomas par nodokļu krāpšanu vai līdzīgām darbībām var balstīties uz:

- a) dokumentiem, kuru autentiskums ir vai nav apstiprināts un kuri ietver, bet neaprobežojas ar uzskaites dokumentiem, grāmatvedības uzskaites vai bankas konta informāciju;

b) nodokļu maksātāja liecībām;

14. pants

Konfidencialitāte

c) informāciju, kas saņemta no ziņotāja vai citas trešās personas un ir neatkarīgi apstiprināta, vai citādi tāda, kas šķiet ticama; vai

Visa informācija, kuru saņēmusi Līgumslēdzēja puse saskaņā ar šo nolīgumu, jāuzskata par konfidenciālu, un tā var tikt atklāta tikai attiecīgās Līgumslēdzējas puses jurisdikcijā esošām personām vai iestādēm (ieskaitot tiesas un administratīvās iestādes), kuras novērtē vai iekasē, ievieš vai ierosina prasības vai sniedz apelācijas saistībā ar šajā nolīgumā minētajiem nodokļiem. Šādas personas vai iestādes izmantos šādu informāciju tikai tādiem nolūkiem. Tās var atklāt informāciju publiskās tiesu prāvās vai juridiskos lēmumos. Informāciju nedrīkst atklāt jebkurai citai personai vai iestādei, vai kādai jurisdikcijai bez iepriekšējas rakstveida piekrišanas no saņēmējas puses kompetentās iestādes puses.

d) netiešiem pierādījumiem.

4. Pieprasījuma izteicējas valsts kompetenta iestāde pieprasījuma saņēmējas valsts kompetentai iestādei sniegs informāciju, pieprasot informāciju saskaņā ar šo nolīgumu, lai parādītu saistību ar prasīto informāciju par:

a) personas identitāti, kura tiek izmeklēta;

15. pants

Konsultācijas un pārskatīšana

b) paziņojumu par nepieciešamo informāciju, ieskaitot tās raksturu un formu, kādā prasītāja valsts vēlas to saņemt no pieprasījuma saņēmējas valsts;

1. Ja attiecībā uz šā nolīguma interpretēšanu vai piemērošanu rodas domstarpības Sanmarīno kompetentās iestādes un vienu vai vairāku I pielikumā minēto pārējo kompetento iestāžu starpā, tās centīsies šīs domstarpības atrisināt, savstarpēji vienojoties. Tās tūlīt paziņo Eiropas Kopienu Komisijai un pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm par to apspriežu rezultātiem. Attiecībā uz interpretācijas jautājumiem Komisija var piedalīties apspriedēs pēc jebkuras I pielikumā minētās kompetentās iestādes lūguma.

c) informācijas sniegšanas nodokļu iemeslu;

d) iemeslus tam, ka informācija ir pieprasījuma saņēmējas valsts īpašumā vai pieder vai to kontrolē persona pieprasījuma izteicējas valsts jurisdikcijā;

2. Līgumslēdzējas puses apspriežas vismaz ik pa trim gadiem vai pēc vienas vai otras Līgumslēdzējas puses lūguma, lai pārbaudītu šā nolīguma īstenošanas tehniskos aspektus un – ja Līgumslēdzējas puses to uzskata par vajadzīgu – to uzlabotu, un novērtētu starptautiskos notikumus. Apspriedes rīko viena mēneša laikā no lūguma saņemšanas dienas vai – steidzamos gadījumos – cik vien drīz iespējams.

e) cik vien iespējams, jebkuras personas vārdu un adresi, kura īpašumā varētu būt pieprasītā informācija;

3. Balstoties uz šādu novērtējumu, Līgumslēdzējas puses var savstarpēji apspriesties, lai pārbaudītu, vai šajā nolīgumā ir jāveic maiņas, lai ņemtu vērā starptautiskos notikumus.

f) paziņojums par to, ka pieprasījums atbilst pieprasījuma izteicējas valsts likumdošanai un administratīvajai praksei, ka, ja pieprasītā informācija ir pieprasījuma izteicējas valsts jurisdikcijā, tad pieprasījuma izteicējas valsts kompetentā iestāde spēs iegūt informāciju saskaņā ar pieprasījuma izteicējas valsts likumiem vai administratīvās prakses ietvaros, un ka tas notiek saskaņā ar šo nolīgumu;

4. Tiklīdz ir iegūta pietiekama pieredze šā nolīguma pilnīgā īstenošanā, Līgumslēdzējas puses savstarpēji apspriežas, lai pārbaudītu, vai šajā nolīgumā ir jāveic izmaiņas, lai ņemtu vērā starptautiskos notikumus.

g) paziņojums par to, ka pieprasījuma izteicēja valsts savā teritorijā ir izmantojusi visus pieejamos līdzekļus, lai iegūtu informāciju, izņemot tos, kas radītu nevēlamus sarežģījumus.

5. Pieprasījuma saņēmējas valsts kompetentai iestādei cik vien ātri iespējams ir jāsniedz informācija pieprasījuma izteicējai valstij.

5. Šā panta 1., 2. un 3. punktā minētajās apspriedēs katra Līgumslēdzēja puse informē otro Līgumslēdzēju pusi par iespējamajiem notikumiem, kas varētu ietekmēt šā nolīguma pareizu darbību. Šie notikumi arī ietver jebkuru attiecīgu kādas Līgumslēdzējas puses un trešās valsts nolīguma noslēgšanu.

6. Sanmarīno uzsāk divpusējas sarunas ar katru atsevišķu dalībvalsti, lai definētu atsevišķas tādu gadījumu kategorijas, kuras atzīst par "līdzīgām darbībām" saskaņā ar tajās valstīs piemērotām nodokļu procedūrām

16. pants

Parakstīšana, stāšanās spēkā un izbeigšana

1. Šis nolīgums ir jāratificē vai jāapstiprina Līgumslēdzējām pusēm saskaņā ar to procedūrām. Līgumslēdzējas puses paziņo viena otrai par šo procedūru pabeigšanu. Šis nolīgums stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā, kas seko pēdējam no paziņojumiem.
2. Sanmarīno Republika saskaņā ar konstitucionālo prasību izpildi saistībā ar starptautisko līgumu noslēgšanu un neceļot iebildumus pret 17. pantu, ievieš un piemēros šo līgumu no 2005. gada 1. jūlija un paziņos par to Kopienai.
3. Šis nolīgums paliek spēkā, līdz to izbeidz kāda no Līgumslēdzējām pusēm.
4. Jebkura Līgumslēdzēja puse var izbeigt šo nolīgumu, paziņojot par to otrai pusei. Šādā gadījumā nolīgums zaudē savu spēku divpadsmit mēnešus pēc paziņojuma.

17. pants

Nolīguma piemērošana un piemērošanas apturēšana

1. Šo nolīgumu piemēro ar nosacījumu, ka dalībvalstu atkarīgās un saistītās teritorijas, kas minētas (Ekonomikas un finanšu lietu) Padomes ziņojumā 2000. gada 19. un 20. jūnija Santamarija da Feiras Eiropadomei, kā arī attiecīgi Amerikas Savienotās valstis, Šveice, Andora, Lihtenšteina un Monako pieņem un īsteno pasākumus, kas atbilst vai ir līdzvērtīgi pasākumiem, kas paredzēti Direktīvā vai šajā nolīgumā, izņemot šā nolīguma 15. pantu, kā arī ar nosacījumu, ka šiem pasākumiem noteikti tie paši īstenošanas termiņi.
2. Līgumslēdzējas puses vismaz sešus mēnešus pirms 16. panta 2. punktā minētās dienas, kopīgi vienojoties, nolemj, vai būs izpildīti 1. punktā izklāstītie nosacījumi, ņemot vērā attiecīgo pasākumu spēkā stāšanās dienas trešās valstīs un attiecīgajās atkarīgajās vai saistītajās teritorijās. Ja Līgumslēdzējas puses nenolemj, ka nosacījumi būs izpildīti, tās, kopīgi vienojoties, pieņem lēmumu noteikt jaunu datumu 16. panta 2. punktā paredzētajiem mērķiem.
3. Šā nolīguma piemērošanu vai tā atsevišķu daļu piemērošanu jebkura Līgumslēdzēja puse var apturēt ar tūlītēju iedarbību, par to paziņojot otrai pusei, ja direktīva vai kāda direktīvas daļa vairs nav piemērojama vai nu uz laiku, vai pastāvīgi saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, vai ja attiecīgā dalībvalsts aptur tā īstenošanai paredzēto tiesību aktu piemērošanu.
4. Jebkura Līgumslēdzēja puse var apturēt šā nolīguma piemērošanu, par to paziņojot otrai pusei, ja viena no trešām

valstīm vai teritorijām, kas minētas 1. punktā, pārstāj piemērot minētajā punktā paredzētos pasākumus. Piemērošanas apturēšana notiek ne agrāk kā divus mēnešus pēc paziņošanas. Šā nolīguma piemērošanu atsāk, tiklīdz pasākumus atjauno.

18. pants

Prasības un galīgais norēķins

1. Ja šo nolīgumu izbeidz vai tā piemērošanu aptur pilnībā vai daļēji, tas saskaņā ar 10. pantu neskar fizisko personu prasības.
2. Šādā gadījumā Sanmarīno līdz šā nolīguma piemērošanas posma beigām sastāda galīgo norēķinu un veic galīgo maksājumu dalībvalstīm.

19. pants

Teritoriālā darbības joma

Šo nolīgumu piemēro, no vienas puses, teritorijās, kurās piemēro Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu saskaņā ar minētā līguma nosacījumiem, un, no otras puses, Sanmarīno teritorijā.

20. pants

Pielikumi

1. Pielikumi ir šā nolīguma neatņemama sastāvdaļa.
2. Kompetento iestāžu sarakstu I pielikumā var grozīt, Sanmarīno gluži vienkārši paziņojot otrai Līgumslēdzējai pusei par minētā pielikuma a) apakšpunktā norādīto iestādi un Kopienai paziņojot par citām iestādēm.

Saistīto vienību sarakstu II pielikumā var grozīt, savstarpēji vienojoties.

21. pants

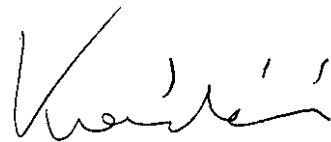
Valodas

1. Šis nolīgums sastādīts divos eksemplāros angļu, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, igauņu, itāliešu, katalāņu, latviešu, lietuviešu, poļu, portugāļu, ungāru, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, vācu un zviedru valodā; visi teksti ir vienlīdz autentiski.
2. Maltiešu valodas versijas īstenumu apliecinās Līgumslēdzējas puses, veicot vēstuļu apmaiņu. Šīs versijas teksts arī būs autentisks, tāpat kā iepriekšējā daļā minēto valodu versijas.

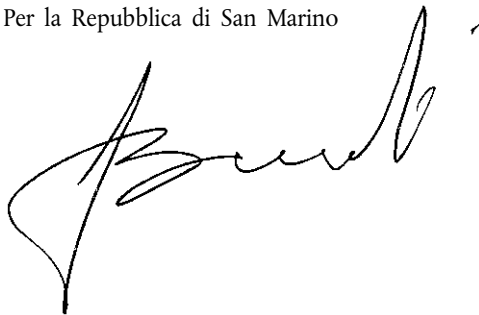
EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Acuerdo.
NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této smlouvě své podpisy.
TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.
ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Abkommen gesetzt.
SELLE KINNITUSEKS on täievolilised esindajad käesolevale lepingule alla kirjutanud.
ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έδωσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.
IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.
EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.
IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto la propria firma in calce al presente accordo.
TO APLIECINOT, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo nolīgumu.
TAI PALIUDYDAMI, ši Susitarimą pasirašė toliau nurodyti įgaliotieji atstovai.
FENTIEK HITELÉÜL e megállapodást az alulírott meghatalmazottak alább kézjegyükkel látták el.
B'XIEHDA TA' DAN, il-Plenipotenżjari hawn taht iffirmati ffirmaw dan il-Ftehim.
TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben geplaatst.
W DOWÓD CZEGO, niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy.
EM FÉ DO QUE, os plenipotenciários abaixo assinados apuserem as suas assinaturas no final do presente Acordo.
NA DŮKAZ ČOHO dolupodpísaní splnomocnení zástupcovia podpísali túto dohodu.
V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali ta sporazum.
TÄMÄN VAKUUDEKSI allamainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.
TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Hecho en Bruselas, el siete de diciembre del dos mil cuatro.
V Bruselu dne sedmého prosince dva tisíce čtyři.
Udfærdiget i Bruxelles den syvende december to tusind og fire.
Geschehen zu Brüssel am siebten Dezember zweitausendundvier.
Kahe tuhande neljanda aasta detsembrikuu seitsmendal päeval Brüsselis.
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις εφτά Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.
Done at Brussels on the seventh day of December in the year two thousand and four.
Fait à Bruxelles, le sept décembre deux mille quatre.
Fatto a Bruxelles, addì sette dicembre duemilaquattro.
Briselē, divi tūkstoši ceturtā gada septītajā decembrī.
Pasirašyta du tūkstančiai ketvirtų metų gruodžio septintą dieną Briuselyje.
Kelt Brüsszelben, a kettőezer negyedik év december hetedik napján.
Magħmul fi Brussel fis-seba' jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u erbgħa.
Gedaan te Brussel, de zevende december tweeduizendvier.
Sporządzono w Brukseli dnia siódmego grudnia roku dwutysięcznego czwartego.
Feito em Bruxelas, em sete de Dezembro de dois mil e quatro.
V Bruseli siedmeho decembra dvetisícštyri.
V Bruslju, dne sedmega decembra leta dva tisoč štiri.
Tehty Brysselissä seitsemäntenä päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaneljä.
Som skedde i Bryssel den sjunde december tjugohundrafyra.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Per la Repubblica di San Marino

—

I PIELIKUMS

LĪGUMSLĒDZĒJU PUŠU KOMPETENTO IESTĀŽU SARAKSTS

Piemērojot šo nolīgumu, "kompetentās iestādes" ir šādas:

- a) Sanmarīno Republika: *Il Segretario di Stato per le Finanze e il Bilancio* vai pilnvarots pārstāvis;
- b) Beļģijas Karalistē – *De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances* vai pilnvarots pārstāvis;
- c) Čehijas Republikā – *Ministr financí* vai pilnvarots pārstāvis;
- d) Dānijas Karalistē – *Skatteministeren* vai pilnvarots pārstāvis;
- e) Vācijas Federatīvajā Republikā – *Der Bundesminister der Finanzen* vai autorizēts pārstāvis;
- f) Igaunijas Republikā – *Rahandusminister* vai pilnvarots pārstāvis;
- g) Grieķijas Republikā – *Ο Υπουργός των Οικονομικών* vai pilnvarots pārstāvis;
- h) Spānijas Karalistē – *El Ministro de Hacienda* vai pilnvarots pārstāvis;
- i) Francijas Republikā – *Le Ministre chargé du budget* vai pilnvarots pārstāvis;
- j) Īrijā – *The Revenue Commissioners* vai to pilnvarots pārstāvis;
- k) Itālijas Republikā – *Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali* vai pilnvarots pārstāvis;
- l) Kīpras Republikā – *Υπουργός Οικονομικών* vai pilnvarots pārstāvis;
- m) Latvijas Republikā – finanšu ministrs vai pilnvarots pārstāvis;
- n) Lietuvas Republikā – Finanšu ministras vai pilnvarots pārstāvis;
- o) Luksemburgas Lielhercogistē – *Le Ministre des Finances* vai pilnvarots pārstāvis; taču 10. panta vajadzībām kompetentā iestāde ir "*le Procureur Général d'Etat luxembourgeois*";
- p) Ungārijas Republikā – *A pénzügyminiszter* vai pilnvarots pārstāvis;
- q) Maltas Republikā – *Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi* vai pilnvarots pārstāvis;
- r) Nīderlandes Karalistē – *De Minister van Financiën* vai pilnvarots pārstāvis;
- s) Austrijas Republikā – *Der Bundesminister für Finanzen* vai pilnvarots pārstāvis;
- t) Polijas Republikā – *Minister Finansów* vai pilnvarots pārstāvis;
- u) Portugāles Republikā – *O Ministro das Finanças* vai pilnvarots pārstāvis;
- v) Slovēnijas Republikā – *Minister za finance* vai pilnvarots pārstāvis;
- w) Slovākijas Republikā – *Minister financí* vai pilnvarots pārstāvis;
- x) Somijas Republikā – *Valtiovarainministeriö/Finansministeriet* vai pilnvarots pārstāvis;
- y) Zviedrijas Karalistē – *Chefen för Finansdepartementet* vai pilnvarots pārstāvis;
- z) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karalistē un Eiropas teritorijās, par kuru ārējām attiecībām ir atbildīga Apvienotā Karaliste: *Commissioners of Inland Revenue* vai to pilnvarots pārstāvis un kompetenta Gibraltāra iestāde, ko Apvienotā Karaliste norīko atbilstīgi Nolīgumiem par Gibraltāra iestādēm tādu ES un EK tiesību aktu un saistīto nolīgumu sakarā, par ko dalībvalstīm un Eiropas Savienības iestādēm paziņots 2000. gada 19. aprīlī, kuru eksemplāru Eiropas Savienības Padomes ģenerālsēkretārs dara zināmu Sanmarīno, un kurš attieksies uz šo nolīgumu.

II PIELIKUMS

SAISTĪTU VIENĪBU SARAKSTS

Šā nolīguma 11. panta nozīmē šādas vienības uzskata par "saistītām vienībām, kuras darbojas kā valstu iestādes vai kuru nozīme ir atzīta ar kādu starptautisku līgumu".

VIENĪBAS EIROPAS SAVIENĪBĀ:

Beļģijā

- *Vlaams Gewest* (Flandrija)
- *Région wallonne* (Valonija)
- *Région de Bruxelles-capitale/Brussels Hoofdstedelijk Gewest* (Briseles apgabals) *Communauté française* (franču kopiena)
- *Vlaamse Gemeenschap* (flāmu kopiena)
- *Deutschsprachige Gemeinschaft* (vācvalodīgo kopiena)

Spānijā

- *Xunta de Galicia* (Galīcijas reģiona izpildiestāde)
- *Junta de Andalucía* (Andalūzijas reģiona izpildiestāde)
- *Junta de Extremadura* (Estremadūras reģiona izpildiestāde)
- *Junta de Castilla-La Mancha* (Kastīlijas un Lamančas reģiona izpildiestāde)
- *Junta de Castilla-León* (Kastīlijas un Leonas reģiona izpildiestāde)
- *Gobierno Foral de Navarra* (Navarras reģiona pašvaldība)
- *Govern de les Illes Balears* (Baleāru salu reģiona pašvaldība)
- *Generalitat de Catalunya* (Katalonijas autonomā novada pašvaldība)
- *Generalitat de Valencia* (Valensijas autonomā reģiona pašvaldība)
- *Diputación General de Aragón* (Aragonas reģiona padome)
- *Gobierno de las Islas Canarias* (Kanāriju salu pašvaldība)
- *Gobierno de Murcia* (Mursijas pašvaldība)
- *Gobierno de Madrid* (Madrīdes reģiona pašvaldība)
- *Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi* (Basku zemes autonomās kopienas valdība)
- *Diputación Foral de Guipúzcoa* (Gipuskojas reģiona padome)
- *Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia* (Biskajas reģiona padome)
- *Diputación Foral de Alava* (Alavas reģiona padome)
- *Ayuntamiento de Madrid* (Madrīdes pilsētas dome)
- *Ayuntamiento de Barcelona* (Barselonas pilsētas dome)
- *Cabildo Insular de Gran Canaria* (Grankanārijas salas padome)
- *Cabildo Insular de Tenerife* (Tenerifes salas padome)
- *Institute de Crédito Oficial* (Valsts kredītiestāde)

— *Instituto Catalán de Finanzas* (Katalonijas Finanšu iestāde)

— *Instituto Valenciano de Finanzas* (Valensijas Finanšu iestāde)

Griekijā

— *Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος* (Valsts tālsakaru organizācija)

— *Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος* (Valsts dzelzceļu organizācija)

— *Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού* (Valsts elektrības sabiedrība)

Francijā

— *La caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES)* (Sociālo parādu amortizācijas/izpirkšanas fonds)

— *Agence française de développement (AFD)* (Francijas Attīstības aģentūra)

— *Réseau ferré de France (RFF)* (Francijas Dzelzceļu tīkls)

— *Caisse nationale des autoroutes (CNA)* (Valsts autoceļu fonds)

— *Assistance publique hôpitaux de Paris (APHP)* (Parīzes Valsts slimnīcu atbalsta fonds)

— *Charbonnages de France (CDF)* (Francijas Akmeņogļu pārvalde)

— *Entreprise minière et chimique (EMC)* (Kalnrūpniecības un ķīmijas sabiedrība)

Itālijā

— *Régions*

— *Provinces*

— *Communes*

— *Cassa Depositi e Prestiti* (Noguldījumu un aizdevumu fonds)

Latvijā

— pašvaldības

Polijā

— *gminy* (komūnas)

— *powiaty* (apgabali)

— *województwa* (vojevodistes/provinces)

— *związki gmin* (komūnu apvienības)

— *związki powiatów* (apgabalu apvienības)

— *związki województw* (vojevodistu/provincu apvienības)

— *miasto stołeczne Warszawa* (galvaspilsēta Varšava)

— *Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa* (Lauksaimniecības pārstrukturizācijas un modernizācijas aģentūra)

— *Agencja Nieruchomości Rolnych* (Lauksaimniecības īpašumu aģentūra)

Portugālē

— *Região Autónoma da Madeira* (Madeiras autonomais apgabals)

— *Região Autónoma dos Açores* (Azoru salu autonomais apgabals)

— *Communes*

Slovākijā

- *mestá a obce* (pašvaldības)
- *Železnice Slovenskej republiky* (Slovākijas Dzelzceļa sabiedrība)
- *Štátny fond cestného hospodárstva* (Valsts ceļu apsaimniekošanas fonds)
- *Slovenské elektrárne* (Slovākijas elektrostacijas)
- *Vodohospodárska výstavba* (Ūdens taupības būvsabiedrība)

STARPTAUTISKAS VIENĪBAS:

- Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka
- Eiropas Investīciju banka
- Āzijas Attīstības banka
- Āfrikas Attīstības banka
- Pasaules Banka/SRAB/SVF
- Starptautiskā Finanšu korporācija
- Amerikas Attīstības banka
- Eiropas Padomes Sociālās attīstības fonds
- *Euratom*
- Eiropas Kopiena
- *Corporación Andina de Fomento* (CAF) (Andu Attīstības sabiedrība)
- *Eurofima*
- Eiropas Ogļu un tērauda kopiena
- Ziemeļvalstu investīciju banka
- Karību jūras baseina valstu attīstības banka

11. pants neskar starptautiskas saistības, kādās Līgumslēdzējas puses varētu būt stājušās ar iepriekš minētajām starptautiskajām vienībām.

VIENĪBAS TREŠĀS VALSTĪS:

Vienības, kas atbilst šādiem kritērijiem:

- 1) Vienību nepārprotami uzskata par valsts iestādi saskaņā ar attiecīgas valsts kritērijiem.
- 2) Šāda valsts iestāde ir ārpusstingus ražotājs, kas veic un finansē vairākas darbības, galvenokārt piedāvājot ārpusstingus preces un pakalpojumus, kas paredzēti sabiedrībai, un šīs darbības efektīvi kontrolē valsts.
- 3) Šāda valsts iestāde ir liels un regulārs parāda instrumentu emitents.
- 4) Attiecīgā valsts spēj nodrošināt to, ka tāda valsts iestāde neizpērk obligācijas pirms termiņa gadījumā, ja līgumā ir ietvertas palielināšanas klauzulas.

SAPRAŠANĀS MEMORANDS

starp Eiropas Kopienu, Beļģijas Karalisti, Čehijas Republiku, Dānijas Karalisti, Vācijas Federatīvo Republiku, Igaunijas Republiku, Grieķijas Republiku, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Īriju, Itālijas Republiku, Kipras Republiku, Latvijas Republiku, Lietuvas Republiku, Luksemburgas Lielhercogisti, Ungārijas Republiku, Maltas Republiku, Nīderlandes Karalisti, Austrijas Republiku, Polijas Republiku, Portugāles Republiku, Slovēnijas Republiku, Slovākijas Republiku, Somijas Republiku, Zviedrijas Karalisti, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti un Sanmarīno Republiku

EIROPAS KOPIENA, turpmāk – "Kopiena",

BELĢIJAS KARALISTE,

ČEHIJAS REPUBLIKA,

DĀNIJAS KARALISTE,

VĀCIJAS FEDERATĪVĀ REPUBLIKA,

IGAUNIJAS REPUBLIKA,

GRIEĶIJAS REPUBLIKA,

SPĀNIJAS KARALISTE,

FRANCIJAS REPUBLIKA,

ĪRIJA,

ITĀLIJAS REPUBLIKA,

KIPRAS REPUBLIKA,

LATVIJAS REPUBLIKA,

LIETUVAS REPUBLIKA,

LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTE,

UNGĀRIJAS REPUBLIKA,

MALTAS REPUBLIKA,

NĪDERLANDES KARALISTE,

AUSTRIJAS REPUBLIKA,

POLIJAS REPUBLIKA,

PORTUGĀLES REPUBLIKA,

SLOVĒNIJAS REPUBLIKA,

SLOVĀKIJAS REPUBLIKA,

SOMIJAS REPUBLIKA,

ZVIEDRIJAS KARALISTE,

LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀ KARALISTE

UN

SANMARĪNO REPUBLIKA, turpmāk – "Sanmarīno",

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

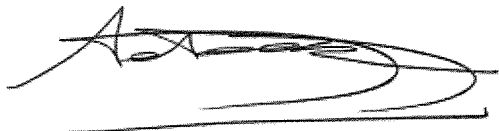
Noslēdzot Nolīgumu, kas nosaka līdzvērtīgus pasākumus tiem, kas minēti Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīvā 2003/48/EK (turpmāk – Direktīva) par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā uzkrājumu procentu maksājumi, Eiropas Kopiena, Beļģijas Karaliste, Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Igaunijas Republika, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Īrija, Itālijas Republika, Kipras Republika, Latvijas Republika, Lietuvas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārijas Republika, Maltas Republika, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Polijas Republika, Portugāles Republika, Slovēnijas Republika, Slovākijas Republika, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un Sanmarīno Republika parakstīja Saprašanās memorandu, kas papildina šo nolīgumu.

1. Saprašanās memoranda parakstītāji uzskata, ka Nolīgums starp Sanmarīno un Eiropas Kopienu paredz līdzvērtīgus pasākumus tiem, kas minēti Direktīvā, ir apdomāts un pieņemams abu pušu interešu aizstāvēšanai. Tāpēc puses labā ticībā piemēro atrunātos pasākumus un atturas no tādas vienpusējas rīcības, kas varētu apdraudēt šo nolīgumu bez pamatota iemesla. Ja 2003. gada 3. jūnijā pieņemtās Direktīvas un Nolīguma, it īpaši tā 4. un 6. panta, piemērošanā ir manāmas atšķirības, Līgumslēdzējas puses saskaņā ar Nolīguma 15. panta 1. punktu nekavējoties sāks apspriesties, lai nodrošinātu Nolīgumā paredzēto līdzvērtīgu pasākumu saglabāšanu. Saprašanās memoranda parakstītāji ņem vērā, ka Nolīguma 13. pantā minētā nodokļu samaksas pārkāpumu definīcija attiecas tikai uz vajadzībām saistībā ar uzkrājumu aplikšanu ar nodokļiem Nolīguma ietvaros un neiebilst pret turpmākām rīcībām un/vai lēmumiem saistībā ar nodokļu samaksas pārkāpumiem citos apstākļos un vietā.
2. Direktīvā noteiktajā pārejas perioda laikā Eiropas Kopiena iesaistīsies diskusijās ar citiem svarīgiem finanšu centriem, lai uz to juridiskā pamata veicinātu līdzvērtīgu pasākumu pieņemšanu, kas tiek piemēroti Kopienā.
3. Ņemot vērā, ka Sanmarīno Republika vēlas tālāk iesaistīties Eiropas ekonomikas vidē, kā arī pilnībā piedalīties Eiropas banku un finanšu sistēmā, kas būtu piemēroti un vēlamī, Sanmarīno Republika un Eiropas Kopiena, cik vien ātri iespējams, uzsāks konsultācijas, lai noteiktu tos apstākļus, kas veicinātu saprātīgu abu pušu finanšu pakalpojumu, ieskaitot apdrošināšanu, pasākumu un sistēmu abpusējo atzīšanu. Šādā kontekstā Sanmarīno Republika apņemas pieņemt un ieviest *acquis communautaire* attiecīgajos uzņēmējdarbības sektoros tagad un tuvākā nākotnē, lai saglabātu pareizu iekšējā tirgus darbību, iekļaujot attiecīgus piesardzības noteikumus un attiecīgo Sanmarīno Republikas operatoru uzraudzību. Jebkurš nolīgums šajā jomā var noteikt arī to, ka Sanmarīno Republika apņemas ieviest citus Kopienas likumus, gan pašreizējos, gan tos, kas tiks ieviesti nākotnē, piemēram, par konkurenci un aplikšanu ar nodokļiem.
4. Šādu padziļinātu attiecību kontekstā fiskālo nolīgumu noslēgšana ar Eiropas Savienības dalībvalstīm un Sanmarīno Republiku šajā ietvarā informācijas apmaiņai saskaņā ar Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) standartiem veicinās plašāku sadarbību ekonomikas un nodokļu jautājumos. Atzīstot Sanmarīno Republikas centienus, Sanmarīno Republika un Eiropas Savienības dalībvalstis varētu konsultēties, lai uz abpusēja pamata samazinātu vai atceltu dubulto aplikšanu ar nodokļiem attiecībā uz dažādiem ienākumu gūšanas veidiem.
5. Eiropas Kopiena un Sanmarīno apspriedīsies, lai:
 - noteiktu procedūru vienkāršošanas veidus, kas atrunātas to nolīgumos par muitas savienību un sadarbību. Šajā sakarā Sanmarīno Republika ir gatava pieņemt datorizētās procedūras, kas būtu līdzīgas INTRASTAT sistēmai,
 - labāk izpētītu Sanmarīno Republikas pilsoņu un uzņēmumu iespējas piedalīties Kopienas attīstības un izpētes programmās un pasākumos.

Parakstīts Briselē, 2004. gada 7. decembrī divos eksemplāros dāņu, holandiešu, angļu, somu, franču, vācu, grieķu, itāļu, portugāļu, spāņu un zviedru valodā; visi teksti ir vienlīdz autentiski.

Čehu, igauņu, ungāru, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, slovāku un slovēņu valodas Nolīguma versiju autentiskumu apstiprina Līgumslēdzējas puses ar vēstuļu apmaiņu. Teksti būs autentiski, tāpat kā iepriekšējā punktā minēto valodu versijas.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

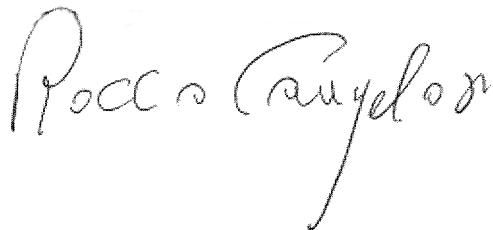
Pour la République française

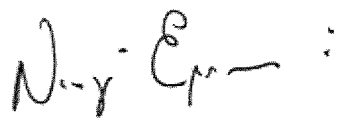
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

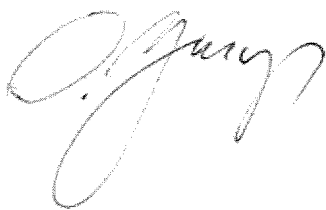
Για την Κυπριακή Δημοκρατία,

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

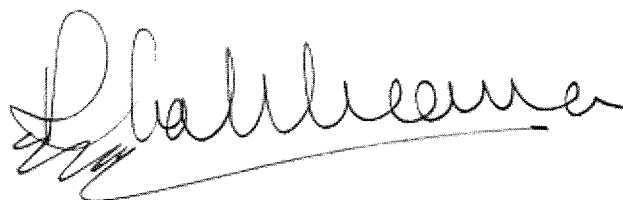
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

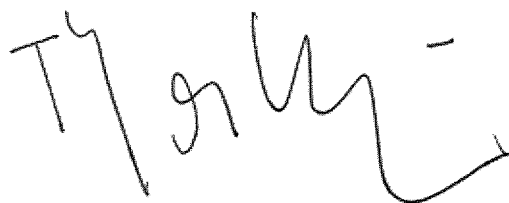
A Magyar Köztársaság részéről

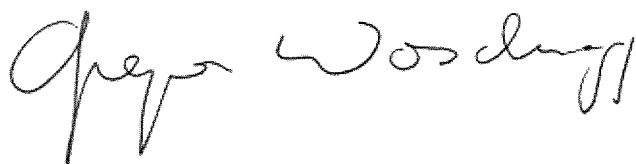
Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

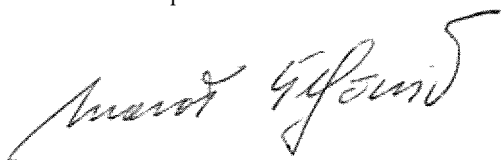
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

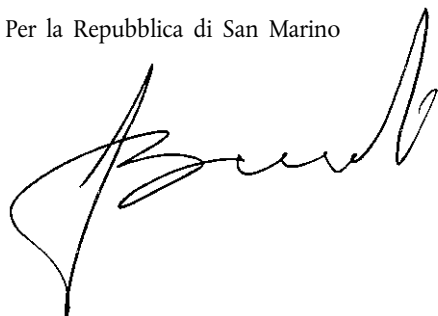
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Per la Repubblica di San Marino

PADOMES LĒMUMS

(2004. gada 2. decembris),

ar ko izveido Eiropas Bēgļu fondu laikposmam no 2005. gada līdz 2010. gadam

(2004/904/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 63. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

apspriedusies ar Reģionu komiteju,

tā kā:

(1) Kopīga patvēruma politika, tostarp Vienotā Eiropas patvēruma sistēma, ir daļa no Eiropas Savienības mērķa pakāpeniski radīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas ir atvērta tiem, kuri, apstākļu spiesti, likumīgi meklē aizsardzību Eiropas Savienībā.

(2) Šī politika būtu jāīsteno, balstoties uz dalībvalstu savstarpējo solidaritāti, un tā prasa, lai būtu mehānismi, kā savstarpēji līdzsvarot dalībvalstu pūliņus, uzņemot bēgļus un pārvietotas personas un pārvarot uzņemšanas radītās sekas. Lai to panāktu, laikposmam no 2000. gada līdz 2004. gadam ar Lēmumu 2004/596/EK ⁽³⁾ bija izveidots Eiropas Bēgļu fonds.

(3) Nepieciešams izveidot Eiropas Bēgļu fondu (turpmāk "Fonds") laikposmam no 2005. gada līdz 2010. gadam, lai nodrošinātu dalībvalstu turpmāku solidaritāti atbilstīgi nesen pieņemtiem Kopienas tiesību aktiem patvēruma jomā, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, laikposmā no 2000. gada līdz 2004. gadam īstenojot Fonda pirmo fāzi.

(4) Jāatbalsta dalībvalstu pūliņi nodrošināt atbilstīgus uzņemšanas apstākļus bēgļiem un pārvietotām personām un piemērot taisnīgas un iedarbīgas patvēruma procedūras, lai aizsargātu to personu tiesības, kurām vajadzīga starptautiska aizsardzība.

(5) Bēgļu integrācija tās valsts sabiedrībā, kurā viņi ir reģistrējušies, ir viens no mērķiem, kas ietverts 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvencijā par bēgļu statusu, kas papildināta ar 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas Protokolu. Ir jānodrošina iespēja tādām personām dalīties vērtībās, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Lai to nodrošinātu, vajadzētu atbalstīt dalībvalstu darbības, veicinot to sociālo, ekonomikas un kultūras integrāciju, tiktāl, ciktāl šādas darbības sekmē ekonomisko un sociālo kohēziju, ko saglabāt un stiprināt ir viens no Kopienas pamatmērķiem, kā paredzēts Līguma 2. pantā un 3. panta 1. punkta k) apakšpunktā.

(6) Tas ir gan dalībvalstu, gan attiecīgo personu interesēs, lai bēgļiem un pārvietotām personām, kam ir atļauts uzturēties dalībvalstu teritorijā, tiktu dota iespēja nodrošināt sevi, strādājot saskaņā ar saistītos Kopienas instrumentos ietvertiem noteikumiem.

(7) Tā kā struktūrfondu atbalstītie pasākumi un citi Kopienas pasākumi izglītības un arodmaģību jomā paši par sevi nav pietiekami, lai veicinātu šādu integrāciju, būtu jāsniedz atbalsts īpašiem pasākumiem, kas ļautu bēgļiem un pārvietotām personām pilnībā izmantot izveidotās programmas.

(8) Ir vajadzīgs praktisks atbalsts, lai radītu vai uzlabotu apstākļus, kas bēgļiem un pārvietotām personām ļauj pieņemt apzinātu lēmumu atstāt dalībvalstu teritoriju un atgriezties mājās, ja viņi to vēlas.

(9) Šajā jomā veiktām darbībām, kurās iesaistītas divu vai vairāk dalībvalstu struktūras vai kuras izraisa ieinteresētību visā Kopienā, vajadzētu būt tiesīgām saņemt Fonda atbalstu, un būtu jāveicina dalībvalstu savstarpēja informācijas apmaiņa, lai noskaidrotu un popularizētu visefektīvāko praksi.

⁽¹⁾ Atzinums sniegts 2004. gada 20. aprīlī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 241, 28.9.2004., 27. lpp.

⁽³⁾ OV L 252, 6.10.2000., 12. lpp.

- (10) Būtu jāizveido finanšu rezerve ārkārtas pasākumu īstenošanai, nodrošinot pagaidu aizsardzību bēgļu masveida pieplūduma gadījumos, kā noteikts Padomes Direktīvā 2001/55/EK (2001. gada 20. jūlijs) par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas⁽¹⁾.
- (11) Lai finanšu solidaritāti izvērstu efektīvi un samērīgi, un lai ņemtu vērā pieredzi, kas gūta, laikposmā no 2000. gada līdz 2004. gadam, īstenojot Fondu, būtu skaidri jānošķir Komisijas un dalībvalstu atbildība Fonda īstenošanā un pārvaldībā. Šim nolūkam dalībvalstīm būtu jānorīko atbilstīgas valsts iestādes, kuru pienākumi būtu jānosaka.
- (12) Fonda sniegtais atbalsts būs efektīvāks un mērķtiecīgāks, ja atbilstīgo darbību līdzfinansēšana pamatosies uz divām daudzgadu programmām un gada darba programmu, ko katra dalībvalsts sagatavo, ņemot vērā savu situāciju un vajadzības.
- (13) Ir taisnīgi resursus piešķirt proporcionāli slogam, ko katra dalībvalsts izjūt saistībā ar tās pūliņiem, uzņemot bēgļus un pārvietotas personas, tostarp bēgļus, kam saskaņā ar attiecīgo valstu programmām piešķirta starptautiska aizsardzība.
- (14) Šā lēmuma īstenošanai vajadzīgos pasākumus būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽²⁾.
- (15) Efektīva uzraudzība ir viens no paņēmieniem, kā nodrošināt to, lai Fonda atbalstītās darbības būtu iedarbīgas. Būtu jāparedz noteikumi, kas reglamentē uzraudzību.
- (16) Neskarot Komisijas pienākumus veikt finanšu kontroli, šajā jomā būtu jānodrošina dalībvalstu sadarbība ar Komisiju.
- (17) Dalībvalstīm būtu jānodrošina garantijas saistībā ar īstenošanas pasākumiem un izpildes kvalitāti. Būtu
- konkrēti jānorāda dalībvalstu pienākums vērsties pret kļūdām un pārkāpumiem un novērst tos, kā arī Komisijas pienākumi gadījumos, ja dalībvalstis neizpilda savus pienākumus.
- (18) Fonda atbalstīto darbību efektivitāte un iespaids ir atkarīgs arī no šo darbību izvērtējuma. Būtu skaidri jādefinē dalībvalstu un Komisijas pienākumi šajā sakarā, kā arī pasākumi, kas nodrošina izvērtējuma uzticamību.
- (19) Darbības būtu jāizvērtē, ņemot vērā starpposma pārskatu un to iespaida izvērtējumu, un izvērtēšanas process būtu jāiekļauj projekta uzraudzības pasākumos.
- (20) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķi – proti, sekmēt savstarpēju līdzsvaru attiecībā uz dalībvalstu pūliņiem, uzņemot bēgļus un pārvietotas personas – nevar pietiekami labi sasniegt dalībvalstīs, un to, ka šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (21) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kurš pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Apvienotā Karaliste paziņojusi, ka tā vēlas piedalīties šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.
- (22) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kurš pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Īrija vēstulē ir paziņojusi, ka tā vēlas piedalīties šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.
- (23) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un tas nav Dānijai saistošs, un to nepiemēro attiecībā uz Dāniju,

(1) OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp.

(2) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

I NODAĻA

MĒRĶI UN UZDEVUMI

1. pants

Izveide un mērķi

1. Ar šo lēmumu izveido Eiropas Bēgļu fondu ("Fonds") laikposmam no 2005. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim.

2. Fonda mērķis ir nodrošinot līdzfinansējumu šajā lēmumā paredzētajām darbībām - atbalstīt un veicināt dalībvalstu centienus saistībā ar bēgļu un pārvietoto personu uzņemšanu un radušos seku pārvarēšanu, ņemot vērā Kopienas tiesību aktus, kas attiecas uz šiem jautājumiem.

2. pants

Finanšu noteikumi

1. Bāzes finansējums Fonda īstenošanai laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 31. decembrim ir 114 miljoni euro.

2. Fonda gada apropriācijas apstiprina budžeta lēmējinstiitūcija, ņemot vērā finanšu plānā noteiktos limitus.

3. pants

Darbību mērķgrupas

Šajā lēmumā mērķgrupas ietver šādas kategorijas:

1) jebkuri trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, kuriem ir statuss, kas definēts 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvencijā par bēgļu statusu un tās 1967. gada protokolā, un kuriem kā bēgļiem atļauts dzīvot kādā no dalībvalstīm;

2) jebkuri trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, kuriem piemērots kāds no papildu aizsardzības veidiem, kā paredzēts Padomes Direktīvā 2004/83/EK (2004. gada 29. aprīlis) par minimālajiem standartiem un statusu, lai trešo valstu pilsoņus vai bezvalstniekus atzītu par bēgļiem vai personām, kam kādā citā veidā vajadzīga starptautiska aizsardzība, un par sniegtās aizsardzības apjomu⁽¹⁾;

3) jebkuri trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, kuri lūguši kādu no aizsardzības veidiem, kas aprakstīti 1) un 2) punktā;

4) jebkuri trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, kuriem piemērota pagaidu aizsardzība Direktīvas 2001/55/EK nozīmē.

4. pants

Darbības

1. Fonds atbalsta tādas darbības dalībvalstīs, kuras ir saistītas ar vienu vai vairākām šādām jomām:

a) uzņemšanas apstākļi un patvēruma procedūras;

b) tādu 3. pantā minēto personu integrācija, kas ilgstoši un pastāvīgi uzturas dalībvalstī;

c) šā lēmuma 3. pantā minēto personu brīvprātīga atgriešanās, ja vien attiecīgās personas nav ieguvušas jaunu valstspiederību un nav atstājušas dalībvalsts teritoriju.

2. Šā panta 1. punktā paredzētās darbības jo īpaši veicina Kopienas attiecīgo spēkā esošo un turpmāk pieņemto tiesību aktu īstenošanu Vienotās Eiropas patvēruma sistēmas jomā.

3. Darbības ņem vērā īpašo stāvokli, kādā ir mazāk aizsargātas personas, proti, mazgadīgi bērni, nepilngadīgie bez pavadības, invalīdi, veci cilvēki, grūtnieces, vientuļie vecāki ar mazgadīgiem bērniem un personas, kas pārcietušas spīdzināšanu, izvarošanu vai cita veida nopietnu psiholoģisku, fizisku vai seksuālu vardarbību.

5. pants

Atbilstīgas darbības, kas saistītas ar uzņemšanas apstākļiem un patvēruma procedūrām Uzņemšanas apstākļi un patvēruma procedūras

Darbības, kas saistītas ar uzņemšanas apstākļiem un patvēruma procedūrām, ir tiesīgas saņemt Fonda atbalstu, un jo īpaši šādas darbības:

a) izmitināšanas infrastruktūra vai pakalpojumi;

b) materiālas palīdzības nodrošināšana un medicīniska vai psiholoģiska aprūpe;

c) sociāla palīdzība, informācija vai palīdzība saistībā ar administratīvajām formalitātēm;

d) juridiska palīdzība un palīdzība saistībā ar valodu;

e) izglītība, valodu apmācība un citas iniciatīvas, kas atbilst personas statusam;

(1) OV L 304, 30.9.2004., 12. lpp.

- f) tādu atbalsta pakalpojumu nodrošināšana kā tulkošana un apmācība, lai palīdzētu uzlabot uzņemšanas apstākļus un patvēruma procedūru efektivitāti un kvalitāti;
- g) tās vietējās sabiedrības informēšana, kam būs saskarsme ar personām, kuras uzņem uzņēmējā valstī.

6. pants

Atbilstīgās valsts darbības, kas saistītas ar integrāciju

Darbības, kas saistītas ar 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto personu un viņu ģimenes locekļu integrāciju dalībvalstu sabiedrībā, ir tiesīgas saņemt Fonda atbalstu, un jo īpaši šādas darbības:

- a) konsultācijas un palīdzība tādās jomās kā mājojki, iztikas līdzekļi, integrācija darba tirgū, kā arī medicīniskā, psiholoģiskā un sociālā aprūpe;
- b) darbības, kas saņēmējiem palīdz pielāgoties dalībvalsts sabiedrībai tās sociāli kulturālā nozīmē un dalīties Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ietvertajās vērtībās;
- c) darbības ar mērķi veicināt stabilu un ilgtspējīgu dalību pilsoniskajā un kultūras dzīvē;
- d) pasākumi, kas vērsti uz izglītību, arodmācībām, kvalifikācijas un diplomu atzīšanu;
- e) darbības, kas paredzētas, lai veicinātu pārliecību par sevi un palīdzētu šīm personām sevi nodrošināt;
- f) darbības ar mērķi veicināt jēgpilnu saskarsmi un konstruktīvu dialogu starp šīm personām un uzņemošās valsts sabiedrību, tostarp darbības, kas veicina tādu galveno partneru iesaistīšanu kā vispārējā sabiedrība, vietējās iestādes, bēgļu apvienības, brīvprātīgo grupas, sociālie partneri un plašāka pilsoniskā sabiedrība;
- g) pasākumi ar mērķi palīdzēt šīm personām apgūt prasmes, tostarp valodu apmācība;
- h) darbības, kas veicina gan vienlīdzīgu pieeju, gan vienlīdzīgu rezultātu šo personu saskarsmē ar valsts iestādēm.

7. pants

Atbilstīgās valsts darbības, kas saistītas ar brīvprātīgu atgriešanos

Darbības, kas saistītas ar brīvprātīgu atgriešanos, ir tiesīgas saņemt Fonda atbalstu, un jo īpaši šādas darbības:

- a) informācijas un konsultāciju pakalpojumi, kas attiecas uz brīvprātīgas atgriešanās iniciatīvām vai programmām;
- b) informēšana par stāvokli izcelsmes valstī vai reģionā, vai iepriekšējā pastāvīgajā dzīvesvietā;
- c) vispārēja vai profesionāla apmācība un palīdzība saistībā ar reintegrāciju;
- d) Eiropas Savienībā pastāvīgi dzīvojošu izcelsmes kopienu darbības ar mērķi atvieglināt šajā lēmumā minēto personu brīvprātīgu atgriešanos;
- e) darbības, kas atvieglina brīvprātīgās atgriešanās valsts programmu organizēšanu un īstenošanu.

8. pants

Kopienas darbības

1. Papildus projektiem, kas paredzēti 5., 6. un 7. pantā, pēc Komisijas iniciatīvas līdz 7 % no Fonda pieejamajiem līdzekļiem var izmantot, lai finansētu starptautiskas darbības vai darbības pašas Kopienas interesēs attiecībā uz patvēruma politiku un pasākumiem, kas attiecas uz bēgļiem un pārvietotām personām, kā minēts 2. punktā.

2. Atbilstīgas Kopienas darbības galvenokārt attiecas uz šādām jomām:

- a) Kopienas sadarbības veicināšana Kopienas tiesību aktu un labas prakses īstenošanā;
- b) atbalsts tāda starptautiska sadarbības tīkla un tādu pilotprojektu izveidei, kuri balstīti uz starptautiskām partnerattiecībām starp strukturām divās vai vairākās dalībvalstīs un kuri paredzēti, lai veicinātu jauninājumus, atvieglinātu pieredzes un labas prakses apmaiņu un uzlabotu patvēruma politikas kvalitāti;
- c) atbalsts starptautiskām izpratnes veicināšanas kampaņām par Eiropas patvēruma politiku un 3. pantā minēto personu stāvokli un apstākļiem;
- d) atbalsts informācijas izplatīšanai un apmaiņai, tostarp IT un komunikāciju tehnoloģijas izmantošana, par labu praksi un visiem citiem Fonda aspektiem.

3. Gada darba programmu, kurā nosaka Kopienas darbību prioritātes, pieņem saskaņā ar 11. panta 2. punktā minēto procedūru.

9. pants

Ārkārtas pasākumi

1. Ja īsteno pagaidu aizsardzības mehānismus Direktīvas 2001/55/EK nozīmē, Fonds finansē arī tādus pasākumus, kuru mērķis ir palīdzēt dalībvalstīm, un šādi pasākumi ir nošķirami no 4. pantā minētajām darbībām un papildina tās.

2. Atbilstīgi ārkārtas pasākumi attiecas uz šādiem darbības veidiem:

- a) uzņemšana un izmitināšana;
- b) nodrošināšana ar iztikas līdzekļiem, tostarp pārtiku un apģērbu;
- c) medicīniska, psiholoģiska vai cita palīdzība;
- d) personāla un administratīvās izmaksas, kas saistītas ar attiecīgo personu uzņemšanu un pasākumu īstenošanu;
- e) loģistikas un transporta izmaksas.

II NODAĻA

ĪSTENOŠANA UN PĀRVALDĪBAS NOTEIKUMI

10. pants

Īstenošana

Komisija ir atbildīga par šā lēmuma īstenošanu un, ja nepieciešams, pieņem īstenošanas noteikumus.

11. pants

Komitejas procedūra

- 1. Komisijai palīdz komiteja.
- 2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.
- 3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu.
- 4. Komiteja pieņem savu reglamentu.

12. pants

Komisijas un dalībvalstu attiecīgā atbildība

- 1. Komisija:

- a) saskaņā ar 11. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem pamatnostādnes par 15. pantā paredzēto daudzgadu programmu prioritātēm un paziņo dalībvalstīm par paredzamajām finanšu apropriācijām Fondam;
- b) pildot savu pienākumu īstenot Eiropas Savienības vispārējo budžetu, nodrošina, ka dalībvalstīs ir atbilstīgas pārvaldības un kontroles sistēmas un ka tās darbojas nevainojami, lai tādējādi garantētu, ka Kopienas līdzekļus izmanto pareizi un efektīvi. Šie pasākumi ietver dokumentu pārbaudes un pārbaudes uz vietas, ko laikus veic attiecībā uz īstenošanas procedūrām, kontroles sistēmām, uzskaites procedūrām, kā arī attiecībā uz iepirkuma un dotāciju piešķiršanas procedūrām, ko piemēro atbildīgās iestādes. Būtisku izmaiņu gadījumā Komisija pārskata procedūras vai sistēmas;
- c) īsteno Kopienas darbības, kas paredzētas 8. pantā.

2. Dalībvalstis:

- a) ir atbildīgas par Fonda atbalstīto valsts darbību īstenošanu;
- b) veic vajadzīgos pasākumus Fonda efektīvai darbībai valsts līmenī, iesaistot visus, uz kuriem saskaņā ar attiecīgās valsts praksi attiecas patvēruma politika;
- c) izraugās atbildīgo iestādi, kura vada Fonda atbalstītos valsts projektus saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem un pareizas finanšu vadības principu;
- d) ir atbildīgas pirmām kārtām par darbību finansiālo kontroli un nodrošina, ka pārvaldības sistēmas un pārbaudes īsteno tā, ka tiek garantēta Kopienas līdzekļu pareiza un efektīva izmantošana. Tās nosūta Komisijai šo sistēmu aprakstu;
- e) apliecina, ka Komisijai iesniegtās izdevumu deklarācijas ir precīzas, un nodrošina, ka tās ir sagatavotas, izmantojot uzskaites sistēmas, kuru pamatā ir pārbaudāmi attaisnojošie dokumenti;
- f) sadarbojas ar Komisiju, apkopojot statistiku, kas vajadzīga 17. panta īstenošanai.

3. Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm:

- a) uzņemas atbildību par to rezultātu izplatīšanu, kuri attiecas uz darbībām, kas veiktas Fonda 2000.–2004. gada darbības fāzē, un tām, kas tiks īstenotas 2005.–2010. gada darbības fāzē;

- b) raugās, lai būtu nodrošināta atbilstīga informācija, publicitāte un papildmateriāli par Fonda atbalstītajām darbībām;
- c) nodrošina, ka darbības ir saderīgas ar citu attiecīgo Kopienas politiku, instrumentiem un iniciatīvām un papildina tās.
- f) informēšanas un konsultatīvie pasākumi, kā arī rezultātu izplatīšana;
- g) uzraudzība un izvērtējums;

13. pants

Atbildīgās iestādes

1. Katra dalībvalsts izraugās atbildīgo iestādi, kas nodrošina visu saziņu ar Komisiju. Iestāde ir funkcionāla dalībvalsts struktūra vai attiecīgās valsts publisko tiesību struktūra. Atbildīgā iestāde var deleģēt dažus vai visus savus īstenošanas uzdevumus citai valsts pārvaldes vai privāttiesību struktūrai, kuru reglamentē dalībvalsts tiesību akti un kura pilda valsts dienesta uzdevumus. Ja dalībvalsts izraugās citu iestādi, nevis sevi pašu, tā paredz visus noteikumus, kas reglamentē tās attiecības ar minēto iestādi un šīs iestādes attiecības ar Komisiju.

2. Struktūra, ko izraugās par atbildīgo iestādi, vai jebkura deleģētā iestāde atbilst šādiem minimālajiem nosacījumiem:

- a) tai ir juridiskas personas statuss, izņemot, ja tā ir funkcionāla dalībvalsts struktūra;
- b) tai ir finanšu un pārvaldības kapacitāte, kas ir atbilstīga Kopienas līdzekļu apjomam, kurus tai uzticēs pārvaldīt, un kas ļauj tai pareizi pildīt tās pienākumus saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē Kopienas līdzekļu pārvaldību.

3. Atbildīgās iestādes pienākumi ir arī:

- a) apspriesties ar attiecīgiem partneriem, lai izveidotu daudzgadu programmu;
- b) organizēt un izziņot uzaicinājumus uz konkursiem un aicinājumus iesniegt priekšlikumus;
- c) organizēt Fonda līdzfinansējuma atlases un piešķiršanas procedūras saskaņā ar pārskatāmības un vienādas attieksmes principiem un veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai izvairītos no iespējamiem interešu konfliktiem;
- d) nodrošināt to, ka Fonda līdzfinansējums un citi valsts un Kopienas finanšu instrumenti ir savstarpēji saderīgi un papildina viens otru;

e) darbību administratīvā, līgumiskā un finanšu pārvaldība;

h) sadarbība un saziņa ar Komisiju un atbildīgajām iestādēm pārējās dalībvalstīs.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgajai iestādei vai jebkurai deleģētajai iestādei ir atbilstīgi resursi, lai tā varētu turpināt pienācīgi pildīt savus uzdevumus visā Fonda finansēto darbību īstenošanas laikā. Īstenošanas darbības var finansēt saskaņā ar tehniskās un administratīvās palīdzības noteikumiem, kas minēti 18. pantā.

5. Komisija saskaņā ar 11. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem noteikumus par pārvaldības un kontroles sistēmām dalībvalstīs, tostarp noteikumus par Fonda līdzfinansēto valstu projektu administratīvo un finanšu pārvaldību.

14. pants

Atlases kritēriji

Atbildīgā iestāde atlasa projektus, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

- a) stāvokli attiecīgajā dalībvalstī un tās vajadzībām;
- b) projekta izmaksu lietderību, ņemot vērā personu skaitu, uz kurām attieksies šis projekts;
- c) pieredzi, kompetenci, uzticamību un finansiālo ieguldījumu, ko nodrošina organizācija, kura pieprasa finansējumu, un jebkādas sadarbības organizācijas;
- d) to, cik lielā mērā projekti papildina citu darbību, ko finansē no Eiropas Savienības vispārējā budžeta vai kā daļu no valsts programmām.

III NODAĻA

PROGRAMMAS

15. pants

Daudzgadu programmas

1. Darbības dalībvalstīs īsteno, balstoties uz divām daudzgadu programmu fāzēm, no kurām katra ilgst trīs gadus (2005.–2007. un 2008.–2010.).

2. Pamatojoties uz daudzgadu programmu prioritāšu pamatnostādņem, kā arī uz paredzēto finansējumu, ko nodrošina Komisija un kas paredzēts 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā, katra dalībvalsts katrai programmas fāzei ierosina daudzgadu programmas projektu, kurā ir šādi elementi:

- a) esošās situācijas apraksts dalībvalstī attiecībā uz 3. pantā paredzēto personu uzņemšanu, patvēruma procedūrām, integrāciju un brīvprātīgu atgriešanos;
- b) to vajadzību analīze attiecīgajā dalībvalstī, kas attiecas uz uzņemšanu, patvēruma procedūrām, integrāciju un brīvprātīgu atgriešanos, un norādes par darbības mērķiem, kas paredzēti, lai nodrošinātu šīs vajadzības laikposmā, uz kuru attiecas programma;
- c) izklāsts piemērotai stratēģijai, lai sasniegtu šos mērķus, un prioritāte, kas piešķirta to sasniegšanai, ņemot vērā apspriešanos ar 13. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētajiem partneriem, kā arī īss to darbību apraksts, kuras paredzētas prioritāšu īstenošanai;
- d) norāde par to, vai šī stratēģija ir saderīga ar citiem reģionālajiem, valsts un Kopienas instrumentiem;
- e) orientējošs finanšu plāns, kurā katrai prioritātei un katram gadam paredz Fonda piedāvāto finansiālo ieguldījumu un valsts un privātā līdzfinansējuma kopapjomu.

3. Dalībvalstis iesniedz savu daudzgadu programmu projektus ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc tam, kad Komisija ir izstrādājusi pamatnostādnes un paredzamo finansējumu attiecīgajam periodam.

4. Komisija saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto procedūru apstiprina daudzgadu programmu projektus trīs mēnešos pēc to saņemšanas, ņemot vērā ieteikumus pamatnostādņēs, kas pieņemtas saskaņā ar 12. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

16. pants

Ikgadējās programmas

1. Komisijas apstiprinātās daudzgadu programmas īsteno, izmantojot ikgadējās darba programmas.
2. Komisija ne vēlāk kā katra gada 1. jūlijā norāda dalībvalstīm paredzamās summas, kuras tām nākamajā gadā atvēlēs no kopējām apropriācijām, kas piešķirtas saskaņā ar ikgadējo budžeta procedūru, un kuras aprēķina saskaņā ar 17. pantu.

3. Dalībvalstis ne vēlāk kā katra gada 1. novembrī iesniedz Komisijai nākamā gada ikgadējās programmas projektu, kas izstrādāts saskaņā ar apstiprināto daudzgadu programmu un kas ietver:

- a) vispārējos noteikumus to projektu atlasei, kas finansējami saskaņā ar ikgadējo programmu, ja tie atšķiras no daudzgadu programmā noteiktā;
- b) to uzdevumu aprakstu, kas atbildīgajai iestādei jāveic, īstenojot ikgadējo programmu;
- c) ierosināto Fonda ieguldījuma finanšu sadalījumu starp dažādām programmas darbībām un norādi par summu, kas ikgadējās programmas īstenošanas sakarā pieprasīta tehniksajai un administratīvajai palīdzībai saskaņā ar 18. pantu.

4. Izskatot dalībvalsts priekšlikumu, Komisija ņem vērā to apropriāciju galīgo summu, ko Fondam piešķir saskaņā ar budžeta procedūru, un ne vēlāk kā attiecīgā gada 1. martā pieņem lēmumu par līdzfinansējumu no Fonda. Lēmumā norāda dalībvalstij piešķirto summu un laikposmu, kurā veiktie izdevumi ir atbilstīgi.

5. Ja notiek būtiskas izmaiņas, kas iespaido ikgadējās programmas īstenošanu un kas ietver tādu līdzekļu nodošanu starp darbībām, kas pārsniedz 10 % no kopējās dalībvalstij piešķirtās summas attiecīgajam gadam, dalībvalsts iesniedz Komisijai apstiprināšanai pārskatītu ikgadējo programmu, vēlākais, 23. panta 3. punktā minētā progresa ziņojuma iesniegšanas laikā.

17. pants

Ikgadējais līdzekļu sadalījums 5., 6. un 7. pantā minētajām darbībām dalībvalstīs

1. Katra dalībvalsts saņem nemainīgu summu EUR 300 000 apjomā no Fonda ikgadējā līdzekļu apjoma. Valstīm, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā, šo summu 2005., 2006. un 2007. gadam nosaka EUR 500 000 gadā atbilstīgi jaunajiem finanšu plāniem.

2. Atvēlēto ikgadējo līdzekļu atlikušo daļu proporcionāli sadala starp dalībvalstīm šādi:

- a) 30 % proporcionāli to personu skaitam, kas pēdējos trīs gados iekļautas kādā no 3. panta 1. un 2. punktā minētajām kategorijām;
- b) 70 % proporcionāli to personu skaitam, kas minētas 3. panta 3. un 4. punktā un reģistrētas pēdējos trīs gados.

3. Atsauces skaitļi ir jaunākie statistikas dati, ko sagatavojis Eiropas Kopienu Statistikas birojs saskaņā ar Kopienu tiesību aktiem par patvēruma datu vākšanu un analīzi.

18. pants

Tehniska un administratīva palīdzība

Daļu no dalībvalstīm piešķirtā ikgadējā līdzfinansējuma var rezervēt tam, lai segtu izdevumus, kas saistīti ar tehnisku un administratīvu palīdzību, sagatavojot, uzraugot un izvērtējot darbības.

Ikgadējā summa, kas rezervēta tehniskai un administratīvai palīdzībai, nedrīkst pārsniegt 7 % no attiecīgajai dalībvalstij piešķirtā ikgadējā līdzfinansējuma kopapjoma, plus EUR 30 000.

19. pants

Īpaši noteikumi par ārkārtas pasākumiem

1. Dalībvalstis iesniedz Komisijai paziņojumu par vajadzībām un īstenošanas plānu saistībā ar ārkārtas pasākumiem, kas paredzēti 9. pantā, tostarp plānoto pasākumu aprakstu un informāciju par struktūrām, kas atbildīgas par to īstenošanu.

2. Fonda finansiālo palīdzību ārkārtas pasākumiem, kas paredzēti 9. pantā, var saņemt tikai sešus mēnešus, un tā nedrīkst pārsniegt 80 % no atsevišķa pasākuma izmaksām.

3. Pieejamos resursus sadala starp dalībvalstīm atkarībā no to personu skaita katrā dalībvalstī, kurām piemērota pagaidu aizsardzība, kā minēts 9. panta 1. punktā.

4. Piemēro 20. panta 1. un 2. punktu, 21. pantu un 23. līdz 26. pantu.

IV NODAĻA

FINANŠU PĀRVALDĪBA UN UZRAUDZĪBA

20. pants

Finansēšanas struktūra

1. Fonda finanšu dalība ir neatmaksājamas dotācijas.

2. Fonda atbalstītās darbības līdzfinansē no valsts vai privātiem avotiem, tās nav paredzētas peļņas gūšanai, un tām nevar saņemt finansējumu no citiem avotiem, kurus finansē no Eiropas Savienības vispārējā budžeta.

3. Fonda apropriācijas papildina valsts izdevumus vai līdzvērtīgus izdevumus, ko dalībvalstis piešķir pasākumiem, uz ko attiecas šis lēmums.

4. Kopienas ieguldījums atbalstītajiem projektiem nepārsniedz:

a) attiecībā uz darbībām, ko dalībvalstīs īsteno saskaņā ar 5., 6. un 7. pantu – 50 % no katras darbības kopējām izmaksām. Šo apjomu var palielināt līdz 60 % tādām īpaši inovatīvām darbībām kā darbības, ko veic starptautiskas partnerības, vai darbības, kas ietver 3. pantā minēto personu vai šo mērķgrupu izveidotu organizāciju aktīvu dalību, un šo apjomu palielina līdz 75 % dalībvalstīs, kas saņem līdzekļus no Kohēzijas fonda;

b) attiecībā uz uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus saistībā ar Kopienas darbībām saskaņā ar 8. pantu – 80 % no katras darbības kopējām izmaksām.

5. Kopienas finansiālo palīdzību, kas piešķirta Fonda atbalstītām darbībām, parasti sniedz laikposmā, kas nav ilgāks par trīs gadiem, paredzot regulārus progresu ziņojumus.

21. pants

Atbilstība

1. Izdevumi atbilst maksājumiem, ko veikusi dotāciju tiešie saņēmēji. Tos pamato ar kvitētiem rēķiniem vai līdzvērtīgiem grāmatvedības dokumentiem.

2. Izdevumus var uzskatīt par atbilstīgiem, lai saņemtu Fonda atbalstu, vienīgi tad, ja tie faktiski veikti ne agrāk kā tā gada 1. janvārī, kas minēts 16. panta 4. punktā minētajā Komisijas lēmumā par līdzfinansējumu.

3. Komisija saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem noteikumus par to izdevumu atbilstību, kuri rodas saistībā ar dalībvalstīs atbilstīgi 5., 6. un 7. pantam īstenojamām darbībām, ko līdzfinansē Fonds.

22. pants

Saistības

Kopienas budžetā paredzētās saistības uzņemas katru gadu, pamatojoties uz 16. panta 4. punktā minēto Komisijas lēmumu par līdzfinansējumu.

23. pants

Maksājumi

1. Fonda ieguldījumu Komisija maksā atbildīgajai iestādei saskaņā ar budžeta saistībām.

2. Pirmo avansa finansējuma maksājumu, kas ir 50 % no summas, kura noteikta Komisijas ikgadējā lēmumā par līdzfinansējumu no Fonda, dalībvalstij izmaksā sešdesmit dienās pēc tam, kad pieņem lēmumu par līdzfinansējumu.

3. Otrā avansa finansējuma maksājumu veic ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad Komisija ir apstiprinājusi progresu ziņojumu par ikgadējās darba programmas īstenošanu un izdevumu deklarāciju, kura aptver vismaz 70 % no pirmā maksājuma. Otrā avansa finansējuma maksājums, ko veic Komisija, nepārsniedz 50 % no kopsummas, kura paredzēta lēmumā par līdzfinansējumu, vai, jebkurā gadījumā, to Kопienas līdzekļu atlikumu, ko dalībvalsts ir faktiski piešķirusi konkrētiem projektiem saskaņā ar ikgadējo darba programmu, no tā atskaitot pirmo avansa finansējuma maksājumu.

4. Atlikumu izmaksā ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad Komisija ir apstiprinājusi nobeiguma ziņojumu par ikgadējās programmas īstenošanu un nobeiguma izdevumu deklarāciju, kā paredzēts 24. panta 3. punktā un 28. panta 2. punktā; pretējā gadījumā minētajā termiņā iesniedz prasību atlīdzināt summas, kas izmaksātas no pirmā vai otrā maksājuma līdzekļiem un kas pārsniedz galīgos Fonda apstiprinātos izdevumus.

24. pants

Izdevumu deklarācijas

1. Attiecībā uz visiem Komisijai deklarētajiem izdevumiem atbildīgā iestāde nodrošina apliecinājumu, ka īstenošanas valsts programmu pārvaldība ir saskaņā ar visiem attiecīgajiem Kопienas noteikumiem un ka līdzekļi ir izlietoti saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu.

2. Izdevumu deklarācijas apstiprina persona vai struktūrvienība, kas darbojas neatkarīgi no atbildīgās iestādes dienestiem, kas dod atļauju izdevumu veikšanai.

3. Deviņos mēnešos pēc izdevumu veikšanai paredzētā termiņa, kas noteikts lēmumā par līdzfinansējumu, atbildīgā iestāde Komisijai nosūta nobeiguma izdevumu deklarāciju. Pretējā gadījumā Komisija automātiski izbeidz ikgadējo programmu un atsauc attiecīgās apropriācijas.

25. pants

Pārskatu revīzija un finanšu korekcijas, ko veic dalībvalstis

1. Neskarot Komisijas pienākumus, īstenojot Eiropas Savienības vispārējo budžetu, pirmām kārtām dalībvalstis ir atbildīgas par darbību finanšu kontroli. Tālab tās veic arī šādus pasākumus:

- a) pamatojoties uz atbilstīgu daļu, organizē darbību pārbaudes, kas aptver vismaz 10 % no katras ikgadējās īstenošanas programmas atbilstīgo izdevumu kopapjoma un apstiprināto darbību reprezentatīvu daļu. Dalībvalstis nodrošina to, ka attiecīgo pasākumu pārbaudes ir atbilstīgi nošķirtas no pasākumu īstenošanas un maksājumu procedūrām;
- b) novērs, konstatē un labo pārkāpumus, par tiem paziņojot Komisijai saskaņā ar noteikumiem, kā arī informējot Komisiju par administratīvo procedūru un tiesvedības gaitu;
- c) sadarbojas ar Komisiju, lai nodrošinātu Kопienas līdzekļu izmantošanu saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu.

2. Ja atklāts pārkāpums, dalībvalstis veic vajadzīgās finanšu korekcijas, ņemot vērā to, vai tas ir atsevišķs vai sistemātisks gadījums. Dalībvalstu veiktās korekcijas paredz Kопienas ieguldījuma pilnīgu vai daļēju atcelšanu un, ja summu neatmaksā attiecīgās dalībvalsts noteiktajā termiņā, soda procentus aprēķināšanu, piemērojot 26. panta 4. punktā paredzēto likmi.

3. Komisija saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem noteikumus un procedūras dalībvalstu veiktām finanšu korekcijām saistībā ar dalībvalstis atbilstīgi 5., 6. un 7. pantam īstenojamām darbībām, ko līdzfinansē Fonds.

26. pants

Pārskatu revīzija un finanšu korekcijas, ko veic Komisija

1. Neskarot Revīzijas palātas pilnvaras vai pārbaudes, ko dalībvalstis veic saskaņā ar saviem normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, Komisijas ierēdņi vai darbinieki var veikt pārbaudes uz vietas, tostarp pārbaudes izlases kārtā, attiecībā uz Fonda finansētajiem pasākumiem, kā arī attiecībā uz pārvaldības un kontroles sistēmām, paziņojot par tām vismaz trīs darba dienas iepriekš. Komisija par to paziņo attiecīgajai dalībvalstij, lai saņemtu visu vajadzīgo palīdzību. Attiecīgās dalībvalsts ierēdņi vai darbinieki var piedalīties šādās pārbaudēs.

Komisija var prasīt attiecīgajai dalībvalstij veic pārbaudi uz vietas, lai pārlicinātos par viena vai vairāku darījumu pareizību. Komisijas ierēdņi vai darbinieki var piedalīties šādās pārbaudēs.

2. Ja pēc vajadzīgo pārbauzu veikšanas Komisija secina, ka dalībvalsts neizpilda pienākumus, kas noteikti 25. pantā, tā aptur avansa maksājumu vai galīgo maksājumu attiecībā uz Fonda līdzfinansējumu attiecīgajām ikgadējām programmām, ja:

- a) dalībvalsts neīsteno darbības, kā noteikts lēmumā par līdzfinansējumu; vai
- b) kāda darbība pilnīgi vai daļēji neatbilst Fonda līdzfinansējumam kopumā vai kādai tā daļai; vai
- c) pārvaldības un kontroles sistēmās ir nopietnas nepilnības, kas var būt par iemeslu sistemātiskiem pārkāpumiem.

Šādos gadījumos Komisija, norādot iemeslus, lūdz dalībvalsti sniegt savas piezīmes un, vajadzības gadījumā, noteiktā termiņā veikt korekcijas.

3. Beidzoties Komisijas noteiktajam termiņam, ja nav panākta vienošanās un ja dalībvalsts nav veikusi korekcijas, Komisija – ņemot vērā dalībvalsts piezīmes – trīs mēnešu laikā var pieņemt lēmumu:

- a) samazināt avansa finansējuma maksājumu vai galīgo maksājumu; vai
- b) izdarīt vajadzīgās finanšu korekcijas, pilnīgi vai daļēji anulējot Fonda ieguldījumu attiecīgajām darbībām.

Ja nav pieņemts lēmums saskaņā ar a) vai b) apakšpunktu, maksājumu apturēšana uzreiz zaudē spēku.

4. Jebkuru nepamatoti saņemtu vai atmaksājamu summu atmaksā Komisijai. Ja maksājamā summa nav atmaksāta Komisijas noteiktajā termiņā, tai aprēķina procentus atbilstīgi likmei, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām euro valūtā, pieskaitot trīssarpus punktus. Bāzes likme, kurai piemēro palielinājumu, ir likme, kas ir spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurā iekrīt maksājuma termiņa pēdējā diena, kā šī likme publicēta *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā*.

5. Komisija saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem noteikumus un procedūras Komisijas veiktajām

finanšu korekcijām saistībā ar dalībvalstīs atbilstīgi 5., 6. un 7. pantam īstenotajām darbībām, ko līdzfinansē Fonds.

V NODAĻA

UZRAUDZĪBA, IZVĒRTĒJUMS UN ZIŅOJUMI

27. pants

Uzraudzība un izvērtējums

1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm veic regulāru Fonda uzraudzību.

2. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm regulāri izvērtē Fondu, lai apzinātu pasākumu lietderību, efektivitāti un ietekmi, ņemot vērā 1. pantā minētos mērķus. Komisija pievērš uzmanību arī tam, kā atbilstīgi Fondam īstenojās darbības un darbības, ko veic atbilstīgi citai attiecīgai Kopienas politikai, instrumentiem un iniciatīvām, savstarpēji papildina viena otru.

28. pants

Ziņojumi

1. Katrā dalībvalstī atbildīgā iestāde veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu projektu uzraudzību un izvērtēšanu.

Tālab nolīgumos un līgumos, ko tā noslēdz ar organizācijām, kuras ir atbildīgas par darbību īstenošanu, ietver noteikumus par pienākumu sniegt regulārus, sīki izstrādātus progresa ziņojumus par attiecīgo darbību īstenošanas gaitu un sīki izstrādātu īstenošanas nobeiguma ziņojumu par to, ciktāl ir sasniegti paredzētie mērķi.

2. Ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc izdevumu atbilstības termiņa beigām, kā tas noteikts katras ikgadējās programmas lēmumā par līdzfinansējumu, atbildīgā iestāde Komisijai iesniedz īstenošanas nobeiguma ziņojumu un 24. panta 3. punktā paredzēto izdevumu nobeiguma deklarāciju.

3. Dalībvalstis Komisijai iesniedz:

a) ne vēlāk kā 2006. gada 31. decembrī - izvērtējuma ziņojumu par Fonda līdzfinansēto darbību īstenošanu;

b) ne vēlāk kā 2009. gada 30. jūnijā un 2012. gada 30. jūnijā – izvērtējuma ziņojumu par Fonda līdzfinansēto darbību rezultātiem un ietekmi.

4. Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai iesniedz:

- a) ne vēlāk kā 2007. gada 30. aprīlī – starpposma ziņojumu par gūtajiem rezultātiem un Fonda īstenošanas kvalitatīvajiem un kvantitatīvajiem aspektiem, pievienojot ierosinātos grozījumus;
- b) ne vēlāk kā 2009. gada 31. decembrī – starpposma izvērtējuma ziņojumu un priekšlikumu par Fonda turpmāko attīstību;
- c) ne vēlāk kā 2012. gada 31. decembrī – *ex post* izvērtējuma ziņojumu.

VI NODAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI

29. pants

Daudz gadu programma 2005.–2007. gadam

Atkāpjoties no 15. panta, daudz gadu programmas īstenošanai laikposmam no 2005. gada līdz 2007. gadam piemēro šādu grafiku:

- a) ne vēlāk kā 2005. gada 31. janvārī Komisija paziņo dalībvalstīm par plānošanas pamatnostādnēm un norāda tām piešķirtās summas;
- b) ne vēlāk kā 2005. gada 1. maijā dalībvalstis izraugās 13. pantā minēto atbildīgo iestādi un iesniedz priekšlikumu attiecībā uz 15. pantā minēto daudz gadu programmu laikposmam no 2005. gada līdz 2007. gadam;
- c) Komisija saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto procedūru apstiprina daudz gadu programmas, ne vēlāk kā divus mēnešus pēc tam, kad saņemts priekšlikums daudz gadu programmai.

30. pants

Ikgadējā programma 2005. gadam

Atkāpjoties no 16. panta, īstenošanai 2005. finanšu gadā piemēro šādu grafiku:

- a) līdz 2005. gada 31. janvārim Komisija paziņo dalībvalstīm tām paredzētās plānotās summas;
- b) vēlākais, līdz 2005. gada 1. jūnijam dalībvalstis Komisijai iesniedz priekšlikumu attiecībā uz 16. pantā minēto ikgadējo programmu; priekšlikumam pievieno sīki izstrādātu informāciju par pārvaldības sistēmām un pārbaudēm, ko īsteno, lai nodrošinātu Kopienas līdzekļu pareizu un efektīvu izlietojumu;
- c) pēc 12. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto aspektu pārbaudes, Komisija pieņem lēmumus par līdzfinansējumu, vēlākais, divus mēnešus pēc tam, kad iesniegts ikgadējās programmas projekts.

Atbalstu no Fonda var attiecināt uz izdevumiem, kas faktiski veikti laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz dienai, kad pieņem lēmumus par līdzfinansējumu.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

31. pants

Pārskatīšana

Līdz 2010. gada 31. decembrim Padome pēc Komisijas priekšlikuma pārskata šo lēmumu.

32. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2004. gada 2. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. P. H. DONNER

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 14. decembris),

ar ko nosaka pamatnostādnes, lai ražotāji un izplatītāji dalībvalstu kompetentajām iestādēm ziņotu par bīstamiem patēriņa produktiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/95/EK 5. panta 3. punktu

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 4772)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2004/905/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

skaidri kritēriji, lai noteiktu īpašos apstākļus, jo sevišķi tādus, kas attiecas uz atsevišķiem gadījumiem vai produktiem, par kuriem šā pielikuma sakarā ziņot nav vajadzības.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīvu 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību⁽¹⁾, un jo īpaši tas 5. panta 3. punkta otro daļu,

- (3) Pienākums informēt iestādes par bīstamiem produktiem ir svarīgs elements, lai uzlabotu tirgus uzraudzību, jo tas ļauj kompetentajām iestādēm sekot, vai uzņēmumi ir veikuši atbilstīgus pasākumus, lai novērstu riskus, ko rada tirgū laists produkts, un vajadzības gadījumā veikt papildu pasākumus risku novēršanai vai pieprasīt, lai tiktu veikti šādi pasākumi.

apspriedusies ar Komiteju, kas nodibināta ar Direktīvas 2001/95/EK 15. pantu,

tā kā:

- (4) Lai novērstu nesamērīgu slogu ražotājiem, izplatītājiem un kompetentajām iestādēm un sekmētu šā pienākuma efektīvu veikšanu ir lietderīgi papildus standarta veidlapai noteikt pamatnostādnes par svarīgākajiem paziņošanas kritērijiem, kā arī paziņošanas praktiskiem aspektiem, lai palīdzētu ražotājiem un izplatītājiem īstenot Direktīvas 2001/95/EK 5. panta 3. punktā noteiktās prasības,

- (1) Direktīvas 2001/95/EK 5. panta 3. punktā noteikts, ka ražotājiem un izplatītājiem jāinformē kompetentās iestādes, ja viņiem kā profesionāļiem ir zināms vai būtu jāzina, pamatojoties uz viņu rīcībā esošo informāciju, ka produkts, kuru viņi laiduši tirgū, ir bīstams saskaņā ar direktīvas definīcijām un kritērijiem.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

- (2) Direktīvas 2001/95/EK I pielikuma 2. punktā noteikts, ka Komisija, kurai palīdz dalībvalstu pārstāvju komiteja, nosaka saturu un formu standartizētai veidlapai, ko ražotāji un izplatītāji izmanto, lai informētu kompetentās iestādes par produktiem, kuri neatbilst vispārējās drošības prasībām, un vienlaicīgi nodrošina paziņošanas sistēmas efektivitāti un pienācīgu darbību. Jo īpaši, iespējams, rokasgrāmatas veidā Komisijai jāizvirza vienkārši un

1. pants

Ar šo Komisija pieņem pamatnostādnes, lai ražotāji un izplatītāji dalībvalstu kompetentajām iestādēm ziņotu par bīstamiem patēriņa produktiem saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 5. panta 3. punktu.

⁽¹⁾ OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.

Pamatnostādnes ir sniegtas šā lēmuma pielikumā.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2004. gada 14. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

PIELIKUMS

Pamatnostādnes, lai ražotāji un izplatītāji dalībvalstu kompetentajām iestādēm ziņotu par bīstamiem patēriņa produktiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/95/EK 5. panta 3. punktu

1. IEVADS

1.1. *Pamatinformācija un pamatnostādņu mērķi*

Vispārējas produktu drošības direktīvas (VPDD) mērķis ir nodrošināt, ka ES tirgū laistie nepārtikas patēriņa produkti ir droši. Tas ietver pienākumu ražotājiem un izplatītājiem sniegt kompetentai iestādei informāciju par iegūtiem datiem un pasākumiem saistībā ar bīstamām precēm.

VPDD pilnvaro Komisiju, kurai palīdz VPDD dalībvalstu komiteja, pieņemt vadlīnijas, kurās tiktu noteikti vienkārši un skaidri kritēriji, lai sekmētu šā pienākuma efektīvu izpildi. Bez tam, pamatnostādņēm ir jāvienkāršo uzņēmēju un kompetento iestāžu darbs, nosakot īpašos apstākļus, jo sevišķi tādus, kas attiecas uz atsevišķiem gadījumiem vai produktiem, par kuriem ziņot nav vajadzības. Pamatnostādņēs jānosaka arī saturs un forma standartizētai paziņojumu veidlapai, ko ražotāji un izplatītāji izmanto kompetento iestāžu informēšanai.

Komisija ir jo īpaši atbildīga par to, lai nodrošinātu paziņošanas kārtības efektivitāti un pienācīgu darbību.

Tādēļ šo pamatnostādņu mērķi ir:

- a) no praktiskā viedokļa precizēt ražotāju un izplatītāju pienākumus tādā veidā, lai tiktu paziņota vienīgi ar riska vadību saistīta informācija un lai tiktu novērsta informācijas pārpilnība;
- b) atsaukties uz attiecīgajiem kritērijiem, lai piemērotu "bīstamo produktu" jēdzienu;
- c) nodrošināt kritērijus, lai noteiktu "atsevišķus gadījumus vai produktus", par kuriem zinot nav vajadzības;
- d) definēt paziņojumu saturu, jo īpaši vajadzīgo informāciju un datus, kā arī izmantojamo formu;
- e) noteikt, kam un kādā veidā iesniedzams paziņojums;
- f) noteikt kontroles pasākumus, kas dalībvalstīm jāveic, kad tās saņem paziņojumu, un informāciju, kas jāsniedz par šādu kontroli.

1.2. *Pamatnostādņu statuss un turpmāka attīstība***Statuss**

Šis ir praktiskas norādes. Šīs pamatnostādnes ir pieņēmusi Komisija, apspriedusies ar dalībvalstīm VPDD komitejas ietvaros un rīkojoties saskaņā ar konsultāciju procedūru.

Tādēļ tās ir atsaucis dokuments, lai piemērotu VPDD noteikumus par kompetento iestāžu informēšanu par bīstamiem patēriņa produktiem, ko veic ražotāji un izplatītāji.

Turpmākā attīstība

Šīs pamatnostādnes būs jāpielāgo, ņemot vērā pieredzi un notikumu attīstību. Komisija atjauninās vai grozīs tas pēc vajadzības, konsultējoties ar Komiteju, kas minēta VPDD 15. pantā.

1.3. *Kam adresētas pamatnostādnes*

Šīs pamatnostādnes ir adresētas dalībvalstīm. Tās ir jāizmanto, lai palīdzētu patēriņa produktu ražotājiem un izplatītājiem, kā arī valstu iestādēm, kas izraudzītas par kontaktiestādēm, saņemt informāciju no ražotājiem un izplatītājiem, lai nodrošinātu efektīvu un konsekventu minētā paziņošanas pienākuma izpildi.

2. **KOPSAVILKUMS PAR PRODUKTU VISPĀRĒJAS DROŠĪBAS DIREKTĪVAS NOTEIKUMIEM ATTIECĪBĀ UZ RAŽOTĀJU UN IZPLATĪTĀJU VEIKTO ZIŅOŠANU**2.1. *Pienākums informēt dalībvalstu kompetentās iestādes*

Saskaņā ar VPDD ražotājiem un izplatītājiem jāinformē kompetentās iestādes, ja viņiem kā profesionāļiem ir zināms vai būtu jāzina, pamatojoties uz viņu rīcībā esošo informāciju, ka produkts, kuru viņi laiduši tirgū, ir bīstams (saskaņā ar direktīvas definīcijām un kritērijiem).

Attiecībā uz "atsevišķiem" gadījumiem vai produktiem nav vajadzības ziņot.

Ražotāji un izplatītāji varētu sniegt iestādēm pagaidu informāciju par potenciālu produktu radītu risku, tiklīdz tiem tas kļūst zināms. Izmantojot šādu informāciju, iestādes varētu palīdzēt ražotājiem un izplatītājiem pareizi izpildīt savu paziņošanas pienākumu. Bez tam, tiem būtu jāsazinās ar savu valstu iestādēm, ja tiem ir šaubas, vai pastāv produkta radīts risks.

2.2. Paziņojuma sniegšanas iemesls un mērķi

Pienākums informēt iestādes par bīstamiem produktiem ir svarīgs priekšnoteikums, lai uzlabotu tirgus uzraudzību un riska vadību.

Ražotāji un izplatītāji, savu attiecīgo darbību robežās, ir pirmām kārtām atbildīgi par bīstamu produktu radīta riska novēršanu. Tomēr, iespējams, ražotāji un izplatītāji nav veikuši (vai nav varējuši veikt) visus vajadzīgos pasākumus. Turklāt līdzīgi produkti var radīt līdzīgu risku.

Paziņošanas procedūras mērķis ir dot kompetentām iestādēm iespēju uzraudzīt, vai uzņēmumi ir veikuši atbilstīgus pasākumus, lai novērstu riskus, ko rada tirgū jau laisti produkti, un vajadzības gadījumā veikt papildu pasākumus riska novēršanai vai pieprasīt, lai tiktu veikti šādi pasākumi. Paziņošana ļauj kompetentajām iestādēm novērtēt, vai tām būtu jāpārbauda citi līdzīgi tirgū esoši produkti. Tādēļ kompetentām iestādēm ir jāsaņem atbilstoša informācija, lai tas varētu izvērtēt, vai uzņēmējs ir veicis atbilstīgus pasākumus saistībā ar bīstamo produktu. Šajā ziņā ir jāpiezīmē, ka VPDD pilnvaro kompetentās iestādes pieprasīt papildu informāciju, ja tās nespēj izvērtēt vai uzņēmums ir veicis atbilstīgus pasākumus attiecībā uz bīstamo precī.

3. PAZIŅOŠANAS KRITĒRIJI

3.1. Darbības joma

Pirmā prasība attiecībā uz paziņošanu atbilstīgi VPDD ir, ka produktam jāietilpst šīs direktīvas darbības jomā, un 5. panta 3. punkta prasībām jābūt izpildītām.

Jāatzīmē, ka atsevišķas prasības attiecībā uz paziņošanu par bīstamiem pārtikas produktiem ir noteiktas ar ES pārtikas tiesību aktu (Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002) ⁽¹⁾.

Ja Kopienas nozaru tiesību aktos noteikti paziņošanas pienākumi ar tādiem pašiem mērķiem, tas izslēdz VPDD noteiktā pienākuma piemērošanu attiecībā uz produktiem, ko aptver nozaru tiesību akti. Sīkāka informācija par saistībām starp paziņošanas procedūru un tās mērķiem ir sniegta dokumentā "Vadlīnijas par saistībām starp VPDD un dažādām nozaru direktīvām" ⁽²⁾. Šis dokuments tiks pilnveidots turpmāk, jo īpaši tad, ja ņemot vērā pieredzi, rodas pārklāšanās vai nesaskaņas saistībā ar VPDD 5. panta 3. punkta piemērošanu un attiecīgo nozaru informāciju vai paziņošanas prasībām konkrētajos Kopienas tiesību aktos.

Turklāt būtu jāatzīmē, ka šīs vadlīnijas neattiecas uz un netraucē piemērošanas prasībām par "drošības klauzulām" vai citām paziņošanas procedūrām, kas noteiktas ar Kopienas vertikālas piemērojamības tiesību aktiem par produktu drošību.

Svarīgi paziņošanas kritēriji ir šādi:

- produkts ietilpst direktīvas 2. panta a) punkta darbības jomā: produkts ir paredzēts patērētājiem, vai arī pastāv liela varbūtība, ka to lietos patērētāji (tostarp saistībā ar pakalpojuma sniegšanu un lietotām precēm),
- piemērojams direktīvas 5. pants (t.i. citos Kopienas tiesību aktos nav konkrēti noteikts līdzīgs pienākums, sal. VPDD 1. panta 2. apunkta b) apakšpunktu),
- produkts ir tirgū,
- ražotājam vai izplatītājam ir pierādījumi (no produktu drošības kontroles tirgū, testēšanas, kvalitātes kontroles vai citiem avotiem), ka produkts ir bīstams saskaņā ar VPDD (tas nav atbilstīgs vispārējās drošības prasībām, ņemot vērā VPDD drošības kritērijus) vai neatbilst prasībām, kas noteiktas Kopienas attiecīgajos nozares tiesību aktos, kas piemērojami attiecīgajam produktam,

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1642/2003 (OV L 245, 29.9.2003., 4. lpp).

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/reviseGPSD_en.htm

— ir risks, ka produkts nepaliks tirgū un ražotājiem (un izplatītājiem) ir pienākums veikt atbilstošus preventīvus un koriģējošus pasākumus (izmainīt produktu, brīdinājumi, izņemšana, atsaukšana utt., atkarībā no konkrētiem apstākļiem).

3.2. Vispārējās drošības prasības un atbilstības kritēriji

Ražotājiem un izplatītājiem ir jāinformē dalībvalstu kompetentās iestādes, ja produkts, ko viņi laiduši tirgū, rada risku patērētājiem un ir "nesaderīgs ar vispārējās drošības prasībām". Ražotājiem ir pienākums laist tirgū vienīgi "drošus" produktus. 2. panta b) punktā drošs produkts ir definēts kā "produkts, kas normālos un loģiski paredzamos lietošanas apstākļos, ieskaitot ilgstošu lietošanu un attiecīgā gadījumā prasības sakarā ar nodošanu ekspluatācijā, uzstādīšanu un ekspluatāciju, nerada nekādu risku vai rada vienīgi minimālos riskus, kuri samērojami ar produkta izmantošanu un uzskatāmi par pieņemamiem un saderīgiem ar augstu līmeni personu veselības aizsardzībā un drošībā, jo īpaši ņemot vērā šādus punktus:

- i) produkta īpašības, ieskaitot tā sastāvu, iepakojumu, montāžas instrukcijas un attiecīgā gadījumā uzstādīšanas un ekspluatācijas instrukcijas;
- ii) ietekmi uz citiem produktiem, ja paredzams, ka to izmantos kopā ar citiem produktiem;
- iii) produkta noformējumu, marķējumu, jebkādas brīdinājumus un norādes par tā lietošanu un deponēšanu, kā arī jebkādas citas norādes vai informāciju par produktu;
- iv) to patērētāju kategorijas, kurus produkta lietošana var apdraudēt, jo īpaši bērnus un vecus cilvēkus.

Augstākas drošības pakāpes iegūšanas lietderība vai citu tādu produktu pieejamība, kuru radītā riska pakāpe ir mazāka, nav pamats uzskatīt produktu par "bīstamu".

Jebkurš produkts, kas neatbilst šai definīcijai, tiek uzskatīts par bīstamu (2. panta c) punkts), citiem vārdiem sakot, produkts ir "bīstams", kad tas neatbilst vispārējās drošības prasībām (tirgū esošiem produktiem jābūt drošiem).

VPDD 3. pantā aprakstīts, kā tiek vērtēta atbilstība saistībā ar valsts tiesību aktiem, Eiropas standartiem un citiem atsaucies materiāliem. Gadījumos, kad nav piemērotu Eiropas standartu, VPDD ļauts ņemt vērā citus elementus, vērtējot produkta drošību: valsts standarti, labas prakses kodeksi, utt.

Papildus iepriekšminētajam, direktīvā pieminēts arī nopietns risks, kas ir definēts 2. panta d) punktā kā "jebkādi nopietni draudi, ieskaitot tos, kuru iedarbība nav tūlītēja un kas prasa varas iestāžu ātru iejaukšanos."

Tomēr direktīvā teikts arī, ka augstākas drošības pakāpes iegūšanas lietderība vai citu tādu produktu pieejamība, kuru radītā riska pakāpe ir mazāka, nav pamats uzskatīt produktu par "bīstamu".

Riska pakāpe varētu būt atkarīga no vairākiem faktoriem, tādiem kā, piemēram, lietotāju kategorija un neaizsargātība, un tas, cik lielā mērā ražotājs ir veicis piesardzības pasākumus, lai aizsargātu lietotāju no riska un brīdinātu par šādu risku. Tiek uzskatīts, ka šie faktori jāņem vērā arī, nosakot riska pakāpi, ko uzskata par bīstamu, un par kuru ražotājiem ir jāziņo kompetentajām iestādēm.

Risks varētu rasties no izgatavošanas vai ražošanas kļūdas vai no produkta konstrukcijas vai tajā izmantotiem materiāliem. Risks varētu rasties arī no produkta satura, uzbūves, apdares, iepakojuma, brīdinājumiem vai instrukcijām.

Nosakot, vai produkts ir bīstams saskaņā ar VPDD jāanalizē vairāki aspekti: produkta lietderība, riska raksturs, riskam pakļautās iedzīvotāju grupas, iepriekšēja pieredze ar līdzīgiem produktiem, utt. Drošs produkts nedrīkst radīt risku vai drīkst radīt vienīgi minimālu risku, kas ir samērojams ar produkta izmantošanu un vajadzīgs, lai nodrošinātu produkta labu darbību.

Ražotājiem ir jāuzņemas savu produktu riska novērtēšana pirms tie tiek laisti tirgū. Tas būs par pamatu gan viņu secinājumiem, ka produkts atbilst vispārējās drošības prasībām un ka to var laist tirgū, gan turpmākai riska informācijas izvērtēšanai, lai noteiktu, vai produkts joprojām atbilst "droša produkta" definīcijai, vai arī par to jāziņo.

Ja ražotājiem vai izplatītājiem kļūst zināma informācija vai jauni dati, kas liecina, ka produkts var būt bīstams, tiem jānosaka, vai šādas informācijas rezultātā var nonākt pie secinājuma, ka produkts faktiski ir bīstams.

Šajā dokumentā minētās vadlīnijas tika izstrādātas dokumentam "Pamatnostādnes Kopienas ātrās ziņošanas sistēmas (RAPEX) vadībai un paziņojumiem, kas iesniegti saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 11. pantu" ⁽¹⁾. Tās ir sniegtas šeit, lai palīdzētu ražotājiem vai izplatītājiem izlemt, vai konkrētā patēriņa produkta radītā situācija attaisno paziņošanu kompetentajām iestādēm. Tās rada metodisku pamatsistēmu, kuras nolūks ir veicināt konsekvenci, un tajās nav ņemti vērā visi iespējamie faktori, bet tām vajadzētu veicināt konsekvētus, pamatotus profesionālus secinājumus par riskiem, ko rada konkrēti patēriņa produkti. Tomēr, ja ražotāji vai izplatītāji uzskata, ka viņu rīcībā ir skaidri dati par paziņošanas nepieciešamību, kas balstās uz dažādiem apsvērumiem, viņiem ir jāveic paziņošana.

Ražotājiem un izplatītājiem ir jāanalizē savāktā informācija un jāizlemj, vai par konkrēto bīstamo situāciju jāziņo kompetentajām iestādēm, ņemot vērā turpmāk minēto.

- Riska iznākuma nopietnība, atkarībā no iespējamo veselības/drošības apdraudējuma smaguma un varbūtības. Riska nopietnību vērtē, ņemot vērā smagumu un varbūtību. Šā vērtējuma precizitāte būs atkarīga no ražotājam vai izplatītājam pieejamās informācijas kvalitātes.

Par nopietnu noteikta riska izraisītu veselības/drošības apdraudējumu uzskatāms tāds, par kuru ir pamatoti dati, ka, lietojot produktu paredzētajam nolūkam tas var kaitēt veselībai/drošībai. Par tādu var kalpot informācija par smagāko veselības/drošības kaitējumu, ko izraisījuši līdzīgi produkti.

Ir jāņem vērā veselības/drošības kaitējuma varbūtība parastam lietotājam, kas lieto bojātu produktu atbilstoši paredzētajam nolūkam vai sagaidāmajam lietošanas veidam, kā arī iespējamība, ka produkts var būt bojāts vai var tādā kļūt.

Lēmumu par paziņošanu nedrīkst ietekmēt tirgū esošo produktu skaits vai to cilvēku skaits, kurus var ietekmēt bīstamais produkts. Šos faktorus var ņemt vērā, izlemjot par to, kāda veida pasākumus veikt, lai atrisinātu problēmu.

- Faktori, kas ietekme riska pakāpi, tādi kā lietotāja kategorija un, attiecībā uz pieaugušajiem ar normālu veselības stāvokli, vai produktam ir atbilstoši brīdinājumi un norādes, un vai risks ir acīmredzams.

Atsevišķos gadījumos (piemēram, ceļu satiksme) sabiedrībai ir pieņemama augstāka riska pakāpe, nekā citos gadījumos (piemēram, bērnu rotaļlietas). Tiek uzskatīts, ka starp svarīgajiem faktoriem, kas ietekmē riska pakāpi, ir personu kategorijas neaizsargātība un, attiecībā uz pieaugušajiem ar normālu veselības stāvokli, riska apzināšanās un iespēja veikt piesardzības pasākumus šā riska novēršanai.

Ir jāņem vērā, kāda ir to personu kategorija, kas lieto produktu. Ja pastāv liela iespējamība, ka produktu lieto mazāk aizsargātas iedzīvotāju grupas (tādas kā bērni un vecāka gadagājuma cilvēki), tad riska pakāpe, par kuru jāziņo, jānosaka zemākā līmenī.

Attiecībā uz pieaugušajiem ar normālu veselības stāvokli riska pakāpe, par kuru jāziņo, atkarīga no tā, vai apdraudējums ir acīmredzams un nepieciešams produkta darbībai un vai ražotājs ir veicis atbilstīgus pasākumus, lai sniegtu brīdinājumus un norādes, jo īpaši, ja apdraudējums nav acīmredzams.

II pielikumā ir sniegta sīkāka informācija par riska novērtējumu un riska aprēķināšanas metodi, kas izstrādāta dokumentam "Pamatnostādnes Kopienas ātrās ziņošanas sistēmas (RAPEX) vadībai un paziņojumiem, kas iesniegti saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 11. pantu". Ari citas metodes var būt piemērotas, un metodes izvēle var būt atkarīga no resursiem un pieejamās informācijas.

Ražotāji un izplatītāji ir jānudina sazināties ar iestādēm, ja viņu rīcībā ir dati par iespējamu problēmu, lai apspriestu, vai paziņošana būtu lietderīga. Iestādes būs atbildīgas par palīdzību un atbalstu, lai ražotāji un izplatītāji pareizi veiktu paziņošanas pienākumu.

⁽¹⁾ Komisijas 2004. gada 29. aprīļa Lēmums 2004/418/EK (OV L 151, 30.4.2004., 86. lpp.).

3.3. Kritēriji attiecībā uz gadījumiem, kad paziņošana nav vajadzīga

Informācijas plūsmai jābūt pārvaldāmai abām pusēm: uzņēmējiem un iestādēm. Paziņojuma procedūra jāizmanto tikai pamatotos gadījumos, ņemot vērā iepriekš minētos kritērijus, un jāizvairās no sistēmas pārslodzes ar nesvarīgiem paziņojumiem.

Lai izvērtētu, vai ražotāju vai izplatītāju paziņojums kompetentajām iestādēm ir pamatots, ir lietderīgi zināt, kādos gadījumos paziņojums nav vajadzīgs.

Ir jānovērs situācija, ka tiek izplatīti paziņojumi par pasākumiem, darbībām vai lēmumiem, kas attiecas uz "atsevišķiem gadījumiem vai produktiem", par kuriem iestādēm nav vajadzības veikt pārbaudi, kontroli vai darbību, un kuri nesniedz lietderīgu informāciju par riska vadību un patērētāju aizsardzību. Tas var notikt gadījumos, kad ir skaidrs, ka risks ir saistīts vienīgi ar ierobežotu skaidri noteiktu produktu (vai partiju) skaitu, un ražotājam vai izplatītājam ir nopietni pierādījumi, kas ļauj secināt, ka risku pilnībā kontrolē un tā iemesls ir tāds, ka zināšanas par gadījumu nesniedz iestādēm lietderīgu informāciju (piemēram, ražošanas līnijas nepareiza darbība, kļūdas apstrādē vai iepakojumā, utt.).

Saskaņā ar VPDD ražotājiem un izplatītājiem nav jāziņo šādos gadījumos:

- ja produkti neietilpst VPDD 1. panta un 2. panta a) punkta darbības jomā, piemēram: senlietas, produkti, kas nav paredzēti patērētājiem un kurus patērētāji visdrīzāk nelietos, lietotas preces, ko piegādā remontam,
- ja produkti neietilpst VPDD 5. panta 3. punkta darbības jomā, piemēram: tādi, uz ko attiecas īpašas paziņošanas prasības atbilstīgi citiem Kopienas tiesību aktiem;
- produkti, attiecībā uz kuriem ražotājs ir veicis neatliekamus koriģējošus pasākumus attiecībā uz visām skartajām vienībām. Defekts ir sastopams tikai skaidri noteiktās vienībās vai vienību partijās, un ražotājs attiecīgās vienības ir izņēmis no apgrozības;
- problēmas, kas ir saistītas ar produkta funkcionālo kvalitāti nevis tā drošību;
- problēmas, kas ir saistītas ar neatbilstību piemērojamiem noteikumiem, kas neskar drošību tādā veidā, ka produktu varētu uzskatīt par "bīstamu";
- kad ražotājs/izplatītājs zina, ka iestādes jau ir informētas un tām ir visi vajadzīgie dati;
- jo īpaši tad, ja mazumtirgotāji saņem informāciju par bīstamu produktu no ražotāja/izplatītāja vai no profesionālas organizācijas, kas izplata ražotāja/ izplatītāja sniegto informāciju, tiem nav jāinformē iestādes, ja tiem ir zināms, ka ražotājs vai izplatītājs jau ir tās informējis.

4. PAZIŅOŠANAS KĀRTĪBA

4.1. Kam ir jāziņo

Pienākums ziņot attiecas gan uz ražotājiem, gan uz izplatītājiem viņu attiecīgās darbības robežās un samērīgi ar to pienākumiem.

Var būt šaubas par to, kam pirmajam jāsniedz informācija. Tālab visām piegādes ķēdē iesaistītajām personām būtu lietderīgi apspriest praktisko kārtību saistībā ar atbildību par paziņošanu pirms rodas šāda vajadzība. Ja paziņojums ir nepieciešams, dažādi uzņēmēji zinās, kas jādara, un tiks novērsta nevajadzīgā dubultpaziņojumu iespējamība. Turklāt saziņa starp iestādēm un uzņēmējiem ir ļoti svarīga, ja uzņēmējiem ir šaubas par to, kā veikt paziņošanas pienākumu.

Ja produkta ražotājam vai importētājam pirmajam ir dati par to, ka produkts ir bīstams, tam jāinformē kompetentā valsts iestāde un jāiesniedz informācijas materiāla kopija mazumtirgotājiem un izplatītājiem. Izplatītājam vai mazumtirgotājam, kas no ražotāja vai importētāja vai importētāja saņem informāciju par produkta bīstamību, jāinformē iestādes, izņemot gadījumus, kad tam ir zināms, ka ražotājs vai cita iestāde jau ir informējusi valsts iestādi.

Ja produkta mazumtirgotājam vai izplatītājam pirmajam ir dati par to, ka produkts ir bīstams, tam jāinformē kompetentā valsts iestāde un jāiesniedz informācijas materiāla kopija ražotājam vai importētājam. Ražotājam vai importētājam, kas saņem informāciju par produkta bīstamību no mazumtirgotāja vai izplatītāja, ir jāpapildina informācija, kas tam sniegta, nododot iestādei(-ēm) visu tā rīcībā esošo informāciju par bīstamo produktu, jo īpaši nosaucot citus produkta izplatītājus vai mazumtirgotājus, lai nodrošinātu produkta izsekojamību.

Izplatītājiem, kuriem ir šaubas par produkta drošību vai par to, vai bīstams produkts pieskaitāms "atsevišķiem gadījumiem", jānodod ražotājam viņu rīcībā esošā informācija. Tie var sazināties arī ar kompetentajām iestādēm, lai saņemtu padomu, kā rīkoties tālāk.

Daudzas apdraudējuma situācijas ražotāji atzīst tikai pateicoties dažādu mazumtirgotāju vai izplatītāju sniegto paziņojumu kopuma izvērtējumam. Ražotājam ir pienākums novērtēt informāciju, lai noteiktu precīzu iespējamā riska izcelsmi un veiktu vajadzīgos pasākumus, tostarp iestāžu informēšanu.

Uzņēmumam ir jāuztic atbildība par informāciju, kas jāpaziņo, kādam, kam ir pietiekamas zināšanas par produktu.

4.2. Kam jāiesniedz paziņojums

Saskaņā ar VPDD ražotājiem un izplatītājiem ir pienākums iesniegt paziņojumus tirgus uzraudzības/izpildes iestādēm visās dalībvalstīs, kurās produkts ir laists tirgū vai piegādāts patērētājiem citādā veidā. Katrai dalībvalstij jāieceļ iestāde, kas ir atbildīga par šādu paziņojumu saņemšanu. Komisijas tīmekļa vietnē ir atrodams šādam nolūkam iecelto iestāžu saraksts.

VPDD I pielikumā teikts, ka 5. panta 3. punktā noteiktā informācija jāiesniedz dalībvalstu kompetentajām iestādēm tajās dalībvalstīs, kurās attiecīgie produkti tiek tirgoti vai tika tirgoti, vai arī tika piegādāti citādā veidā.

Tomēr ir ieteicams samazināt slogu ražotājiem un izplatītājiem, ieviešot kārtību, kas vienkāršo attiecīgo prasību piemērošanu, vienlaicīgi nodrošinot visu ieinteresēto iestāžu informēšanu. Šāda kārtība palīdzēs novērst situāciju, kad par vienu un to pašu defektu tiek iesniegti vairāki paziņojumi.

Tādēļ ražotājiem un izplatītājiem ir iespēja iesniegt vajadzīgo informāciju iestādei tajā dalībvalstī, kurā tie ir nodibināti, ja ir izpildīts viens no šiem diviem nosacījumiem:

- paziņojumā risku klasificē kā "nopietnu" vai saņēmējierestāde uzskata risku par "nopietnu" un šī iestāde izlemj sniegt paziņojumu par attiecīgo produktu saskaņā ar RAPEX sistēmu. Šādā gadījumā saņēmējierestādei bez kavēšanās jāinformē ražotājs vai izplatītājs, kas ir iesniedzis informāciju, par savu lēmumu informēt citu dalībvalstu iestādes, izmantojot RAPEX;
- paziņojumā risku neklasificē kā "nopietnu" vai saņēmējierestāde neuzskata risku par nopietnu, taču šī iestāde ir paziņojusi ražotājam vai izplatītājam, kas ir iesniedzis informāciju, par savu nodomu ar Komisijas starpniecību pārsūtīt informāciju iestādēm citās dalībvalstīs⁽¹⁾, kurās produkts ir/tika laists tirgū saskaņā ar ražotāja vai izplatītāja sniegtajām norādēm. Šādā gadījumā saņēmējierestādei nekavējoties jāinformē ražotājs vai izplatītājs.

Ražotājam vai izplatītājam, kas informē iestādi vienīgi valstī, kurā tas darbojas, vienmēr ir jāsniedz šai iestādei pieejamā informācija par citām valstīm, kurās produkts ir laists tirgū.

Ja valstu iestādes secina vai iegūst datus, ka tirgū laists produkts ir bīstams un šā produkta ražotājs vai izplatītājs par to nav informējis minēto iestādi, tām jāizvērtē, vai attiecīgajiem uzņēmējiem būtu bijis jāinformē iestāde un kad tas būtu bijis jādarā, un jāpieņem lēmums par atbilstīgiem pasākumiem, tostarp iespējamām sankcijām.

4.3. Kā ziņot

Uzņēmumam jāveic ziņošana, aizpildot I pielikumā sniegto veidlapu un nekavējoties iesniedzot to attiecīgai kompetentajai iestādei(-ēm). Uzņēmējam, kas veic ziņošana, jāsniedz veidlapā norādītā informācija. Tomēr, neviens uzņēmums nedrīkst kavēties ar paziņojuma iesniegšanu tādēļ, ka nav pieejama pilnīga informācija.

Iespējams, būtu lietderīgi sadalīt veidlapu divās daļās. Pirmā daļa būtu jāaizpilda nekavējoties (1. līdz 5. iedaļa) un otrā daļa (6. iedaļa) būtu jāaizpilda tad, kad savākta informācija (jānorāda laika grafiks iztrūkstošās informācijas iesniegšanai) un tad, ja pastāv nopietns risks vai ja ražotājs/izplatītājs izvēlas iesniegt ziņojumu tikai tās dalībvalsts iestādei, kurā tas dibināts. Ar paziņojuma iesniegšanu nedrīkst kavēties, ja nav iespējams aizpildīt atsevišķas ailes kādā iedaļā.

⁽¹⁾ VPDD produktu drošības tīkls nodrošina pamatsistēmu attiecīgiem pasākumiem, lai atvieglotu šādu informācijas apmaiņu.

Saskaņā ar VPDD prasībām kompetentās iestādes ir jāinformē nekavējoties. Tādēļ uzņēmumam tās jāinformē nekavējoties tiklīdz ir pieejama attiecīgā informācija un jebkurā gadījumā 10 dienu laikā⁽¹⁾ no dienas, kad ir pieejama attiecīgā informācija, pat ja izpēte vēl turpinās, norādot uz bīstama produkta esamību. Ja pastāv nopietns risks, uzņēmumiem nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 3 dienu laikā pēc attiecīgās informācijas saņemšanas jāinformē iestāde(s).

Ārkārtējā situācijā, piemēram, kad uzņēmums veic tūlītējus pasākumus, uzņēmumam ir **nekavējoties un visātrākā veidā** jāinformē iestādes.

5. PAZIŅOJUMU SATURS

5.1. Pamatinformācija par paziņojumiem (pienākums veikt pēcpārdošanas uzraudzību)

Papildus pienākumam nodrošināt produktu atbilstību vispārējas drošības prasībām, ražotājiem un izplatītājiem ir pienākums kā profesionāļiem viņu attiecīgās darbības robežās nodrošināt atbilstošu viņu piegādāto produktu drošības kontroli. Šajā saistībā VPDD noteiktie ražotāju un izplatītāju pienākumi, tādi kā informācija patērētājiem, produkta risku uzraudzība pēc pārdošanas, bīstamo produktu izņemšana no apgrozības, utt. ir minēti iepriekš. Ražotāju pienākumi attiecas uz izgatavotajiem un arī uz visiem citiem piegādes ķēdes dalībniekiem, kas var ietekmēt produkta drošības rādītājus.

Veicot uzraudzību pēc pārdošanas, uzņēmējiem var kļūt zināmi dažādi dati, kuru rezultāta jāveic paziņošana, tostarp šādi:

- ziņojumi vai cita informācija par nelaimes gadījumiem saistībā ar uzņēmuma produktiem;
- no patērētājiem tieši vai caur izplatītājiem vai patērētāju asociācijām saņemtas sūdzības par produkta drošību;
- apdrošināšanas prasības vai tiesvedība saistībā ar bīstamiem produktiem;
- ar drošību saistīta neatbilstība, par kuru ziņots, izmantojot uzņēmuma kvalitātes kontroles procedūras;
- jebkura informācija, kas ir svarīga, lai noteiktu neatbilstību drošības prasībām, uz ko norāda uzņēmumam citas organizācijas, tādas kā tirgus uzraudzības iestādes, patērētāju organizācijas vai citi uzņēmumi;
- informācija par attiecīgiem zinātniskiem sasniegumiem produktu drošības jomā.

5.2. Paziņojuma veidlapa

Nepieciešamā informācija ir klasificēta atbilstīgi šādām iedaļām:

1. Dati par iestādi(-ēm)/uzņēmumu(-iem), kas saņem paziņojuma veidlapu: personai, kas aizpilda veidlapu, jānorāda iestāde(s) un uzņēmums(-i), kas saņems paziņojumu, kā arī šo uzņēmumu loma produkta tirdzniecībā.
2. Dati par ražotāju (kā definēts VPDD 2. panta e) punktā)/izplatītāju, kas aizpilda paziņojuma veidlapu: personai, kas aizpilda veidlapu, jāsniedz pilni dati par sevi un par uzņēmumu, un par tā lomu produkta tirdzniecībā.
3. Dati par attiecīgo produktu: jānorāda precīza produkta identifikācija, tostarp tā zīmols, modelis, utt., pievienojot fotoattēlus, lai izvairītos no produktu sajaukšanas.
4. Dati par apdraudējumu (veids un raksturs), tostarp dati par nelaimes gadījumiem un kaitējumu veselībai/drošībai, kā arī secinājumi, kas izriet no riska aprēķina un novērtēšanas, kas veikta saskaņā ar 3. nodaļu (Paziņošanas kritēriji), ņemot vērā II pielikumu (Metodiskā pamatsistēma).
5. Dati par koriģējošiem pasākumiem, kas ir veikti vai tiek plānoti, lai samazinātu vai novērstu patērētājus apdraudošo risku, piemēram, atsaukšana vai izņemšana no apgrozības, izmaiņas, patērētāju informēšana, utt., kā arī dati par uzņēmumu, kas ir atbildīgs par šiem pasākumiem.

⁽¹⁾ Visi tekstā minētie termiņi ir norādīti kalendārajās dienās.

6. Dati par visiem uzņēmumiem piegādes ķēdē, kuriem ir attiecīgie produkti, un atsauce par aptuveno produktu skaitu uzņēmumu un patērētāju rīcībā (šī iedaļa attiecas tikai uz nopietna riska gadījumiem vai uz gadījumiem, kad ražotājs/izplatītājs izvēlas iesniegt paziņojumu tikai tās dalībvalsts iestādei, kurā tas ir dibināts)⁽¹⁾.

Nopietna riska gadījumos ražotājiem un izplatītājiem ir jāietver visa pieejamā informācija, kas ir noderīga produkta izsekojamībai. Iespējams, ka paziņošanas veidlapas 6. iedaļā prasītās informācijas (skat. I pielikumu) vākšanai nepieciešams ilgāks laiks, nekā citu iedaļu informācijas vākšanai, jo iespējams, ka tā ir jāvāc no vairākām organizācijām. Uzņēmumiem ir jāizpilda 1. līdz 5. iedaļa pēc iespējas ātrāk un 6. iedaļas informācija jāšūta, tiklīdz tā ir pieejama un ja risks ir nopietns, vai arī gadījumā, kad ražotājs/izplatītājs izvēlas iesniegt paziņojumu tikai tās dalībvalsts iestādei, kurā tas ir dibināts.

6. KONTROLE PĒC PAZIŅOŠANAS

Pēc tam, kad nosūtīts paziņojums, iespējams rīkoties dažādi. Proti:

- iestādei, kas ir saņēmusi paziņojumu, vajadzības gadījumā jāsniedz atbilde, lūdzot papildu informāciju, vai jāpieprasa, lai ražotājs vai izplatītājs veiktu turpmākas darbības vai pasākumus;
- ražotājiem un izplatītājiem, iespējams, jāsniedz papildu informācija pēc savas iniciatīvas vai pēc iestāžu lūguma par notikumu attīstību vai jauniem rezultātiem un/vai pasākumiem vai problēmām, kā arī visām veiktajām darbībām;
- iestādei attiecīgos gadījumos ir jāpieņem lēmums par izpildes pasākumu veikšanu un/vai jāpieprasa ražotājiem un izplatītājiem nodrošināt sadarbību tirgus uzraudzībā vai informēt sabiedrību par konkrēto produktu, riska būtību un veiktajiem pasākumiem, ņemot vērā dienesta noslēpumu;
- ja tiek izpildītas RAPEX paziņojuma prasības (nopietns risks, produkts laists tirgū vairākās dalībvalstīs), kompetentajai iestādei jānosūta RAPEX paziņojums Komisijai, kas to tālāk nosūtīs visām dalībvalstīm.

⁽¹⁾ Pat ja produkts ir laists tirgū tikai vienā dalībvalstī, ir lietderīgi iesniegt to uzņēmumu sarakstu, kuru rīcībā ir attiecīgie produkti tajā valstī, lai ļautu kompetentai(-jām) iestādei(-ēm) uzraudzīt veikto pasākumu efektivitāti.

I PIELIKUMS

Paziņojuma veidlapa, lai ražotāji vai izplatītāji iestādēm ziņotu par bīstamiem produktiem

<i>1. iedaļa: Dati par iestādi (-ēm)/uzņēmumu (-iem), kas saņem paziņojuma veidlapu</i>	
Iestāde/kontaktpersona/adrese/tālrunis/fakss/e-pasts/tīmekļa vietne	
Dati par uzņēmumiem, kam ir paziņots, un to loma produkta tirdzniecībā	
<i>2. iedaļa: Dati par ražotāju/izplatītāju, kas aizpilda paziņojuma veidlapu</i>	
Ražotājs vai ražotāja pārstāvis/izplatītājs, kas aizpilda formu	
Kontaktpersona/atbildīgā persona/adrese/tālrunis/fakss/e-pasts/tīmekļa vietne	
<i>3. iedaļa: Dati par attiecīgiem produktiem</i>	
Kategorija. Zīmols vai firmas zīme. Modeļa nosaukums (-i) vai svītru kods/KN tarifs. Izcelsmes valsts. Izcelsmes valsts	
Apraksts/fotoattēls	
<i>4. iedaļa: Dati par apdraudējumu</i>	
Apdraudējuma apraksts un iespējamais kaitējums veselībai/drošībai, kā arī secinājumi par veikto riska aprēķinu un novērtējumu	
Nelaimes gadījuma(-u) uzskaitē	
<i>5. iedaļa: Dati par veiktajām koreģējošām darbībām</i>	
Veiktās(-o) darbības(-u) un piesardzības pasākumu veids/apjoms/ilgums un atbildīgā uzņēmuma identifikācija	
Uzņēmumiem jāaizpilda un jāsūta 6. iedaļa nopietna riska gadījumā vai gadījumā, kad ražotājs/izplatītājs izvēlas iesniegt paziņojumu tikai tās dalībvalsts iestādē, kurā tas ir dibināts	
<i>6. iedaļa: Dati par citu (-iem) uzņēmumu (-iem) piegādes ķēdē, kuru rīcībā ir attiecīgie produkti</i>	
Izgatavotāju/importētāju vai pilnvaroto pārstāvju saraksts pa dalībvalstīm: Nosaukums/adrese/tālrunis/fakss/e-pasts/tīmekļa vietne	
Izplatītāju/mazumtirgotāju saraksts pa dalībvalstīm: nosaukums/adrese/tālrunis/fakss/e-pasts/tīmekļa vietne	
Produktu skaits (sērijas numuri vai datuma kodi) ražotāja/importētāja/izplatītāja/mazumtirgotāja/patērētāju rīcībā pa dalībvalstīm	

II PIELIKUMS

Metodiskā pamatsistēma, lai sekmētu konsekventu riska novērtēšanu un riska aprēķinu

Zemāk izklāstītais teksts balstās uz pamatsistēmu, kas tika izstrādāta RAPEX pamatnostādnēm, un tas sniegts šajā dokumentā, lai palīdzētu uzņēmumiem novērtēt riska pakāpi un izlemēt, vai ir jāziņo iestādēm. Šajā II pielikumā sniegtās pamatnostādnēs nav izsmeltošas un tajās nav ņemti vērā visi iespējamie faktori. Uzņēmumiem ir jāizvērtē katrs atsevišķs gadījums, ņemot vērā šajās pamatnostādnēs izklāstītos kritērijus, kā arī savu pieredzi un praksi, citus saistītus apsvērumus un atbilstošas metodes.

Patēriņa produkts var radīt vienu vai vairākus apdraudējumus. Apdraudējums var būt dažādu veidu (ķīmisks, mehānisks, elektrisks, siltuma, radiācijas, utt.). Apdraudējums ir produkta iespējamais kaitējums lietotāju veselībai un drošībai noteiktos apstākļos.

Katra apdraudējuma veida smagumu var klasificēt, pamatojoties uz kvalitatīviem un dažkārt kvantitatīviem kritērijiem, kas ir saistīti ar kaitējuma veidu, ko var radīt produkts.

Var gadīties, ka apdraudējumu rada ne visi atsevišķi produkti, bet tikai dažas tirgū laistas vienības. Apdraudējums jo īpaši var būt saistīts ar defektu, kas atrodams tikai dažos noteikta veida produktos (zīmols, modelis, utt.), kas laisti tirgū. Šādos gadījumos jāņem vērā defekta/apdraudējuma varbūtība produktā.

Varbūtība, ka apdraudējums radīs reālu kaitējumu veselībai/drošībai ir atkarīga no tā, cik lielā mērā patērētājs ir pakļauts riskam, lietojot produktu atbilstīgi paredzētajam nolūkam vai kā to varētu sagaidīt produkta kalpošanas laikā. Bez tam, dažos gadījumos dažiem apdraudējumiem var būt pakļautas vairākas personas vienlaicīgi. Visbeidzot, nosakot produkta radīta riska pakāpi, ņemot vērā apdraudējuma nopietnību un to, cik lielā mērā tam ir pakļauts patērētājs, jāapsver arī, vai patērētājs spēs novērst apdraudējumu vai spēs rīkoties šādā situācijā. Tas būs atkarīgs no apdraudējuma acīmredzamības, sniegtajiem brīdinājumiem un produkta riskam pakļautā patērētāja aizsargātības.

Ņemot vērā iepriekšminētos apsvērumus, zemāk izklāstītā konceptuālā pieeja var palīdzēt uzņēmumiem, pieņemot lēmumu, vai patēriņa produkta izraisītajā konkrētajā apdraudējuma situācijā ir jāiesniedz paziņojums kompetentajām iestādēm.

Ir ieteicams, lai novērtējumu veiktu neliela komanda, kurai ir zināšanas un pieredze par produktu un tā radītiem apdraudējumiem. Vērtētājiem, iespējams, jāpieņem subjektīvs lēmums, ja nav pieejami objektīvi dati, tādēļ uzskatāms, ka šī procedūra palīdzēs viņiem pieņemt konsekventus un pamatotus spriedumus par faktiskiem un potenciāliem riskiem.

Vērtētājiem ir jāanalizē ievāktā informācija un jāizmanto riska vērtēšanas tabulas šādi.

1. No sākuma jāizmanto A tabula, lai noteiktu apdraudējuma iznākuma nopietnību, atkarībā no tā smaguma un varbūtības paredzētajos lietošanas apstākļos, un iespējamo kaitējumu veselībai/drošībai, ko var izraisīt produkta īpašības.
2. Tad jāizmanto B tabula, lai turpmāk izvērtētu iznākuma iespaidu atkarībā no patērētāju kategorijas un, attiecībā uz pieaugušajiem ar normālu veselības stāvokli, vai produktam ir atbilstošie brīdinājumi un norādes un vai apdraudējums ir pietiekami acīmredzams, lai būtu iespējams kvalitatīvi noteikt riska pakāpi.

A tabula – riska aprēķins: veselības/drošības apdraudējuma nopietnība un varbūtība

A tabulā ir apvienoti divi galvenie faktori, kas ietekmē riska aprēķinu, proti, veselības/drošības apdraudējuma nopietnība un varbūtība. Ir izstrādātas nopietnības un varbūtības definīcijas, lai atvieglotu atbilstošu lielumu noteikšanu.

Kaitējuma nopietnība

Nopietnības novērtējums balstās uz attiecīgā produkta potenciālo veselības/drošības apdraudējumu seku novērtēšanu. Riska pakāpe jānosaka atsevišķi katram apdraudējuma veidam ⁽¹⁾.

Nopietnības vērtējumā jāņem vērā arī to cilvēku skaits, kurus var ietekmēt bīstams produkts. Tas nozīmē, ka risks, kas var vienlaicīgi apdraudēt vairāk nekā vienu personu (piemēram, gāzes ierīces izraisīts ugunsgrēks vai saindēšanās ar gāzi) jāklasificē kā nopietnāks, nekā tas risks, kas var ietekmēt tikai vienu personu.

Sākotnējā riska novērtējumā jāņem vērā risks, kas var skart jebkuru personu, kas tam pakļauta, un vērtējumu nedrīkst ietekmēt apdraudēto iedzīvotāju skaita lielums. Tomēr, pieņemot lēmumu par to, kādus pasākumus veikt, uzņēmumiem ir tiesības ņemt vērā kopējo to cilvēku skaitu, kuri ir pakļauti produkta radītam riskam.

Daudziem apdraudējumiem ir iespējams paredzēt maz ticamus apstākļus, kas varētu izraisīt ļoti nopietnu ievainojumu, piem., paklupt, aizķeroties aiz vada, nokrist un sasist galvu, kā rezultātā iestājas nāve, kaut gan visdrīzāk iznākums nebūtu tik nopietns. Apdraudējuma novērtējumam jābalstās uz saprātīgiem pierādījumiem, ka kaitējuma veidi, kas izvēlēti, lai raksturotu apdraudējumu, reāli varētu rasties, lietojot produktu tam paredzētajā veidā. Par pierādījumu var kalpot sliktākās pieredzes gadījumi, ko izraisījuši līdzīgi produkti.

Kopēja varbūtība

Kopēja varbūtība attiecas uz veselības/drošības apdraudējuma varbūtību cilvēkam, kas ir pakļauts riskam. Tajā netiek ņemts vērā kopējais riskam pakļauto cilvēku skaits. Gadījumos, kad pamatnostādnēs ir atsauce uz varbūtību, ka produktam ir defekti, tā nav jāattiecinā uz produktu, ja ir iespējams identificēt katru bojātu produkta vienību. Šādā situācijā defektīva produkta lietotāji ir pakļauti pilnam riskam, bet pārējo produktu lietotāji riskam nav pakļauti.

Kopējo varbūtību veido visu iespējamību kopums, proti:

- iespējamība, ka produkts ir vai var kļūt defektīvs (ja visiem produktiem ir defekts, tad šī iespējamība būtu 100 %);
- iespējamība, ka radīsies kaitējums parastam lietotājam, kas lieto defektīvu produktu atbilstoši paredzētajam vai sagaidāmajam nolūkam.

⁽¹⁾ Piemēram, attiecībā uz dažiem mehāniskiem riskiem var tikt ierosināta šāda nopietnības klasifikācija, kurā norādīts tipisks kaitējums:

Neliels	Nopietns	Ļoti nopietns
< 2 % darbnespēja, parasti pārejoša, bez stacionāras ārstēšanas nepieciešamības.	2–15 % darbnespēja, parasti neatgriezeniska, ar stacionāras ārstēšanas nepieciešamību	> 15 % darbnespēja, parasti neatgriezeniska
Nelieli ievainojumi	Nopietni ievainojumi	Nopietns iekšējo orgānu bojājums
	Lūzumi	Locekļu zudums
	Rokas pirksta vai kājas pirksta zaudējums	Redzes zudums
	Redzes bojājumi	Dzirdes zudums
	Dzirdes bojājumi	

Šis divas iespējamības ir apvienotas zemāk sniegtajā tabulā un veido kopējo varbūtību, ko ievada A tabulā.

Kopēja veselības/drošības apdraudējuma varbūtība		Varbūtība, ka produkts ir bīstams		
		1 %	10 %	100 % (visi)
Veselības/drošības apdraudējuma varbūtība no regulāras bīstama produkta lietošanas	Apdraudējums ir visu laiku un ir ļoti iespējams, ka radīsies kaitējums veselībai/drošībai, lietojot produktu atbilstoši paredzētajam mērķim	Vidēja	Augsta	Ļoti augsta
	Apdraudējums var rasties, ja pastāv viens neticams apstāklis vai divi iespējami apstākļi	Zema	Vidēja	Augsta
	Apdraudējums rodas, ja pastāv vairāki neticami apstākļi	Ļoti zema	Zema	Vidēja

Vērtējot kopā nopietnību un varbūtību, A tabulā sniegts riska nopietnības aprēķins. Šā vērtējuma precizitāte būs atkarīga no uzņēmumam pieejamās informācijas kvalitātes. Tomēr šis aprēķins ir jākorģē, lai ņemtu vērā sabiedrības priekšstatus par riska pieņemamību. Atsevišķos gadījumos, tādos kā ceļu satiksme, sabiedrībai ir pieņemama augstāka riska pakāpe, nekā citos gadījumos, tādos kā bērnu rotaļlietas. B tabulu izmanto, lai ņemtu vērā šo faktoru.

B tabula – riska klasifikācija: personu kategorija, riska apzināšanās un piesardzība

Dažos apstākļos sabiedrībai ir pieņemami augstākas pakāpes riski. Tiek uzskatīts, ka starp galvenajiem faktoriem, kas ietekmē riska pakāpi, ir personu kategorijas neaizsargātība un, attiecībā uz pieaugušajiem ar normālu veselības stāvokli, riska apzināšanās un iespēja veikt piesardzības pasākumus šā riska novēršanai.

Neaizsargātas personas

Ir jāņem vērā, kāda ir to personu kategorija, kas lieto produktu. Ja pastāv liela varbūtība, ka produktu lieto neaizsargātas personas, riska pakāpe, par kuru jāziņo, jānosaka zemākā līmenī. Zemāk minētas divas ierosinātās neaizsargātu personu kategorijas, proti:

Ļoti neaizsargāti	Neaizsargāti
Neredzīgi cilvēki	Vājredzīgi cilvēki
Personas ar smagu invaliditāti	Personas ar daļēju invaliditāti
Ļoti veci cilvēki	Vecāka gadagājuma cilvēki
Ļoti jauni bērni (<3 gadi)	Jauni bērni (3–11 gadi)

Pieaugušie ar normālu veselības stāvokli

Riska nozīmības koriģēšana attiecībā uz pieaugušajiem ar normālu veselības stāvokli jāveic tikai tad, ja apdraudējums ir acīmredzams un nepieciešams produkta darbībai. Attiecībā uz pieaugušajiem ar normālu veselības stāvokli riska pakāpe, par kuru jāziņo, atkarīga no tā, vai apdraudējums ir acīmredzams un vai ražotājs ir veicis atbilstīgus pasākumus, lai padarītu produktu drošu un sniegtu brīdinājumus un norādes, jo īpaši, ja apdraudējums nav acīmredzams. Piemēram, ja produktam ir atbilstoši brīdinājumi un norādes, un apdraudējums ir acīmredzams, ļoti nopietns iznākums var tikt klasificēts kā nenopietns atbilstīgi riska klasifikācijai (B tabula), lai gan var būt vajadzīgi pasākumi, lai uzlabotu produkta drošību. Un otrādi, ja produktam nav atbilstošu norāžu un brīdinājumu, un apdraudējums nav acīmredzams, apdraudējuma nopietnības vidēja pakāpe ir nopietna atbilstīgi riska klasifikācijai (B tabula).

Patēriņa produktu riska novērtējums VPDD vajadzībām

Šī procedūra tiek ierosināta, lai palīdzētu uzņēmumiem izlemt, vai par konkrētu bīstamu situāciju, ko radījis patēriņa produkts, jāziņo kompetentajām iestādēm

A tabula – Riska novērtējums

Veselības/drošības apdraudējums		Iznākuma kopējs iespajds	
Neliels	Nopietns	Ļoti nopietns	Ļoti liels
Ļoti liela	Liela	Liela	Ļoti liels
Liela	Vidēja	Vidēja	Liels
Vidēja	Zema	Zema	Vidējs
Zema	Ļoti zema	Ļoti zema	Zems
Ļoti zema	Ļoti zema	Ļoti zema	Ļoti zems

B tabula – Riska klasifikācija

Neaizsargāti cilvēki		Pieaugšie ar normālu veselības stāvokli	
Ļoti neaizsargāti	Neaizsargāti	Jā	Nē
NOPIETNS RISKS – vajadzīga paziņošana	NOPIETNS RISKS – vajadzīga paziņošana	Nē	Jā
Vidējs risks – vajadzīga paziņošana	Vidējs risks – vajadzīga paziņošana	Nē	Jā
Zema riska pakāpe – paziņošana maz ticama	Zema riska pakāpe – paziņošana maz ticama	Jā	Jā

A tabula izmanto, lai noteiktu apdraudējuma iznākuma iespaidu, atkarībā no iespējamā veselības/drošības apdraudējuma nopietnības (skat. tekstā dotās tabulas).

B tabulu izmanto, lai noteiktu riska pakāpi, atkarībā no lietotāju kategorijas un, attiecībā uz veselīgu pieaugušajiem, vai produktam ir atbilstošas norādes un brīdinājumi, un vai apdraudējums ir pietiekami acīmredzams.

Piemērs (norādīts ar bultīnām iepriekš)

Ķēdes zāģa lietotājs ir smagi sagriezis roku un tiek konstatēts, ka ķēdes zāģim ir nepareizi konstruēts aizsargs, kas ļāva lietotāja rokai paslīdēt uz priekšu un pieskarties ķēdei. Uzņēmuma vērtētājs veic šādu riska novērtējumu.

A tabula – varbūtība ir **liela**, jo apdraudējumu rada visi produkti, un tas var rasties noteiktos apstākļos. Apdraudējums ir **nopietns**, tādēļ kopējais iespajds ir **liels**.

B tabula – ķēdes zāģis ir paredzēts veselīgu pieaugušajiem, rada acīmredzamu apdraudējumu, bet ar neatbilstošiem aizsargiem.

Tādēļ kopējais iespajds ir **liels**, jo ir nopietns risks.

KOMISIJAS LĒMUMS**(2004. gada 23. decembris)****par Vecāko darba inspektoru komitejas locekļu iecelšanu uz amata pilnvaru laiku**

(2004/906/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Komisijas 1995. gada 12. jūlija Lēmumu 95/319/EK, ar ko izveido Vecāko darba inspektoru komiteju⁽¹⁾, un jo īpaši tā 5. pantu,

ņemot vērā Komisijas 2004. gada 27. aprīļa Lēmumu C/2004/1542^(*)

ņemot vērā desmit jauno dalībvalstu iesniegto kandidātu sarakstu,

tā kā:

- (1) Lēmuma 5. panta 1. punktā ir paredzēts, ka komitejā ir pa diviem pārstāvjiem no katras dalībvalsts.
- (2) Lēmuma 5. panta 2. punktā ir paredzēts, ka komitejas locekļus izvirza Komisija pēc dalībvalstu priekšlikuma.
- (3) Lēmuma 5. panta 3. punktā ir paredzēts, ka komitejas locekļu amata pilnvaru laiks ir trīs gadi un viņus var iecelt amatā atkārtoti. Tomēr, tā kā komitejas locekļu amata pilnvaru laiks beidzas 2006. gada 31. decembrī, ir lietderīgi iecelt locekļus no desmit jaunajām dalībvalstīm uz amata pilnvaru laiku, kas beidzas minētajā dienā.

- (4) Pēc desmit jaunu dalībvalstu pievienošanās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā un balstoties uz priekšlikumiem, ko tās iesniegušas saskaņā ar minēto Lēmuma 95/319/EK 5. pantu, Komisijai ir jāieceļ komitejas locekļi, kas pārstāvēs desmit jaunās dalībvalstis laikposmā no 2004. gada 1. maija līdz 2006. gada 31. decembrim,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

Vienīgais pants

Šā lēmuma pielikumā minētās personas tiek ieceltas Vecāko darba inspektoru komitejas (SLIC) locekļa amatā uz laikposmu, kas sākas 2004. gada 1. maijā un beidzas 2006. gada 31. decembrī.

Briselē, 2004. gada 23. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Vladimír ŠPIDLA

⁽¹⁾ OV L 188, 9.8.1995., 11. lpp.

^(*) Vēl nav publicēts.

PIELIKUMS

Vecāko darba inspektoru komitejas locekļu iecelšana

Vecāko darba inspektoru komiteja ir izveidota ar Lēmumu 95/319/EK.

Komisija nolemj iecelt šādus locekļus uz laikposmu, kas sākas 2004. gada 1. maijā un beidzas 2006. gada 31. decembrī.

Čehija	<i>Jaromir Elbel</i> kungs <i>Daniela Kubičová</i> kundze
Igaunija	<i>Priit Siitan</i> kungs <i>Katrin Lepisk</i> kundze
Kipra	<i>Leandros Nicolaidis</i> kungs <i>Anastasios Yiannaki</i> kungs
Latvija	<i>Jānis Bērziņa</i> kungs <i>Tatjana Zabarovskas</i> kundze
Lietuva	<i>Mindaugas Pluktas</i> kungs <i>Dalia Legienė</i> kundze
Ungārija	<i>András Békés</i> kungs <i>Kornélia Molnár</i> kundze
Malta	<i>Mark Gauci</i> kungs <i>Silvio Farrugia</i> kungs
Polija	<i>Anna Hintz</i> kundze <i>Katarzyna Kitajewska</i> kundze
Slovēnija	<i>Borut Brezovar</i> kungs <i>Boriz Ruzic</i> kungs
Slovākija	<i>Gabriel Hrabovsky</i> kungs <i>Ludmila Mikleticova</i> kundze

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 27. decembris)

par Kopienas finansiālo ieguldījumu starptautiska semināra par dzīvnieku labturību organizēšanā Eiropas Kopienas un Čīles nolīguma kontekstā par sanitārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem, ko piemēro tirdzniecībā ar dzīvniekiem un dzīvniekizcelsmes produktiem, augiem, augu produktiem un citām precēm, kā arī attiecībā uz dzīvnieku labturību

(2004/907/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

- (4) Saskaņā ar Lēmumu 90/424/EEK Kopiena uzņemas veikt tehniskus un zinātniskus pasākumus, kas vajadzīgi, lai izstrādātu Kopienas tiesību aktus veterinārijas jomā un pilnveidotu veterināro izglītību vai tālākizglītību.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1990. gada 26. jūnija Lēmumu 90/424/EEK par izdevumiem veterinārijas jomā⁽¹⁾, un jo īpaši tā 20. pantu,

- (5) Saskaņā ar Kopienas pienākumu pievērst nedalītu uzmanību dzīvnieku labturības noteikumiem, formulējot un īstenojot Kopienas politiku, un saskaņā ar nolīguma mērķi, aizsargājot dzīvniekus, panākt starp pusēm kopēju izpratni par dzīvnieku labturības standartiem, ir mērķtiecīgi, ka Kopiena atbalsta šā semināra organizēšanu, tā rezultātā palīdzot turpmāk izstrādāt Kopienas tiesību aktus veterinārijas jomā un pilnveidot veterināro izglītību vai tālākizglītību.

tā kā:

- (1) EK un Čīles nolīgumā par sanitārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem, ko piemēro tirdzniecībā ar dzīvniekiem un dzīvniekizcelsmes produktiem, augiem un augu produktiem un citām precēm, un attiecībā uz dzīvnieku labturību, (turpmāk tekstā – nolīgums), ņemot vērā dzīvnieku labturību un šā nolīguma saistību ar veterinārijas jautājumiem, ietverts mērķis izstrādāt dzīvnieku labturības standartus un caurskatīt šos standartus, ievērojot izstrādātos, kas attīstīti kompetentajās starptautiskajās standartu organizācijās. Saskaņā ar nolīguma IC pielikumu tas jo īpaši piemērojams, izstrādājot dzīvnieku labturības standartus attiecībā uz dzīvnieku apdullināšanu un kaušanu.

- (6) Ņemot vērā veterinārās izglītības vai tālākizglītības turpmāku pilnveidošanu dzīvnieku labturības jomā, ir mērķtiecīgi, ka Kopiena atbalsta pasākumus saistībā ar informācijas par semināra rezultātiem paziņošanu un izplatīšanu, to skaitā sedzot izmaksas par semināra zinātnisko rakstu publicēšanu; šis pasākums tiek organizēts, izsludinot atklātu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus.

- (2) Īpašā darba grupa dzīvnieku labturībai, ko saskaņā ar nolīgumu izveidoja Apvienotā pārvaldības komiteja, secināja, ka labākai tās mērķu sasniegšanai pusēm būtu lietderīgi apmainīties ar informāciju par speciālajām zināšanām un veidot aktīvus kontaktus starp zinātniekiem.

- (7) Atbilstoši šāda finansiālā atbalsta izmaksa jākoordinē Eiropas Komisijas delegācijai Čīlē kā vienai no šā semināra organizētājam.

- (3) Čīlē, Santjago, 2004. gada novembrī Čīles Lauksaimniecības ministrija un Eiropas Komisijas delegācija Čīlē organizē semināru par dzīvnieku labturību, lai atbalstītu nolīguma mērķi panākt starp pusēm kopēju izpratni par dzīvnieku labturības standartiem.

- (8) Finanšu līdzekļi, kas Kopienai vajadzīgi, lai atbalstītu semināra organizēšanu, tādēļ jāsadala un jāpiesķir, vadoties pēc semināra plāna un tā norises produktivitātes.

⁽¹⁾ OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/99/EK (OV L 325, 12.12.2003., 31. lpp.).

- (9) Šajā lēmumā minētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas atzinumu,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

Vienīgais pants

Līdz ar šo tiek apstiprināts finansiālais atbalsts starptautiska semināra par dzīvnieku labturību organizēšanai Eiropas Kopienas un Čīles nolīguma kontekstā par sanitārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem, ko piemēro tirdzniecībā ar dzīvniekiem un dzīvniekizcelsmes produktiem, augiem, augu produktiem un citām precēm, kā arī attiecībā uz dzīvnieku labturību; finansējums piešķirams no Eiropas Savienības 2004. gada budžeta 17.04.02. budžeta pozīcijas maksimāli EUR 35 000

apmērā. Savukārt Kopienas finansējums, ar ko sedz izmaksas par semināra zinātnisko rakstu publicēšanu, kopsummā nepārsniedz EUR 35 000.

Briselē, 2004. gada 27. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 23. decembris)

par noteiktiem aizsardzības pasākumiem attiecībā uz Ņūkāsas slimību Bulgārijā

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 5650)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2004/908/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvu 91/496/EEK, ar ko nosaka principus attiecībā uz tādu dzīvnieku veterināro pārbaūžu organizēšanu, kurus Kopienā ievieš no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvu 89/662/EEK, Direktīvu 90/425/EEK un Direktīvu 90/675/EEK⁽¹⁾, un jo īpaši tās 18. panta 1. punktu,

ņemot vērā Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīvu 97/78/EK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaūžu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievieš Kopienā no trešām valstīm⁽²⁾, un jo īpaši tās 22. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Ņūkāsas slimība ir ļoti lipīga mājputnu un putnu vīrusu slimība, kas var iegūt epizootisku raksturu, nopietni apdraudot dzīvnieku veselību un strauji samazinot putnkopības nozares rentabilitāti.
- (2) Pastāv risks, ka slimības ierosinātāju var ievazāt ar starptautisko dzīvo mājputnu un putnu tirdzniecību.
- (3) Bulgārija 2004. gada 23. decembrī apstiprināja Ņūkāsas slimības uzliesmojumu Kardžali apgabalā.
- (4) Ņemot vērā to, ka slimības ievazāšana Kopienā apdraud dzīvnieku veselību, ir lietderīgi kā tūlītēju pasākumu noteikt dzīvu mājputnu, skrējējputnu, savvaļas un audzētu medījputnu un šo putnu inkubējamo olu importa pārtraukšanu no Bulgārijas.
- (5) Turklāt jāaptur svaigu mājputnu, skrējējputnu, savvaļas un audzētu medījamo putnu gaļas, gaļas izstrādājumu un gaļas produktu, kuru sastāvā ir šo putnu gaļa, kas iegūta no putniem, kuri nokauti pēc 2004. gada 16. novembra, imports Kopienā no Bulgārijas.

⁽¹⁾ OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2004. gada Pievienošanās aktu.

⁽²⁾ OV L 24, 31.1.1998., 9. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2004. gada Pievienošanās aktu.

(6) Ar Komisijas Lēmumu 97/222/EK⁽³⁾ izstrādāts to trešo valstu saraksts, no kurām dalībvalstis drīkst atļaut importēt gaļas produktus, un noteikt apstrādāšanas režīmus, lai novērstu slimību pārvešanas risku ar minētiem produktiem. Produktam piemērojamā apstrāde ir atkarīga no izcelsmes valsts veselības stāvokļa saistībā ar sugām, no kurām iegūta gaļa, lai izvairītos no nevajadzīga sloga tirdzniecībai, ir jāatļauj importēt Bulgārijas izcelsmes mājputnu gaļas produktus, kuri pilnībā apstrādāti 70 °C temperatūrā.

(7) Tiklīdz Bulgārija paziņos jaunu informāciju par slimības stāvokli un kontroles pasākumiem, kas veikti šajā sakarā, būs jāpārskata pasākumi, kas saistībā ar šo uzliesmojumu uzsākti Kopienas mērogā.

(8) Šā lēmuma noteikumi ir jāpārskata Pastāvīgās Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas nākamajā sanāksmē, kas paredzēta 2005. gada 11. un 12. janvārī,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Dalībvalstis pārtrauc dzīvu mājputnu, skrējējputnu, savvaļas un saimniecībās audzētu medījamo putnu un šo putnu inkubējamo olu importu no Bulgārijas teritorijas.

2. pants

Dalībvalstis pārtrauc šādu produktu importu no Bulgārijas teritorijas:

— svaigu mājputnu, skrējējputnu, savvaļas un audzētu medījamo putnu gaļa un

— gaļas izstrādājumus un gaļas produktus, kuros ir minēto putnu gaļa.

3. pants

1. Atkāpjoties no 2. panta, dalībvalstis atļauj ievest šajā pantā minētos produktus, kuri iegūti no putniem, kas nokauti pirms 2004. gada 16. novembra.

⁽³⁾ OV L 98, 4.4.1997., 39. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2004/857/EK (OV L 369, 16.12.2004., 65. lpp.).

2. Veterinārās apliecībās, kas pievienotas 1. punktā minēto produktu sūtījumiem, ir jāiekļauj šāds teksts:

“Svaiga mājputnu gaļa/svaiga skrējējputnu gaļa/svaiga savvaļas medijamo putnu gaļa/svaiga audzētu medijamo putnu gaļa/gaļas produkts, kas sastāv no vai kura sastāvā ir svaiga mājputnu gaļa/svaiga skrējējputnu gaļa/svaiga savvaļas medijamo putnu gaļa/svaiga audzētu medijamo putnu gaļa (*) kas iegūta no putniem, kas nokauti pirms 2004. gada 16. novembra, saskaņā ar Lēmuma 2004/908/EK 3. panta 1. punktu.

(*) Nevajadzīgo svītrot.”.

3. Atkāpjoties no 2. panta, dalībvalstis atļauj importēt gaļas produktus, kuros ir svaiga mājputnu, skrējējputnu, savvaļas vai audzēto medijamo putnu gaļa, ja minēto putnu gaļa ir īpaši apstrādāta ar vienu no paņēmieniem, kuri minēti Komisijas Lēmuma 97/222/EK pielikuma IV daļas B, C, vai D punktā.

4. pants

Dalībvalstis izdara grozījumus ieviešanas noteikumos, lai tie atbilstu šim lēmumam, un uzreiz pienācīgā veidā publisko šos pasākumus. Par to dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju.

5. pants

Šo lēmumu pārskata, ņemot vērā slimības attīstību un Bulgārijas veterināro iestāžu sniegto informāciju, Pastāvīgās komitejas sēdē, kas paredzēta 2005. gada 11.–12. janvārī.

6. pants

Šo lēmumu piemēro līdz 2005. gada 31. janvārim.

7. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2004. gada 23. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

(Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu)

PADOMES VIENOTĀ RĪCĪBA 2004/909/KĀDP

(2004. gada 26. novembris),

ar ko izveido ekspertu grupu, lai, iespējams, Irākā organizētu Eiropas Savienības integrēto misiju policijas, tiesiskuma un civilās administrācijas jomā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 14. un 26. pantu,

tā kā:

(1) Eiropas Savienība vēlas, lai Irāka būtu droša, stabila, vienota, pārtikusī un demokrātiska valsts un dotu pozitīvu ieguldījumu reģiona stabilitātē. ES atbalsta Irākas tautu un Irākas pagaidu valdību centienos panākt Irākas ekonomisku, sociālu un politisku atjaunošanu, īstenojot Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes 2004. gada 8. jūnija Rezolūciju 1546.

(2) 2004. gada 5. novembrī Eiropadome pauda gandarījumu par Apvienoto faktu vākšanas misiju, kas vāca informāciju par iespējamu integrēto policijas un tiesiskuma operāciju Irākai, un izskatīja tās ziņojumu. Eiropadome norādīja, cik svarīgi ir stiprināt krimināltiesu sistēmu, kas ievērotu tiesiskumu, cilvēktiesības un pamatbrīvības. Tā ņēma vērā Irākas iestāžu vēlmi, lai ES aktīvāk iesaistītos Irākā, un apliecināja, ka krimināltiesību jomas stiprināšana atbilst Irākas vajadzībām un prioritātēm.

(3) Eiropadome pieņēma lēmumu, ka līdz 2004. gada novembra beigām būtu jānosūta ekspertu grupa, kas turpinātu dialogu ar Irākas iestādēm, sāktu plānot iespējamu integrēto misiju policijas, tiesiskuma un civilās administrācijas jomā, kura, paredzams, sāktu darboties pēc vēlēšanām, kas plānotas 2005. gada 30. janvārī, un jo īpaši novērtētu šādas misijas steidzamākās drošības vajadzības. Būtu jāveicina dialogs arī ar citām reģiona valstīm par šiem un citiem jautājumiem.

(4) Eiropas Savienība izmantos dialogu ar Irāku un tās kaimiņiem, lai veicinātu ilgstošu reģiona iesaisti un atbalstu drošības uzlabošanā un tajā politiskajā un atjaunošanas procesā Irākā, kas balstīts uz visu pušu iesaisti, demokrātijas principiem, cilvēktiesību ievērošanu un tiesiskumu, kā arī lai veicinātu atbalstu drošībai un sadarbībai reģionā.

(5) Šādai misijai vajadzētu būt drošai, neatkarīgai un nodalītai, taču tā papildinātu un paaugstinātu pašreizējo starptautisko centienu vērtību, kā arī attīstītu sinerģijas ar Kopienas un dalībvalstu centieniem. Attiecībā uz misiju Irākā pirms jebkāda lēmuma pieņemšanas ir nepieciešams pienācīgi ņemt vērā visus drošības apsvērumus.

(6) Ņemot vērā pašreizējo drošības situāciju Irākā un Bagdādē, lēmumu par ekspertu grupas vai tās daļas izvietojumu Irākā (arī par izvietojanas apjomu un ilgumu) vajadzētu pieņemt, vienīgi balstoties uz pienācīgiem padomiem un vērtējumiem drošības jomā, ar nosacījumu, ka ir veikti pienācīgi drošības un apgādes pasākumi, lai mazinātu iespējamus riskus.

(7) Ekspertu grupa īstenos savu mandātu tādā situācijā, kas rada draudus likumībai, kārtībai, personu drošībai un Irākas stabilitātei un kas var nodarīt kaitējumu Līguma par Eiropas Savienību 11. pantā izklāstītajiem kopējās ārpolitikas un drošības politikas mērķiem.

(8) Ievērojot Nicā 2000. gada 7. līdz 9. decembrī sanākušās Eiropadomes sniegtās pamatnostādnes, šai vienotai rīcībai būtu jānosaka ģenerālsēkretāra/Augstā pārstāvja (turpmāk – "ĢS/AP") pienākumi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 18. un 26. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO VIENOTO RĪCĪBU.

1. pants

Misija

1. Ar šo ir izveidota ekspertu grupa, lai turpinātu dialogu ar Irākas iestādēm, sāktu plānot iespējamu integrēto misiju policijas, tiesiskuma un civilās administrācijas jomā, kas, paredzams, sāks darboties pēc 2005. gada janvāra vēlēšanām, un jo īpaši novērtētu šādas misijas steidzamākās drošības vajadzības. Tie arī veicināts dialogs ar citām reģiona valstīm par šiem un citiem jautājumiem.

2. Ekspertu grupu izvietos līdz 2004. gada novembra beigām.

3. Ekspertu grupa darbosies saskaņā ar 2. pantā izklāstīto pamatuzdevumu.

2. pants

Pamatuzdevums

1. Paredzams, ka vēlākais līdz 2005. gada janvāra beigām ekspertu grupa sniegs ziņojumu, sīki izklāstot iespējas risināt iepriekš minētos mērķus. Tās secinājumi balstīsies uz rūpīgu analīzi, kas aptvers izvēlēto variantu iespējamību, to piesešumu šajā jomā, ņemot vērā esošās un plānotās Irākas un starptautiskās ierosmes aspektu, un arī drošības problēmas.

2. Ekspertu grupa plānošanas sākumā balstās uz Eiropas domes paziņojumu, ka "atzīstot, ka darbības ārpus Irākas ar sakaru elementiem Irākā būtu šobrīd realizējamas, Padome ir vienisprātis, ka attiecībā uz misiju Irākas teritorijā pirms jebkāda lēmuma pieņemšanas pienācīgi ir jāņem vērā visi drošības apsvērumi". Būtu jāizvērs dialogu ar citām reģiona valstīm.

3. Ziņojumā jo īpaši nosaka un ietver:

— pilnīgu un sīki izstrādātu Irākas drošības situācijas analīzi, ietverot sīki izstrādātu riska vērtējumu attiecībā uz visiem iespējamās misijas Irākā aspektiem. Analīzē būtu jāņem vērā Irākas notikumu attīstība līdz pat ziņojuma iesniegšanai. Tajā arī jābūt informācijai par iespējamo scenāriju izstrādi visiem misijas elementiem Irākā, ja drošības situācija pasliktinātos,

— jomas, kurās varētu sniegt politikas padomus, un tādu padomu konkrētus mērķus, kā arī uzskaita zināšanas, kas vajadzīgas, lai tos sniegtu,

— konkrētas mācību prasības, precīzu mācību mērķa grupu un dažādu mācību sniegšanas modeļu priekšrocību salīdzinājumu (Irākā vai ārpus tās),

— visus būtiskus starptautiskus standartus (jo īpaši ANO, Eiropas Padomes vai EDSO normas), kas būtu jāatspoguļo mācību materiālos,

— jomas, kurās var sadarboties ar ANO, ievērojot ES un ANO kopīgo deklarāciju par krīzes pārvarēšanu,

— saņemamo vai paredzamo palīdzību no citiem līdzekļu piešķirējiem jomās, kas ir saistītas ar paredzēto operāciju,

— saistību ar esošām palīdzības koordinācijas sistēmām Irākā un Irākas attīstības sistēmu,

— iespējamās izvietojuma vietas gan Irākā, gan ārpus tās,

— izvietojuma grafiku,

— prasības attiecībā uz personālu, apgādi, ekipējumu un drošību,

— pozīcijas, kas jāietver budžetā, ņemot vērā dažādus variantus,

— elementus, kas jāietver nolīgumos par misijas statusu.

4. Ekspertu grupa izvērs atbilstīgu dialogu ar Irākas iestādēm, gan valsts, gan reģionu līmenī, arī krimināltiesību jomā, kā arī ar citiem attiecīgiem subjektiem. Tai būtu jāuztur regulāri kontakti ar Irākas Plānošanas ministriju, kas atbild par palīdzības pasākumu vispārējo koordināciju. Grupa arī nodibina ciešus kontaktus ar Eiropas Komisijas biroju Irākai (pašlaik tas atrodas Ammanā), divpusējām dalībvalstu programmām, Apvienoto Nāciju Organizācijas palīdzības misiju Irākai, ANO attīstības grupu un citiem galvenajiem starptautiskas palīdzības sniedzējiem, kā arī ar reģiona valstu iestādēm.

5. Ekspertu grupa būs mazs, darboties spējīgs kodols, ko pēc vajadzības uz laiku var papildināt ar ekspertiem.

3. pants**Eksperu grupas vadītājs un ekspertu grupas locekļi**

1. Pieter Feith kungs ir iecelts par ekspertu grupas vadītāju. Viņš izvēlas ekspertu grupas locekļus saskaņā ar ĢS/AP pilnvarojumu. Ekspertu grupas vadītājs apspriežas ar Politikas un drošības komiteju (turpmāk – "PDK") par ekspertu grupas lielumu un sastāvu.
2. Ekspertu grupas vadītāju un tās locekļus norīko dalībvalstis vai ES iestādes. Visi ekspertu grupas locekļi paliek nosūtītājas dalībvalsts vai ES iestādes pakļautībā un veic pienākumus un darbojas ekspertu grupas interesēs. Gan amata pilnvaru laikā, gan pēc tam grupas eksperti ievēro vislielāko piesardzību attiecībā uz visiem faktiem un informāciju, kas attiecas uz grupu.
3. Dalībvalsts vai ES iestāde, kas norīkojusi kādu personāla locekli, ir atbildīga par sūdzību izskatīšanu saistībā ar šo norīkojumu gan tad, ja sūdzību iesniedz personāla loceklis, gan tad, ja ir saņemta sūdzība par viņu. Attiecīgā dalībvalsts vai ES iestāde ir atbildīga par lietas ierosināšanu pret norīkoto personu.
4. Ekspertu grupas vadītājs ir ekspertu grupas priekšgalā un uzņemas tās vadību.

4. pants**Politiskā uzraudzība un ziņojumi**

1. Ekspertu grupas vadītājs ir pakļauts ĢS/AP un atskaitās viņam. PDK regulāri saņem ekspertu grupas vadītāja ziņojumus.
2. PDK veic politisku uzraudzību Padomes pakļautībā. PDK regulāri sniedz ziņojumus Padomei.

5. pants**Drošība**

1. Ekspertu grupas vadītājs, apspriežoties ar Padomes Drošības biroja pārstāvi misijā, ir atbildīgs par to, lai būtu ievēroti minimālie drošības standarti, kas attiecas uz ekspertu grupu.
2. Dalībvalstis cenšas ekspertu grupu Irākā apgādāt ar drošu mitekli un bruņuvestēm un nodrošināt labu aizsardzību.
3. Ekspertu grupas vadītājs apspriežas ar PDK par drošības jautājumiem, kas ietekmē grupas izvietojumu, saskaņā ar ĢS/AP norādījumiem.

6. pants**Finanšu pasākumi**

1. Bāzes finansējums, kas paredzēts ar ekspertu grupu saistīto izdevumu segšanai, ir EUR 1 058 000.
2. Izdevumus, ko finansē ar 1. pantā minēto summu, pārvalda atbilstīgi procedūrām un noteikumiem, ko piemēro Eiropas Savienības vispārējam budžetam, izņemot to, ka nekāds iepriekšējs finansējums nepaliek Kopienas īpašumā.
3. Komisija noslēdz līgumu ar ekspertu grupas vadītāju. Viņš ziņo Komisijai, un tā pārrauga viņa pienākumu izpildi attiecībā uz to darbību budžeta aspektiem, kas veiktas saskaņā ar viņa līgumu. Ekspertu grupas vadītājs sniedz Komisijai pārskatu par visiem izdevumiem.
4. Finanšu pasākumi ņem vērā ekspertu grupas operatīvās vajadzības, arī tās, kas attiecas uz grupas drošību.
5. Izdevumus var veikt no dienas, kad šī vienotā rīcība stājas spēkā.

7. pants**Stāšanās spēkā**

Šī vienotā rīcība stājas spēkā tās pieņemšanas dienā.
Tā zaudē spēku 2005. gada 15. februārī.

8. pants**Publikācija**

Šo vienoto rīcību publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2004. gada 26. novembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
B. R. BOT